

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

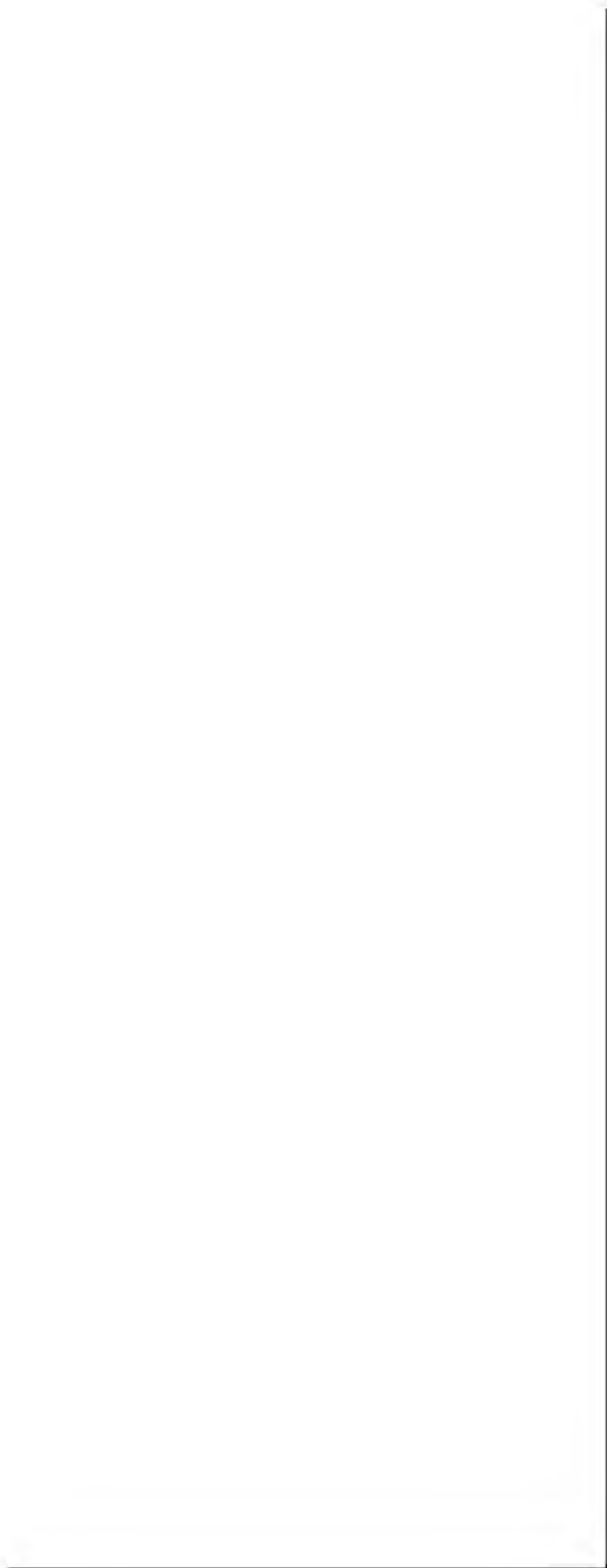
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

P.L. 885

H. 57

T22

1869

12. 1. 12

Homer

Ilia

HOMERI

ILIAS.

NOVA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

TOMUS I.

RHAPSODIA I—XII.

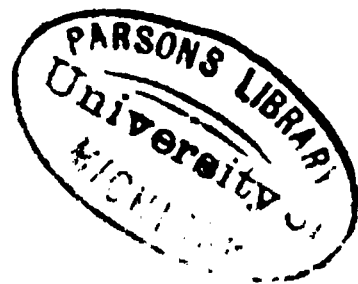
NOVA IMPRESSIO.

LIPSIAE

SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.

1869.

883

H 81

T 22

1869

Lehr

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

PRAEFATIO.

Quod sperabamus, quum a. 1828. minor haec Homericorum carminum editio iteratis curis castigata in lucem emitteretur, acceptam eam atque utilem fore hominibus graecae poeseos amantibus, id eventu iam comprobatum videmus. Toties enim tabulae stereotypae prelum subierunt, ut diuturno usu attritae in exemplaribus recens impressis litteras minus luculenter repraesentare viderentur. Itaque quo lectorum commodis optime prospiceretur, quamvis veteres tabulae emendari potuissent, totum tamen librum denuo typis describi ac novas tabulas stereotypas confici iussimus. Quo facto speramus fore, ut haec editio magis etiam ab exterioris habitus elegantia se commendet, quam superior illa: cui ne in reliquis cedat, maximam dedimus operam. Itaque recensionem

Wolfianam ita repetendam curavimus, quemadmodum in maiore editione nostra a vitiis typothetarum exhibetur castigatissima; ac ne novis erroribus minor haec inquinaretur, summo opere studuimus. Quapropter confidimus, eam non minus quam priores graecarum litterarum studiosis probatum iri.

Lipsiae, mense Novembri 1838.

Ι Α Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Α.

S U M M A R I U M.

Rogatur ab initio Musa, ut cantum praecipiat de cladibus ad illum, Achillis iram consequutis (1—7). Venit in concionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus, bello nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet concionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseide censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrocia iurgia nectit cum Achille; et Chrysaë quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis retulerat, Briseidem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate selungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus, et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseis domum reducit una cum hostils placularibus, quibus matctatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem, infestam Troianis, pungunt haec clandestina consilia: inde rixatur cum Jove super cenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem reducit Vulcanus (568—611).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Α.

Λοιμός. Μῆνις.

Μῆνιν ἄειψε, θεῖ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδί προΐταπεν
ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἶωνοῖσι τε πᾶσι - Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή -
ἐξ οὗ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὔνεκα τὸν Χρῦσῃν ἠέμις' ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐκνήμυδες Ἀχαιοί,

ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὐ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαι τε φίλην, τὰ τ' ἄποινα δέχεσθαι,
 ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
 25 ἁλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
 ἣ νῦν δηθύνοντ', ἣ ὕστερον αὐτίς ἰόντα!
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἰστόν ἐποικομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν
 ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι!

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μῦθῳ.
 βῆ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡΐκομος τέκε Αἰητώ·

Κλυθί μεν, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἱπὶ ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ! εἵποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρριπα,
 40 ἣ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων, χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἴστοι' ἐπ' ὤμων χωόμενοι,

αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦε νυκτὶ εἰκώς.

ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὼν ἔηκεν·

δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς·

50

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχευεικὲς ἐφίει,

βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νευύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννήμιαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο·

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.

τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

55

κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἄτρεϊδῃ, νῦν ἄμμε παλμπλαγχθέντας οἴω

ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,

60

εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμῶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῖς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν, ἣ ἱερῆα,

ἣ καὶ ὄνειροπόλον - καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν -

ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

εἴτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμεται, εἴθ' ἐκατόμβης·

65

αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·

ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,

70

καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,

ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων

ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ Ἀχιλεῦ, κελεύ με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι

μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλταο ἀνακτος.

75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σὺν θεο, καὶ μοι ὁμοοσον,
 ἣ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἣ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

80 κρείστων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·

εἵπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσῃς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

85 θαρσύνῃσας μάλα, εἰπέ θεοπρόπιον ὃ, τι οἶσθα!

οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὸ φίλον, ὥτε σὺ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,

90 συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσε, καὶ ἡῖδα μάντις ἀμύμων·
 οὐτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὐθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρός, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.

τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἡδ' ἔτι δώσει·
 οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας Κῆρας ἀφέξει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην

100 ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιμεν.

Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφυμέλαιναι

πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πνρὶ λαμπετόωντι εἵκτην.
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν· 105

Μάντι κακῶν, οὐ πώποτε μοι τὸ κρήγυον εἶπες!
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπες ἔπος, οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄπονα
οὐκ ἔθελον δεῖξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
κουριδῆς ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστὶ χειρείων,
οὐ δέμας, οὐδὲ φνὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτομιάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

λεύσσετε γὰρ τόγχε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδύρχης διὸς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδῃ κύνδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων!
πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
οὐδ' ἔτι που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξ ἐπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχην ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
μὴ δ' οὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόω! ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται, οὐδέ με πείσεις.

- ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλευαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται —
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.
 140 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.
 νῦν δ', ἄγε, κῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 θείομεν, ἃν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 145 ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεύς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἦε σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσαι ἱερὰ ῥέξας.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιεμίνε, κερδαλεόφρον!
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπασιν πείθεται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἥλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἵτιοί εἰσιν.
 οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βούς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 155 οὐδὲ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βωτισταίῃ,
 καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεῶ τε σκίοεντα, θάλασσά τε ἠχήμεσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κενῶπα!
 160 πρὸς Τρώων — τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις·

καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὥ ἐπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοὶ ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐπιέρσωσ' εὐχαιόμενον πτολίεθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον παλινῶκος πολέμοιο 165

χεῖρες ἐμαὶ διάπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἱκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.

νῦν δ' εἴμι ψυθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
οἴκαδ' ἔμμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσι· οὐδέ σ' οἶω 170
ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι, ἄφρατος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεύγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται! οὐδέ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175

ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι Διοτρεφῶν βασιλῆων·
αἰεὶ γάρ τοι ἔφης τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε! σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·

ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
πέμπω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὐ εἰδῆς, 185
ὅσσον φέρτερός εἴμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

- 190 ἢ ὄγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναριΐξοι,
 ἧς χόλον πάνσεις, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολοῖτο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 στή δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἷω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· ἀντίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτ' αὖτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω·
 205 ἧς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἦλθον ἐγὼ πάνσουσα τὸ σὸν μένος, αἶψα πύθηναι
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
 210 ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον, ὥς ἔσται περ.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 καὶ ποτέ τοι τρεῖς τόσσα παρέσσεται ἄγλαα δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκυ·
 Ἀχιλεὺς·
 χρὴ μὲν σφωῖτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ καχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.

ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

Ἥ, καὶ ἐπ' ἀργυρεῇ κόπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν·
 ἄν' δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
 κύνεω Ἀθηναίης· ἥ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγίοχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξακῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·

Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφωιο! 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ ῥωρηχθῆναι,
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἧ πολὺν λωΐον ἐστί, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ὑποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπῃ. 230
 δημοβόρος βασιλεύς! ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἧ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο!

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους 235
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθελήσει· περὶ γὰρ ῥά εἰ χαλκὸς ἔλεψεν
 φύλλα τε καὶ φλοῖον· νῦν αὐτὲ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εὐρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἧ ποι' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χροαιμεῖν, εὐτ' ἄν πολλοὶ ὑπ' Ἑκτορος ἀνδροφόνωιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις,
 χῳόμενος, ὅτ' ἀριστὸν Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, 245
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξτετο δ' αὐτός·

Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνισ. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλῶκίων ῥέειν αὐδὴ —
 250 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενναὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἕμα τράφεν ἦδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασεν —
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πνυθοίετο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

260 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἄρειοσιν, ἥπερ ἡμῖν,
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐποτε μ' οἶγ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἶδον ἀνέρας, οὐδὲ ἰδῶμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένε λαῶν,
 Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.

265 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπισέκελον ἀθανάτοισιν.]
 κάρτιστοι δὴ καῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπιάγλως ἀπόλεσσαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,

270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἑμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἄν οὔτις
 τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες· ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.

275 μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἔων, ἀποαίρεο κούρην,

ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδῃ, ἔθειλ' ἐρίζεσθαι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην· ἐπεὶ αὐτοῦ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γαίνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὄγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλέονεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ πάντε τῶν μένος· ἀντάρ ἔγωγε
 λίσσομ', Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες
 ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δὲ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὔτιδανός καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, τι κεν εἴπῃς·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτάλλω, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 σήμαιν'! οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὗτοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
 οὔτε σοί, οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθ' ἔγε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοί ἐστι θυῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ', ἄγε μὲν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.

Ὡς τῶγ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν,

305 ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἄγορην παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας

ἦε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδὲ προέφυσσεν,

ἐς δ' ἐρέτας ἔκρουεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην

310 βῆσε θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολέμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλυνον ὑγρὰ κέλευθα·

λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔβαλλον·

315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας

ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο·

κνίσση δ' οὐρανὸν ἔκεν, ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν· οὐδ' Ἀγα-
μέμνων

λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ.

320 ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,

τῷ οἱ ἔσαν κήρυκα καὶ ὀτρυνῶ θεράποντα·

Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·

χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·

εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,

325 ἔλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν

τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτιο,

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

330 ἥμενον· οὐδ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.

τῷ μὲν ταρβήσαντα καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα,

στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.

αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσαν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἄσπον ἴτ'· οὐτι μοι ὕμεις ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εὖτα κούρης.

ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἵποτε δ' αὖτε 340

χρεῖῶ ἐμεῖο γένηται ἀεκία λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις. ἣ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει·

οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοντο Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεβίβηθ' ἐταίρῳ· 345

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἣ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. — Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς,
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρώων ἐπὶ οἶνοπα πόντον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτακός γε μυννθάδιόν περ ἔοντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλῖξαι,

Ζεὺς ὑψιβραμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

ἣ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·

Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,

ἡμέτη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.

καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλός, ἥντ' ὀμίχλη·

καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τάκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

- Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
365 οἷσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖη πάντ' ἄγορεύω;
ὥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱὸς Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.
370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρον τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στάμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσῶν ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορσ λαῶν.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφάνησαν Ἀχαιοί,
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἠνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
380 χῳόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μέλα οἱ φίλος ἦεν.
ἦκ' δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
θνήσκον ἐπασσύντεροι· τὰ δ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ὅμμι δὲ μάντις
385 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσσεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστίας,
ἠπειλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκαπες Ἀχαιοὶ
390 ἐς Χρυσήν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·

τὴν δὲ νέον κλισιήθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 ἔλθοῦς Ὀλύμπιονδε, Δία λίσαι, εἴποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὠνησας κραδίην Διός, ἥε καὶ ἔργω. 395
 πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα καλαινθεοῖ Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεκέα λόγον ἀμύναι,
 ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὥχ' ἑκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλίουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων - ὃ γὰρ ἀντὶ βίῃ οὐ πατὴρ ἀμείνων -
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδει γαίων. 405
 τὸν καὶ ὑπέδδυσαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξο, καὶ λαβὲ γούνων,
 αἵ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρῖμας τε καὶ ἄμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐφυνκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον, αἰνὰ τεκοῦσα!
 αἵθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῆρ'
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἴζυρός περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικαράνῳ,

- 420 εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλύμπιον ἀγάννηρον, αἶ κα πίθεται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύσο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ θαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
- 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε.
 καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καί μιν γονάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμόν, εὐζώνοιο γυναῖκός,
- 430 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. — Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρῦσῃ ἔικανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λμῆνος πολυβενθέος ἐντὸς ἔκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
- 435 καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον προέφρυσσαν ἑρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
- 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολέμητις Ὀδυσσεὺς,
 πατρὶ φίλῳ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 Ὡ Χρῦση, πρό μ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
- 445 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἔφηκεν.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὅκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν·

χερσὶν ἔπαιον, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσηϊς μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών· 450

Κλῶθι μιν, Ἀργυρότοξ', ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις!
ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἔψακτο λιὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
αὐέρουσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυναν, 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσκιοντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶνσαντο πόνον, τετύκοντό τε διαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἵσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο· 470
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν
οἱ δὲ πανημέριμοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
καλὸν ἀεΐδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μὲλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπει ἀκοίων.

Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυν, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δὴ τότε κομήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἔκμενον οὐρον ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων.

- 480 οἱ δ' ἴστον στήσαντ', ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νῆος ἰούσης·
ἣ δ' ἔθρεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
485 νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε. —

Αὐτὰρ ὁ μήριε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
Διογενὴς Πηλεὺς υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

- 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλεύσκετο κυδιάνειραν,
οὔτε ποτ' εἰς πόλεμον· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες

- 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἵρχε. Θέτις δ' οὐ λήθει ἐφειμέων
παιδὸς ἰοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε·
εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων,
ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδεϊράδος Οὐλύμποιο.

- 500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαίῃ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἵπ' ἀνθερεῶνος ἐλούσα,
λίσσομένη προσέειπε Λία Κρονίωνα ἄνακτα·

Ζεῦ πάτερ, εἵποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἣ ἔπει, ἣ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·

- 505 εἰμησὸν μοι νῖόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ἤτιμήσεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ εἰ τιμῇ. 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ', ὡς ἤψατο γούνων,
 ὥς ἔχτι ἔμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτῆς·

Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 ἣ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὗ τοι ἔπι δέος· ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοιάτῃ θεὸς εἰμι. 515

Τὴν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἣ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἣ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρίγχειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτῆς ἀπόστιχε, μὴ σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 εἰ δ', ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποίθῃς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλόν,
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Ἥ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπεφρόσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον 530

Τῶγ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἣ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ εἶον πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
 ἐξ ἐδῶν, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπαρχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδὲ μιν Ἥρη
 ἤγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσήυδα·

540 Τίς δ' αὖ τοι, δολομήτη, θεῶν συμφράσσατο
 βουλάς;

αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι νοήσης.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμούς ἐπιέλπω μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται, ἀλόχῳ περ εὐούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,

550 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζεαι, ἅσ' ἐθέλῃσθα.

555 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπῃ
 ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 ἡερίη γὰρ σοίγε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' οἶώ κατανεῦσαι ἐτίτυμον, ὥς Ἀχιλῆα
 τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥήγιον ἔσται.

εἰ δ' οὐτῶ τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ· 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καί ῥ' ἀκέουσα καθήστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὣχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίῳνες. 570
 τοῖσιν δ' Ἑφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·

Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλάνυετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἡδός, ἐπεὶ τὰ χερσίονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διῷ, ὅφρα μὴ αὐτε
 νεκείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἵπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν· 585

Τέτλαθι, μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
 μή σε, φίλῃν περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γάρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ.
 πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡέλω καταδύντι

κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πηρόντα.

595 Ὡς φάτο· μαίδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 ἀντάρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν·
 ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώστω γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

600 ὥς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

605 Ἀντάρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἥχι ἑκάστω δῶμα περικλυτὸς Ἀμφιγυῆες,
 Ἥφαιστος, πόησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 610 ἔνθα πάρος κοιμᾶτο, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς· παρα δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Β.

S U M M A R I U M.

Iuppiter, illatam Achilli iniuriam ulturus, speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox concionem habet universorum (41—100). Placuerat ei, ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare; eo addito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulysses, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita, ut concionem restituat (155—210). Thersiten, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulyssis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt, et ostentis utantur ad spem illi cito expugnandi; Agamemno autem indicit proelium, et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem mactata maiore hostia epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Hoc loco inseritur accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum sequuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum omnium brevior recensu adicitur (786—877).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Β.

"Ονειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος
τῶν νεῶν.

"Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὥς Ἀχιλλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον "Ονειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

Βύσκ' ἴθι, σὺλε "Ονειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω. 10
θωρήξαι ἔ κέλενε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδῆ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
"Ηρῇ λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδος ἐφῆπται. 15

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' "Ονειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.

καρπαλίμως δ' ἵκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.

20 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶντι ἑοκάως,
Νέυτορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·

Εὐδεις, Ἀτρεΐος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο·
οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδεν βουλευφόρον ἄνδρα,
25 ὣς λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἄνυσθεν ἑὼν, μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρει.
θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυνδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
30 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
αἰρεῖτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.

35 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ὅ' οὐ τελείσθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμον πόλιν ἡματι κείνῳ,
νήπιος· οὐδὲ τὰ ἤδη, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε

40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεῖή δέ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή.
ἔξετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα.
καλόν, νηγάτεον· περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέλδιλα·

45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

εἶλετο δὲ σκηπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιοῶν χαλκοχιτώνων.

Ἰὼς μὲν ὅα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
Ζηρὶ φόως ἐρέουσαι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύσσει λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
κηρύσσειν ἀγορήδε κερικομόωντας Ἀχαιοὺς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

Βουλὴ δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων,
Νεστορὲν παρὰ νηϊ Πυλοισιγενέος βασιλῆος·
τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πικρινὴν ἠρτύνετο βουλήν·

Κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὀνειρος,
ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
εἰδός τε, μέγεθός τε, φνὴν τ' ἄγχιστα ἔωκει.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδεν βουλευφόρον ἄνδρα,
ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἰγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἄνευθεν ἔων, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρήξαι σε κέλευσε κερικομόωντας Ἀχαιοὺς

πανσυνδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κίρδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχεφρεςίν. — Ὡς ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπιάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.

ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως Θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελύσω·

75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.

Ἴητοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέειπε,
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὅς μὲγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ', αἵ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.

85 οἱ δ' ἐπανεστήσαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦντε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·

βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·

90 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δέ τε ἐνθα·
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὅσσα δεδῆει,
 ὀτρύνουσ' ἵεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.

95 ιετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα,
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἵποι' αὐτῆς
 σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ Διοτρεφέων βασιλῆων.

σπονδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήνυθεν δὲ καθ' ἔδρας,

100 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τείχεων
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ἀντάρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·

Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 αὐτὰρ ὁ αὖτις Πέλοψ δῶκε' Ἀτρεΐ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλεπεν πολύαρνι Θυέστῃ·
 αὐτὰρ ὁ αὖτις Θυέστῃ Ἀγαμέμνοσι λείπε φορτῆραι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὃγ' ἐρεισάμενος, ἔπε' Ἀργείοισι μετήνδα·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης αἶτη ἐνέδθησε βαρεῖη·
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπῆσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐνταίχσον ἀποκίεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο, καὶ με κελεῖει· 115
 δυσκλέα Ἄρης ἐκίεσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν.
 οὐτῷ που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πόλιν κατέλυσε κάρηνα,
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυνθέσθαι,
 μὰψ οὐτῷ τοιόνδε τισόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι πανυροτέροισι, τέλος δ' οὐπω τι πέφανται.
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἅμῃ,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφῆστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἶνοχοεύειν·
 πολλοὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν·
 Τρῶων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπῆκουροι 130
 πολλέων ἐκ πόλιν ἐγχεσπᾶλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰδῶς ἐθέλοντα

- Ἰλλου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβίασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λείπονται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐπὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐδ' εἵνεκα δεῦρ' ἐκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, περὶθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρῖνεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορή, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὦρορ', ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμίει ἀσταχέουσιν·
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 ἄπτεσθαι νηῶν, ἥδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα θίαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκεν,
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρσον ἔρματα νηῶν.
 155 Ἐνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστιος ἐτίχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ὡ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρεΐδωνη,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 160 καὶ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λῖποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήνυσε φῶτα ἕκαστον.
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

165

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλίμπιοιο καρήνων αἶξασα·

[καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.]

εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἑσταότ'· οὐδ' ὄγε νηὸς εὖσσελμοιο μελαίνης
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·

170

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;

175

καὶ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμω καὶ Τρῳσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώει·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήνυσε φῶτα ἕκαστον,
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

180

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῆς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θέεν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακῆσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἔλθων,
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

185

Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

Δαμόνι, οὗ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·

190

ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἴδουε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἔψεται νῆας Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπεν.

195 μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν.

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ Διοτρεφέος βασιλῆος·
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δὲ εἰς μητίσται Ζεὺς.

“Ὀν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·

200 Δαϊμόνι', ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἅκουε,
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπιτόλεμος καὶ ἀναλκις,
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἄγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,

205 εἰς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω.
[σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]

“Ὡς ὅγε κοιρανέων διέπεσ στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
ἡχῇ, ὥς ὅτε κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος.

“Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήνυθεν δὲ καθ' ἔδρας.

Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐρίζεσθαι βασιλεύσιν,

215 ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἶσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὤμῳ
κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότα· ἀντάρ ὑπερθε
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθα λάχνη.

ἔχθιστος δ' Ἀχιλλῇ μάλιστα ἦν ἡδ' Ὀδυσῇ· 220

τὼ γάρ νεικέεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖω
ὄξεα κεκληγὼς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·

Ἄτρεΐδη, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφθαι, ἡδὲ χατίζεις; 225

πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.

ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει

Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱὸς ἄποινα, 230

ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;

ἢ ἔτι γυναῖκα νέην, ἵνα μίσσεται ἐν φιλότῃ,

ἦντι αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει; — οὐ μὲν ἔοικεν,

ἀρχὸν ἔοντα, κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί! 235

οὔκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἔωμεν

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,

ἢ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἢ καὶ οὐκί·

ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,

ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240

ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῇ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·

ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνέπαπε μύθῳ· 245

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λίγυς περ ἐὼν ἀγορητής,

ἴσχεο, μηδ' εἴθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλευσίν.

οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριώτερον βροτὸν ἄλλον

- ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἥλιον ἦλθον.
 250 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις
 οὐδὲ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ ἐκ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.
 [τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἦρωες Λαυνοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κυχήσομαι, ὥς νῦ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 260 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικυλίπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφίησω
 πεπληγῶς ἀγορήθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
 265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπτεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χρυσείου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε·
 ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 270 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
 ὦδε δὲ τις εἶπασκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ὡ πόποι! ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν,
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπασβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδαίους ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς ἀνὰ δὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη, σκῆπτρον ἔχων - παρὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσaiαν, καὶ ἐπιφρασσαιάτο βουλήν -
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν· 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέστην,
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέσθαι.

ὥστε γάρ ἢ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες,
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290

ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάῃ σὺν νῆϊ πολυζύγῳ, ὄνπερ ἄελλαι
 χειμέρια εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

τλήτε, φίλοι, καὶ μέννατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν,
 ἢ ἔτεόν Κάλχας μαντεύεται, ἧς καὶ οὐκί. 300

εὖ γάρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν· ἐστὶ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
 χθιζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,

- καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥίεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ κῶτα δαφουινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦεν φάωσδε,
 310 βωμοῦ ὑπαῖξας, πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὅζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηκότες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτῳ ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχύϊαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνεν·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπίων ἀγόρευεν·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄψμιον, ὀψκτέλεστον, ὅου κλέος οὐποτ' ὀλεῖται.
 ὥς οὔτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 330 κεῖνος τὰς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἔαχον - ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν -
 335 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεύς θεῖοιο.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

ὦ πόποι! ἣ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆϊα ἔργα.

πῇ δὴ συνθεσίου τε καὶ ὄρκια βῆσται ἡμῖν;

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενόατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!

αὕτως γὰρ ῥ' ἐπίεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδὲ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,

ἄρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 345

τούςδε δ' ἔα φθινύθην, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν

νόσφιν βουλεύωσ' - ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν -

πρὶν Ἀργοςδ' ἵσται, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο

γνώμεναι εἴτε ψεύδος ὑπόσχεσις, ἥ καὶ οὐκί.

φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350

ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον

Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ Κῆρα φέροντες,

ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

τῷ μῆτις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,

πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355

τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.

εἰ δέ τις ἐκπύγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,

ἄπτεσθω ἧς νηὸς εὖσσάλμοιο μελαίνης,

ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.

ἀλλὰ, ἀναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλω· 360

οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅ,τι κεν εἴπω·

κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,

ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.

εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης, καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,

365 γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κυκός, ὅς τέ νυ λαῶν,
 ἦδ' ὅς κ' εὐθλὸς ἔησι· κατὰ σφέως γὰρ μαχέονται·
 γνώσεται δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

370 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόν,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ὑπέρηκτους ἔριδας καὶ νεῖκα βιάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσόμεν, οὐκέτ' ἔπειτα

380 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσυσται, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
 εὐ μὲν τις δόρυ θηξιάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὐ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὐ δέ τις ἄρματος ἄμφις ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·

385 ὥς κε πανημέριοι στυγερώϊ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
 οὐ γὰρ πανσῶλὴ γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 εἰ μὴ νῦν ἔλθοῦσσι διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἄμφι στήθεσσι
 ἀσπίδος ἄμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχρῃ χεῖρα καμεῖται·

390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοὸν ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μμινάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρχιον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἦδ' οἰωνούς.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 ἀκτιῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλήῃ σκαπάλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστήντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλω ἔραζε θεῶν αἰετιγενετάων, 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενῆϊ Κρονίωνι·

κίχλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαϊῶν,
 Νέστορα μὲν πρόωιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντα δῖον καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο.
 βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ πνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν με κατὰ πρηγῆς βαλεῖν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι θαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγῆες ἐν κονίῃσιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραιάινε Κρονίων·
 ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

- μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυναν,
 δάπτυνχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθ' ἔστησαν.
- 425 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίλῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες, ὑπείρεχον Ἡφαιστοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε παμφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδούστο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἄτρεϊδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 435 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθι λεγώμεθα μηδ' ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλλῆει.
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας·
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 440 ἴομεν, ὅφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λεγυφδόγγοισι κέλευσεν,
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
- 445 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα Διοτρεφείας βασιλῆες
 θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 αἰγλὴ δ' ἔχουσ' ἐρίτμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκίης, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος.
- 450 σὺν τῇ πακράσσουσα διέσσαντο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὑτρήνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ

καρδίῃ, ἄλληπτον πολεμίζεν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥε νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἦντε πῦρ αἰδὴλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην. 455
οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δὲ τε φαίνεται ἀντί·
ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηρῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
Ἀσίῳ ἐν λεμῶνι, Καῦσιρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερόγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λεμῶν·
ὥς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔσταν δ' ἐν λεμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεσσι
μυρτοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

Ἦντε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλάτκουσιν, 470
ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκουῶντις Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρήνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶι μιγέωσιν· 475
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ὑσμήνηδ' ἰέναι· μετὰ δέ, κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἔκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέφνον δὲ Ποσειδάωνι.
ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἑξοχος ἔπλετο πάντων 480

ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένηαι·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
 ἐκπρεπὲς ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 485 ἡμεῖς γὰρ θεαὶ ἐσμε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
 οἵτινες ἠγαμέδνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω·
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 490 φωνὴ δ' ἀφ᾽ ἑρπτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη·
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἰήτιος ἦρχον,
 495 Ἀρχεσίλαός τε Προθόηκωρ τε Κλονίος τε·
 οἳ θ' Ὑρήν ἐνέμοντο καὶ Αὐλῖδα πετρήεσσαν,
 Σχοῦνόν τε Σκῳλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπιαν, Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἀφρ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλῆσιον καὶ Ἐρύθρας,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλήν, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησὶν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλλαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀρχησιόν θ' ἱερόν, Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἀργην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νίσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατιόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νῆες κλον· ἐν δὲ ἐκάστη

κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἤρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρης,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειδάο,
παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὃ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἤρχον,
νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἳ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἳ τε Αἰλαίαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἔστασαν ἀμφιέποντες· 525
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνειεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
ἐγχεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε Καλλίμαρόν τε,
Βῆσάν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς,
Τάρφην τε Θρόνιον τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέτρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μέγα πνέοντες Ἀβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰοτῖαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,

- οἳ τε Κάρυστον ἔχον, ἥδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
 540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὅς οἱ Ἄρηος,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμιον ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοί, ὅππῃθεν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
 θώρηκας ῥήξεν δῆϊων ἄμφι στήθεσιν·
 545 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ - τέκε δὲ Ζεῦδος Ἄρουρα -
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἐῷ ἐνὶ πτόνι νηῶ·
 550 ἐνθάδε μιν ταύροισι καὶ ἄρνοις ἱλάονται
 κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ,
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας -
 555 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν -
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [στῆσε δ' ἄγων, ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 Οἳ δ' Ἄργος ἶ' εἶχον, Τίρυνθ' αὖτε τειχιόεσσαν,
 560 Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας.
 Τροίζην', Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἳ ἶ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγκαλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 Μηρυστίος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἳ δὲ Μυκίνας εἶχον, ἑκτίμενον πτολίεθρον,
ἄφρειόν τε Κόρινθον, ἑκτιμέναν τε Κλεωνάς, 570
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν,
καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος προῖτ' ἐμβασίλευεν,
οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,

Παλλίρην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίην εὐρεΐαν· 575

τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· ἅμα τῶγε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύνατο νῶροπα χαλκόν,
κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσαν,
οὔνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοίς. 580

Οἳ δ' εἶχον κοῖλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσσιάς τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀνγείας ἐρατεινάς,
οἳ τ' ἄρ' Ἀμύνκλας εἶχον, Ἑλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον, 585
οἳ τε Λάαν εἶχον, ἥδ' Οἰτυλον ἀμφενέμοντο·

τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξήκοντα νεῶν· ἀπιάτεφθε δὲ θωρήσσοντο.
ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
καὶ Θρίον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἑκτιτον Αἴπν,
καὶ Κυπαρισσήντα καὶ Ἀμφιγένειαν Ἴναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δάφριον — ἔνθα τε Μοῦναι
ἀντιόμεναι Θάμωρον τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·

σιῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἄν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀεΐδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 600 θεσπεσίην ἀφείλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστῶν -
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐννήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύντιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 605 οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ῥίπην τε, Στράτιν τε καὶ ἡγεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μικτινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παρόρασιν ἐνέμοντο·
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,

610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη
 Ἀρκαῆδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἑυσσέλμοις, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὗ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

645 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
 ὄσσον ἔφ' Ὑρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατώωσα,
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει·
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν· δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαλλον Ἐπειοί.

620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 υἱες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκειδῆς ἦρχε κρατερός Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένης Ἀνγηϊάδαο ἀνακτος.

625 Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων

νήσων, αἱ ναίουσι πέτρην ἄλός, Ἥλιδος ἅντα·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθεὶς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχεΐαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἥδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἡπειρον ἔχον, ἥδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴνην,
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν - 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νῆες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' εἰ' αὐτὸς ἔην, θάνα δὲ ξανθὸς Μελέαγρος -
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτάταλτο ἀνασσεμέν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Δύκτον, Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
 Φαισιόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
 ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν, 650
 Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἧς τε μέγας τε,
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων·

- 655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Αἰνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόοντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλεΐη·
 τὴν ἄγει· ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σαλλήεντος,
 660 πέρσας ἄστυα πολλὰ Διοτρεφῶν αἰζῆται.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ ἐνὶ Πύκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἥδη γηράσκοντα Λυκίμνιον, ὅζον Ἄρην.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐης.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν αἰώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἣδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 670 [καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.]
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱός, Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 675 ἄλλ' ἄλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε Κάσον τε,
 καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας·
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δύνω Ἡρακλεΐδαο ἀνακτος·
 680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἱ τ' Ἄλον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῆν' ἐνέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φιθίην ἣδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί·
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
οὐ γάρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ σίχας ἡγήσατο.
καῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
κούρης χῳόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας, 690

Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τεῖχεα Θήβης·
καὶ δὲ Μύντη' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἀνακτος·
τῆς ὅγε καῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695

Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μῆλων,
ἀγχιάλόν τ' Ἀντρώων' ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
ζῷος ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μάλαινα.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, 700

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
νῆος ἀπωθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρης,

Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
ὕπλοτερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,

ἥρως Πρωτεσίλαος Ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἔοντα·

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μάλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἔνκτιμένην Ἰαωλκόν·

τῶν ἦρχ' Ἀδμήτῳ φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
 715 Ἀλκηστis, Ἥελιαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θανρακίην ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τροχέϊαν·
 τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα

720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθῇ, ὅθι μιν λείπον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἐνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον

725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἄρχόν
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλήος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλήῃ πτολιπόρθῳ.

Οἳ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσιν·
 730 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἰδὲ Μιχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἐστιχόωντο.

Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνειό τε λευκὰ κάρηνα·
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἳ δ' Ἀργισσαν ἔχον, καὶ Γυστιώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν·
 740 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυπλοῖτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς -

τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἥματι τῷ, ὅτε Φῆρας εἵσατο λαχρήντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε, καὶ Αἰθίεσσι πέλασσαν -
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρης, 745
 υἱὸς ὑπερδύμοιο Κορώνου Καινείδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆρες ἔποντο, μανεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
 οἱ τ' ἅμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλίρροον ὕδωρ·
 οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθ' ὑπερθεὺς ἐπιρρέει, ἥντι' ἔλαιον·
 ὕρκου γὰρ δεινοῦ Σιγγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνο υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευσεν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν, ἡδ' ἱππῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
 ὀτρυχας, οἰάτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἵσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνισεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα, 770

- ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισα
 κεῖτ', ἀπομνησίνας Ἀγαμέμνονι, πομῖνι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ φηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἴσντες,
 775 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 λώτῳ ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπνυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν Ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥσεί τε πυρὶ χθρῶν πᾶσι νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε, Διὶ ὥς τερπικερύνῳ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἡμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζειο γαῖα
 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδῆνεμος ὥκῃα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσιν,
 πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 790 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὥκῃα Ἴρις·
 εἷσατο δὲ φθογγὴν νύϊ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείῃσι πεποιθώς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσνίτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὥκῃα Ἴρις·
 Ω γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἄλλιαστος ὄρωρεν.
 ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·

λήν γὰρ φύλλουσιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν, 800
 ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.

Ἔκτορ, σοὶ δὲ μάλιστα ἐπιτέλλομαι ὥδ' ἔγ' ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμον ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπαρέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.

Ὡς ἔφαθ'· Ἔκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ἔγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄφρυμαγδὸς ὀρώρει. 810

Ἔστι δὲ τις προπάρουθε πόλιος αἰπειῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρόμος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κυκλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τὴ σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε δίσκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815

Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῶγ' πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείρσιν.

Δαρδανίων αὖτι' ἦρχεν ἕως παῖς Ἀγχίσαο,
 Αἰνεΐας, τὸν ὑπὶ Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτῃ, 820
 Ἴδης ἐν κρημοῖσι θεὰ βροτῶν ἐννηθεῖσα·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῶγ' δύνω Ἀντήνορος υἱε.
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκίμειας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζεῦσιαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεάτοιν Ἴδης,
 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆπιοιο, 825
 Τρῶες· τῶν αὖτι' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων ἀντίος ἔδωκεν.

Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισού,

- καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ·
 830 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστής τε καὶ Ἀμφίος λινοθώρηξ,
 υἱε δ' ὧν Μέροπος Περκασίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδ' οὐδ' οὐς παῖδας ἔαυσκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.
 835 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 καὶ Σηστόν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην·
 τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσσιμῶν,
 τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὅζος Ἀρης,
 υἱε δ' ὧν Αἰθόιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
 845 ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο Διοτρεφῆος Κεάδαο.
 Αὐτὰρ Πυρραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 850 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν.
 Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
 ἐξ Ἐνετῶν, ὃθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων·
 οἱ ῥα Κύνωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγλαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
 Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὃθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
 ἄλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο Κῆρα μέλαιναν,
 ἄλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος Θεοειδής,
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 υἱὲς Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε Λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τριῳλῷ γεγαῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφάνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ῥοάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην, 870
 Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱέν, ἥντε κούρη·
 νῆπιος, οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπῆρακτε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἄλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμεντος.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Γ Α Γ

S U M M A R I U M.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed, ut Menelaum conspexit de curru desilientem, abiecto animo refugit (1—37). Paullo post idem, Hectoris voce correptus, offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua conditione accepta, poscit Menelaus, ut sponso interponatur, praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus, comite Antenore; foedusque ictum antiquo ritu hisce legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris, et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus, et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen cum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemnono publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Γ.

Ὅρκιοι. Τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου
καὶ Μενελάου μονομαχία.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
ἦντε περ κλαγγῇ γεράων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων, 5
ἀνδράσι Πηγμάλιοισι φόνον καὶ Κῆρα φέρουσαι·
ἥέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσπον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησπον πεδίοιο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἴσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· ἀντάρ ὃ δοῦρε δῶα κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
 20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη, μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 25 πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἶπερ ἂν αὐτὸν
 σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος, Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.

30 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο Κῆρ' ἀλεείνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
 35 ἄψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τε μιν εἶλε παρειάς·
 ὥς αὐτίς καθ' ὅμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων,
 δείσας Ἀτρεὺς υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδής.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαιρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά!
 40 αἶψ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόπιον ἄλλων.
 ἢ που καγχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν

εἶδος ἔπ'· ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή. 45

ἢ τοιόσδε ἑών, ἐν ποταπόροισι νέεσσαν
πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγέρας,
μυθθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεῖδε' ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νύον ἀνδρῶν αἰχμητῶν -

πατρί τε σὺ μέγα πῆμα, πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
δυσμενίσαν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;

οὐκ ἂν δὴ μείνεις Ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἷου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἂν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
ἢ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μυγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδύμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
Ἔκτορ· ἐπαίμεκατ' αἴσαν ἐνεΐκεσσας, οὐδ' ὑπεραἴσαν· 60
αἶεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,

ὅστι' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐπὶν.

μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερες χρυσέης Ἀφροδίτης! 65
οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον

συμβάλει' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃτα καὶ ὄρῃα πιστὰ ταμόντες,

- ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
 75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα·
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτι' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἦν, Τρώων ἀνέργε φύλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες·
 τῷ δ' ἐπεταξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν!
 στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνεῷ τ' ἐγένοντο
 85 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ Ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὀππότερος δὲ καὶ νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα·
 οἴσσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρῃα τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφύιοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρῃα δηλήσεται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρεέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετήσσω, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ἐλπόμενοι πάντως θάι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115
 Ἐκτὼρ δὲ προτὶ ἄστν δῶκ κήρυκας ἐπεμπευ,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προῖει κρείων Ἀγαμέμνων,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἵεναι, ἣδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖω. - 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἐλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῃ, Ἀντηνοριίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνοριίδης εἶχε κρείων Ἐλικίων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀριστήν.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάροι· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινευ, 125
 δίπλακα πορφυρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἐπασχον ὑπὲρ Ἀρηος παλαμῶων.
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Δεῦρ' ἴθι, κύμφο φίλῃ, ἵνα θείσκαλα ἔργα ἴδῃαι 130

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ - πόλεμος δὲ πέπανται -
135 ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
τῷ δέ κ' ἐκ νικήσαντι φῖλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 ἀνδρός τε προτέραιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν,
ῥομαῖ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
οὐκ οἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
Αἰθήρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σχαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἳ δ' ἄμφι Πρίαμον καὶ Πάανθοον ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρης,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σχαιῇσι πύλῃσιν·

150 γῆραϊ δὴ πολέμοιο πεπανμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἔσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἷτε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσιν·
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἳ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·

Οὐ νέρεσις, Τρῶας καὶ ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιγῇδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ εἶν' ὅς, ἐν νηυσὶ νεέσθω,

μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. 160

Ὡς ἄρ' ἔφρα· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλίσσατο φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε -
 οὔτι μοι αἰτιή ἐσσί, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν - 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήρης,
 ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μεῖζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὔτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὔτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν. 170

Τὸν δ' Ἑλένη μύθουτιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκνυρέ, δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 νίει σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνωτοῦς τε λιποῦσα,
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλαίην ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίονσα τέτηκα· —
 τοῦτο δέ τοι ἔρῃω, ὃ μ' ἀνελθεῖν ἦδ' ἐμεταλλῆς·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαήρ αὖτ' ἐμός ἔσκε κυνῶπιδος, εἴπῃ ἔην γε. 180

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦφοι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσέλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπέλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἐστρατόωντο παρ' Ὀχθῆς Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρός ἐδ' ἐν μετὰ τοῖσιν ἐλάχθην

ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίωπες Ἀχαιοί.

Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραιός·
 εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στήθεσσι καὶ ἰδέσθαι.

195 τεύχεα μὲν οἱ καῖται ἐπὶ χθονὶ πολυβοταίρῃ,
 αὐτὸς δέ, κτεῖλος ὥς, ἐπιπλεῖται στήθεσσι ἀνδρῶν·
 ἀρνειῷ μιν ἔγωγε εἶσκω πηγεσιμᾶλλω,
 ὅστ' ὄϊων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννίων.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐγγεγαυῖα·
 200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.

Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες.
 205 ἦδη γάρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 σὺ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φωνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.

ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσαν ἐν ἀγρομένοιισιν ἔμυχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπαίρκεν εὐρέας ὤμους,
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ἕφατον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιπροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπαὶ οὐ πολύμνητος,
 215 οὐδ' ἀφαρμαρτοεπής, ἣ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξεν Ὀδυσσεύς,
 στάσεν, ὑπαὶ δὲ ἶδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,

σκήπτρον δ' οὐχ' ὀπίσω οὔτε προπιρηνὲς ἐνόμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδορεῖ· φωτὶ ἐοικώς·
 φαιῆς καὶ ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι, ἄφρονά τ' αὐτως· 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 καὶ ἔπει τιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερῶλησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τοῦ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραίός· 225
 τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων καρπὴν ἦδ' εὐρέας ὤμους;

Τὸν δ' ἑλάνη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, 236
 ἔστιν· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἄγοι ἠγχερέθονται.

πολλάκι μιν ξείνισσεν Ἀρήϊρος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἔκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκεπας Ἀχαιούς,
 οὓς καὶ εὖ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην· 235

δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδεῖν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 ἀντοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς;
 ἦ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐν ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἃ μοί ἐστιν;

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἦδη κατέχεν φρυζῆος αἶα·
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ. —

Κήρυκες δ' ἀνὰ πᾶσιν θειῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄφνε δῖον καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀφούρης;

ἄσκη' ἐν αἰγέῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φασινὸν
κῆρυξ· Ἰδαῖος ἦ δὲ χρόσια κύπελλα·

ῶτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

250 Ὅρσο, Λαομεδοντιάδη! καλέευσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμηται·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ Ἀρηΐφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἑμφι γυναικί·

255 τῷ δὲ κε νεκήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι, φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
ναίομεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.

Ὡς φάτο· ῥίψαν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἐταῖροις
260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπέθοντο·
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Ηῤῥαμος, κατὰ δ' ἠρία τείων ὀπίσσω·
παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσατο δίφρον.
τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκίας ἵππους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ δ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
265 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότεραν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο·
ῶρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολέμητις· αὐτὰρ κῆρυκες ἀγαντοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον·

270 μίσγον, αὐτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν·
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἣ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰεὶ ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κῆρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·

275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο, χεῖρας ἀνασχών·

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδῶν, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὅς πᾶντι ἐφορᾷς, καὶ πᾶντι ἐπακούεις,
 καὶ Ποταμοὶ καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένεργθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπλόρκαν ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔσθε, φυλάσσετε δ' ὅρκα πιστά· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπαρόροιον·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πᾶντι ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦρτιν ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πάληται
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίней οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιῆς, 290
 αὐθι μένων, εἴως κ' τέλος πολέμοιο κτείω.

Ἢ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀφνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰεγενέτησιν·
 ὧδε δέ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι!
 ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,
 ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὁδε οἶνος, 300
 αὐτῶν, καὶ τεκίων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖν.

Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαυε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

- 305 ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡγεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ οὐπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁράσθαι
 μαρναμένον φίλον υἱὸν Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τόγῃ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπποτέρῳ θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
- 310 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δῖφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεός φώς·
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἥλια τένιν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περκαλλέα βήσατο δῖφρον·
 τὼ μὲν ἄρ' ἀφορῶναι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Ἐκτὼρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
- 315 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅπποτέρος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκῳ ἐγχος.
 λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὣδε δὲ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
- 320 Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδῶν, κύδιστε, μέγιστε!
 ὅπποτέρος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθνηκεν,
 τὸν δὲς ἀποφθίμενον δύναι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃ καὶ ὄρκῳ πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔειπεν· πάλLEN δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτὼρ,
- 325 ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στήχας, ἥχι ἐπάστω
 ἵπποι ἀερόσιποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα κελὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο.
- 330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθνηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυτάς·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
 οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρπασε δ' αὐτῷ.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν,
 ἵππουρον· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει.
 ὥς δ' αὐτως Μενέλαος Ἀρῆϊος ἔντε' ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 εἰς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ὃ' ἐγγὺς σιήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην,
 οὐδ' ἐρῶηξεν χαλκόν· ἀνεγνώμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερός ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρὶ· 350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
 ὄφρα τις ἐρῶίγησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριάμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιενῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλέατο Κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πληξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀφροδίτης δ' ἄμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

365 Ζεὺ πάτερ, οὔτις σείο-θεῶν ὀλωότερος ἄλλος!
ἢ τ' ἐράμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἦχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

Ἦ, καὶ ἐπαῖξας κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
370 ἔλκε δ' ἐπιστρίφας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
ἄγχε δέ μιν πολέεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

375 ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάστα βοὸς ἱερὴ κταμένοιο·
κενὴ δέ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχεῇ.
τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ῥῆψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρος ἐταῖροι.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίων

380 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
καὶ δ' εἰς ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηῶντι.
αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσα ἴε· τὴν δ' ἐκίχανεν
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δέ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν.

385 χειρὶ δέ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
γρηῖ δέ μιν εἰκνῦα παλαμγενεῖ προσέειπεν,
εἰροκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαιμόνι ναιετάωσῃ
ἦσκεν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέσκεν·
τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

390 Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νίεσθαι.
κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δαυτοῖσι λέχουσιν,

κάλλει' τε στιλβων καὶ εἵμασιν· οὐδ' ἔμε φαίης·
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὰνδε
 ἔρχεσθ', ἥε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ στήθεσσι οὔρεν· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῆς περικαλλέα δειρῆ,
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ἀνόμαζεν·

Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαιῖαι ἱππευπέουσιν;
 ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὐναιομανάων 400
 ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηρονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κῆθι φίλος μαρόπων ἀνθρώπων;
 οὔνεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μανέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρῆστis; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπὸεστε κελεύθους·
 μηδ' ἐμὲ σοῖσι πόδεσσιν ὑπὸ στρέψας Ὀλυμπίον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κῆνον ὀΐζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 εἰς ὅκα σ' ἢ ἕλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.
 κῆϊσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι· κέμεσσητὸν δέ κεν εἴη - 410
 κείρου προσηνέουσα λῆχος· Τρῳαὲ δέ μ' ἐπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄγε· ἄκρετα θυμῷ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 μή μ' ἔρεθε, σχετλὴν! μή χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἔκπογλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν καχὸν οἶτον ὀλῃαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδευτεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐκὼν ἀργῆτι φαεινῷ,
 σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθει· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

- Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δῶμον περικαλλε' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἥ δ' εἰς ὑφόροφον θάλαμον πῖε διὰ γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δῖον ἑλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
 ἔνθα πάθῃ' Ἑλένη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσοι πάλλον κλίνασαι, πόσιν δ' ἠρίπασσε μύθῳ·
 "Ἥλυθες ἐκ πολέμου - ὡς ὄφραλες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 ἄνδρ' ὅσοι δαμῖς κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν.
 430 ἥ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' Ἀρηίφιλον Μενελάου
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι Ἀρηίφιλον Μενέλαον,
 ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον! ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῖναι.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μή με, γύναι, χαλεπαῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε!
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
 440 κεῖνον δ' αὐτὰς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἶσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὦδα ἔριος φρένας ἀμφακάλυπεν·
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἐπλεον ἄρπάζας ἐν ποντοπόροισι κέεσσιν,
 445 νήσω δ' ἐν Κρανάῃ ἐρώγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 "Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοςδε κίων· ἅμα δ' εἶπαι ἄκοιτις·
 τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθαι λεχέεσσιν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἑοικώς,

εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450

ἀλλ' οὐτις δύνάτο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε Ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκένθανον, εἴ τις ἴδοιτο·

ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο Κηρὶ μελαίνῃ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455

Κέλντε μιν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·

νίκη μὲν δὴ φαίνεται Ἀρηϊφίλῳ Μενελάου·

ὅμεις δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

ἐχδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,

ἥτε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460

Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης· ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride: Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat illi excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lyclo, ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet, ac novam bellandi causam seriat (50—104): at non letali vulnere percussus Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomeni, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proellum instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422—544).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἔωνοχόσι· τοὶ δὲ χρυσεοῖς δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἴηρην
κερτομίῳις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·

5

Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνη.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
αἰεὶ παρμύμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.

10

ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἧ δ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

15

ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πῶς τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλιν Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργαίην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

- 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
- 25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦσιν, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαίμονι, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅτ' ὥσπερ χεῖς μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σὺν' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρά,
- 35 ὥμῳ βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασιν,
 μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστειρόεντι

ναιεταίουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 15
 τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Ἥριάμος καὶ λαὸς ἑυμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοι πῶτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κρίσεως τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

Τὸν δ' ἡμεῖβει' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φιλοταταὶ εἰσι πόλῃς,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
 τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγίρω.
 εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰώ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὖνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφρονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἀντίκ' Ἀθηναίῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν ὦτρυνε πάρος μεμανῦιν Ἀθήνην·

βῆ δὲ καὶ Οὐλύμπιοι καρήνων αἶψα·

75 οἷον δ' ἀστέρα ἦε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
ἣ ναύτησι τέρας, ἥ σιρατῷ εὐρεῖ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπονδῆρες ἔνταί·
τῷ εἰκὺ' ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη·
καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

80 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοίς·
ὣδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλοχ·

Ἥ ῥ' αὐτίς πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἣ φιλότῃ μετ' ἀμφοτέρωσι τίθηται
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκται.

85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
ἣ δ' ἀνδρὶ ἱκέλῃ Τρῳῶν κατεδύσαθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντιγορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι
εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε

90 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στήχες ἀσπιστῶν
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσχύριοιο βροάων.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥ ῥά νῦ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
γλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἴον·

95 πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἷ κεν ἰδῇ Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρεΐδης υἱὸν
σῶ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.

100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

Ὡς φάτι' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἱξάλον αἰγὸς 105

ἄγριου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας,
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,

βεβλήναι πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπρσθε πέτρῃ·
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·

καὶ τὰ μὲν ἄσκησας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
 πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε ταυνοσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σέκκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρεΐος υἱόν. 115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα, πτερόεντα, μελανέων ἔρμ' ὀδυνάων·

αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατέκόσμηαι πικρὸν οἰστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενοῖ κλυτοτόξῳ,

ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην, 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός 125

ὄξυβελής, καθ' ὁμίλον ἐπιπτεσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγλειη,

ἣ τοι πρόσθε σταῖσα, βέλος ἐχεπενκὲς ἄμυνεν.
 ἣ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ 130

παιδὸς ἐέργει μνῖαν, ὅθ' ἠδεὶ λείσεται ὕπνῳ.

αὐτὴ δ' αὖτ' ἰθύνεν, ὅθι ζωστήρος ὄχῃς
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπυσσεν ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οὔσιός·

135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χρυῶς, ἔρκος ἀκόντιον,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἵσικτο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οὔσιός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·

140 ἀντίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφικτα γυνὴ φοῖνικι μίγῃ
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἔππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φόρεσσιν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἔππων, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοιοῖοι τοι, Μενέλαε, μίανθ' αἵματι μηροὶ
 εὐφυές, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
 ὥς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ῥόντας,
 ἄπορρόον οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέεσθαι.

τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπαστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

155 Φῖλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῶσιν μάχεσθαι.
 ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἷμά τε ἀνῶν,
 σπονδαί τ' ἄκριτοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!

60 εἴπερ γάρ τε καὶ ἀντίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλυσσεν,

ἔκ τε καὶ ὄψε' τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι, γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὖ γὰρ ἔγω τόδε οἶδι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποι' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰσθή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἑὺμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοιτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι κῆρὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἶψα κε θάνης, καὶ μοῖρην ἀναπλήσῃς βιότοιο· 170
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἵης·
 καὶ δέ κεν εὐχολίῃ Πριάμῳ καὶ Τρῶσιν λίπομεν
 Ἄργεϊν Ἑλένην· σέο δ' ὅστιέα πύσει ἄρουρα,
 κεμένον ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὥς ποτὲ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών!
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδέ τί πω δειδίωσσο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἥδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τῇ χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἶψα γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·

- 190 ἔλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἥδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινώων ὀδυνάων.
 Ἡ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσήδα·
 Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεστον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἷστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπείθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἵεναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰωτάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἷστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρ' ὄρinen·
 βῆν δ' ἵεναι καθ' ὁμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγέριθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κνυκλός, ὃ δ' ἐν μέυσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωσιτῆρος ἀσπυρότος ἔλκεν οἷστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 215 λῦσε δὲ οἱ ζωσιτῆρα παναίολον, ἥδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ὅφρα τοὶ ἀμυρεμένοιο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον ἀσπιστάων·
οἱ δ' ἀντίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρις.

Ἐνθ' οὐκ ἄν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτύσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπένδοντα μάχην ἐς κινδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιόοντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρωχέμεν, ὅππότε κέν μιν
γυνῖα λάβῃ κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἔων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
καὶ ῥ' οὓς μὲν σπένδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπύλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πακτὴρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός· 235
ἀλλ' οὔτερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῶ γυνῖες ἔδονται·
ἡμεῖς γυντ' ἀλόχοις τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.

Οὔστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
τοὺς μάλα νεκρεῖσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὗ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἥντε νεβροί;
αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἔσταῶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μάλιστα Τρώας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες

- εἰρύνατ' εὐπρυμνοί, πολὺς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ἕμιν ὑπέσχη χεῖρα Κρονίων·
- 250 Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπώλειτο στέλας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 οἳ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἵκελος ἀλκῇ,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἳ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
- 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων,
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἦδ' ἄλλοις ἐπὶ ἔργῳ,
 ἦδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γαρούσιον αἶθρα οἶνον
- 260 Ἀργείων οἳ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστιχ', ὥσπερ ἐμοί, πῖνεν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαί εἵναι!
- 265 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤνδι
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκα ἔχευαν
- 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσει', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκα δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχeto γηθόσυνος κῆρ
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσεύσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
- 275 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπιόλος ἀνὴρ,
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι, μελάντερον, ἥντε πίσσα,
φραίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
φίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τῷ σπῆος ἤλασε μῆλα·

τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι Διοτρεφῶν αἰζήων 280

δῆϊον ἔς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφῆας φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορ χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἱφί μάχεσθαι.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόν,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·

τῷ κε τάχ' ἡμύσσει πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἔνθ' ὄγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

ἄμφι μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε, 295

Αἰμονά τε κρείοντα, Βιαντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,

πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,

ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,

ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπιτέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει

σφοῦς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

Μηδὲ τις, ἱπποσύνη τε καὶ ἡγορήφει πεποιθώς,

οἷος πρόσθ' ἄλλων μαμάτῳ Τρώεσσι μάχεσθαι,

μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσσεσθε. 305

ὃς δὲ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἔκπαι,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθοιν,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.

310 Ὡς ὁ γέρον ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀχιμῆμων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βλήθ' ἔμπεδος εἴη·

315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὥς ὄφελ' ἂν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχεν, σὺ δὲ κοιροτέρουσι μετέϊται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἑρὺθαλλωνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἣδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵτερ' ἐμεῖο

325 ὀπλότεροι γεγάασι, πεποιθήσιν τε βλήφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρούχετο γηθόσυνος κτῆρ
 εὖρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
 ἔσταότ'· ἄμφι δ' Ἀθηναῖαι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐυτήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἄμφι στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκόνετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νεῖκεσσαν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ νῆε Πετεῶο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σύ, κατοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον!
τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέστιατε, μίμνετε δ' ἄλλους: 340

σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρώτοισιν ἑόντας
ἑστάμεν, ἡδὲ μάχης καυστιγῆς ἀντιβολῆσαι.

πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκονάζεσθον ἐμεῖο,
ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἡδὲ κύπελλα 345

οἴνου πινέμεναι μελιθεός, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεϊδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων! 350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὅππότε Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηά,
ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βιάζεαι. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὥς γνῶ χωρόμενοι· πάλιν δ' ὄγε λάξετο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω. 360
οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, αἶτ' ἐγὼ περ.
ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν

εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.

Ὡς εἰπὼν τοῖς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους
 365 εὔρε δὲ Τυδεὸς υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δὲ οἱ ἐστήκει Σθέναιος, Καπανηΐος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

370 ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὥδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθαι·
 ὥς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τοῖτ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.

380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνηθον, ὥς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον, λεχεποῖην·
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.

385 ἀντάρ ὁ βῆ, πολέας τε κυχῆσατο Καδμείωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτρεοκληεῖης.
 ἐνθ' οὐδέ, ξεῖνός περ ἔων, ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μούνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα

390 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθοσ ἦεν Ἀθήνη.
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἄψ' ἀνερχομένῳ πύκινον λόχον εἶσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύνω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
υἱὸς τ' Αὐτοφρόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτάλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γεῖνατο εἰς χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

Ἀτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σόφρα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι. 405

ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
πανυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτισθαλίησιν ὄλοντο.

τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμοῖ δ' ἐπιείθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηλώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν. 415

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηρωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δῆ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ὦα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420

ὄρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυτχεῖ κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
πόντι μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, ἀντάρ ἔπειτα
425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὺν ἐὼν κορυφοῦνται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·

ὥς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κύνοντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν· οὐδέ κε φαίης

430 τύσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν -
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

Τρῶες δ', ὥστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρός ἐν αὐλῇ
μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

435 ἄζηχες μεμακνῆται, ἀκούουσai ὅπα ἄρκων·

ὥς Τρώων ἀλαλητός ἀνὰ στρατὸν εὖρυν ὀρώρει.
οὐ γάρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολὺκλήτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ᾤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

440 Δειμὸς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμανῆα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρῃ τε·

ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, ἀντάρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,

445 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοίς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

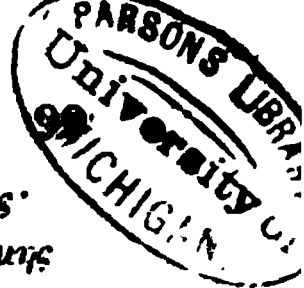
ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν, 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρῶροι ποταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρονῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστην,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσσιῖδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίρῳρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κύναντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτίχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λῖκοι ὥς,
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδινοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἡΐθεον θαλαρόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 Ἰδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δὲ οἱ αἰῶν

- ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκῃον ἔγχος
 ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἶγιρος ὧς,
 ἣ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλκος μεγάλοιο πεφύκει,
 λείη, ἅτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἶθωνι σιδήρει
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτην κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἣ μὲν τ' αἰομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας Διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρηξ,
 490 Πριάμιδης, καθ' ὁμίλον ἀκόντισεν ὅξεϊ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὃ δὲ Λεύκον, Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 ἄμφ' ἧ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κακὰ δοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἑππων ὠκισιάων.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρυσιν· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέσῃσεν
 αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νεμέσῃσθε δ' Απόλλων,

ΙΛΙΑΔΟΣ ΙV.

Περγάμον ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλειτ' αὔσας·

Ὅρνυσθ', ἱππῶδαμοι Τρώες, μῆδ' εἴκατε χάριτες
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος, 510
χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμενίχροα βαλλομένοισιν.
οὐ μὲν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϊκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πένθει.

Ὡς φησὶ ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤρσε Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια, 515
ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,
κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
ἄμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
ἄχρῃς ἀπηλόησεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
θυμὸν ἀποπνεύων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροος· οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλὸν ἐκδ' ἄρα πᾶσαι 525
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκύτος ὄσσε κάλυπεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
στήρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐσπάσατο στήρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἰφθίμον καὶ ἀγανόν,
ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. 535
ὥς τῶγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Stragem Troianorum continuant Achivi; ante omnes insignis Diomedes, Minervae, Martem ab acie seducens, praesidio ferocissimus (1—84). Sed ipse a Pandaro vulneratus, etiam vehementius saevit in hostes (95—166); Pandarum, antea peditum, nunc ex Aeneae curru pugnantes, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciatur (297—310); Veneri, illum ex pugna efferenti, plagam in manu indigit (311—351). Venus, ab Irideeducta, curru Martis revahitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dissoniter irascunt (352—431). Aeneam, a Venere destitutum, Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec segulius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paulatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777), ac voce Iunonis denique incenditur turba, Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863), qui ex campo repente ad Olympum redit, ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—908).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ε

Διομήδους ἀριστεία.

Ἐνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἦροίτο.
δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκράματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλλέγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρόν παμφαίνησι, λελουμένος Ὀκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
ᾤρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

5

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
ἱεὺς Ἡφαίστιο· δύνω δέ οἱ νιέες ἦσιν,
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τῷ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
τῷ μὲν ἄφ' ἑπιποιῶν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδείδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκή
ἔγχος, οἷδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

10

15

Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥς δ' ἄρ' ἔππων.

- 20 Ἴδαϊος δ' ἀπόρουσε, λειπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε Κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀπαχήμενος εἶη.

- 25 ἔππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδεὸς υἱός,
δῶκεν εἰαίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπὶ ἴδον νῆς Δάρητος,
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχθουσιν,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη

- 30 χειρὸς ἔλουσ', ἐπέσσι προσηύδα θούρον Ἄρηα·
Ἄρης, Ἄρης, βροτολογί, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα·
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεσθαι μῆνιν;

- 35 Ὡς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θούρον Ἄρηα·
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡμόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρχον Ἀλκίωνα, Ὀδίων μέγαν, ἔβαλε δίφρου.

- 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν,
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱόν,
Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρης ἐριβώλακος ἐβλήλούθει.

- 45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἔππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·

ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.

Υἱὸν δὲ Στροφιόιο Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξυόεντι, 50
ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρταμις αὐτῇ
βιάλλειν ἄγρια πάντα, τὰτα τρέφει οὐρεσιν ὕλη.
ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χρᾶϊσμι' Ἄρταμις ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἀκηβολίαι, ἦσαν τοπρὸν γ' ἐκάαστο·
ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετώφρενον οὐτασε δουρὶ
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
ἦριπε δὲ πρηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱόν,
Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
τεύχειν· ἔβοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο,
οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
βεβλήρῃ γλοντιὸν κάτω δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
ἀντικρὺ κατα κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυπεν.

Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δια Θεανώ, 70
ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
τὸν μὲν Φυλῆϊδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
βεβλήρῃ κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ δουρὶ·
ἀντικρὺ δ' ἂν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλα χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

- Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα διον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπλέονος, ὃς ἔα Σκαμάνδρου
 ἀρηιτὴρ ἐτίετο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματέσσαι δὲ χεῖρ πεδίῳ πίσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θύνη γὰρ ἅμ πεδίον, ποταμῷ πλήθοντι εἰκῶς
 χειμάρρῳ, ὅς τ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κίλ' αἰζηῶν·
 ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἑόντες.
 95 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 θύνοντ' ἅμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐυταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαῖσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἶστός,
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Ὅρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων!
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἔφημι
 δῆθ' ἀνσχέσσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἑτεὸν με

ᾠρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνόμενον Δυκλήθεν. 105

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἔπποιῖν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπαγήϊον υἱόν·

Ὅρσο, πέπον Καπαγήϊάδῃ! καταβήσῃς δίφρου,
ᾧφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶσιόν. 110

Ὡς ᾗφ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἔππων ἄλτο χαμίτῃς,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπαρὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἶμα δ' ἀνηκόντιζα διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

δὴ τότε ἔπειτ' ἤρᾱτο βοῶν ἄγαθὸς Διομήδης·

Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 115

εἵποτε μοι καὶ πατρί φίλα φρονέουσα παρέεστις

δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·

δὸς δέ τί μ' ἄνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησιν
δηρὸν εἶ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡέλλιοι. 120

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθνηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦρα 125

ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·

ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ σριν ἐπῆεν,

ᾧφρ' εὐ γιγνώσκῃς ἡμῖν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

τῷ νῦν, αἶ κα θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

μῆτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.

Ἥ μὲν ᾗφ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τυδείδης δ' ἐξενῆτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 χραύη μὲν ἔ' αὐλῆς ὑπερόλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν· ἔπειτα δέ ἑ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμούς δύνεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἱ μὲν ἔ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθείης ἐξ ἄλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μέγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί.
 τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ κώτου
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
 νείας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρους,
 ἀλλὰ σφραγὶς κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θύωνά τε, Φαίνοπος υἱὸς,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ ταίρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξάνντο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντες μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· κηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δύνω λάβε Δαρδανίδαο,
 160 εἰν ἐνὶ δῖφρῳ ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ βροός, ξύλοχον κᾶτα βροσκομενάων·

ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἶδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤνδα· 170

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἶστοί,
καὶ κλέος; ὃ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέογ' εὖχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ, κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστίν.

εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
ἔστιν ἄθανάτων, νεφέλῃ ἐκλυμένος ὦμος,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.

ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇ προΐαψεν, 190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ πον ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἑνδεκά διφροὶ
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἑσιᾶσι, κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἣ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέταλλε δόμοις ἐν ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκάλεσε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 200 ἀρχεύειν Τρῶεσσι κατὰ κρατερὰς ὕσμινας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην - ἣ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν -
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὥς λίπον, ἀντάρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Ἵνδειδῆ τε καὶ Ἀτρεΐδην· ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
 ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν· ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξῳ
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἤγεόμην Τρῶεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δ' ἄνι.
 εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατριδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαιινῶ ἐν πυρὶ θείην,
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
 μη δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι,
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἡδὲ φέβεσθαι·
τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπαρ ἄν αὐτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἥνια σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἔππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἡς σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἥνια καὶ τεῷ ἔππῳ· 230
μᾶλλον ὑφ' ἡριόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἴσεται, εἴπαρ ἄν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
μὴ τῷ μὲν δείσαντι ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο, τῶν φθόγγον ποθέοντε·

νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός, 235
αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τ' ἄρματα καὶ τεῷ ἔππῳ,
τόνδε δ' ἐγὼν ἐπίοντα δεδεξομαι ὀξεῖ δουρί.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὤκείας ἑππους. 240
τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος, Καπανῆϊος ἀγλαὸς υἱός,
αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς, 245
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
εὐχεται ἐκχεγᾶμεν, μήτηρ δὲ οἷ ἐστὶ Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἔππων, μηδὲ μοι οὔτω

250 θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω.
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν, ἔστιν·

255 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποίσειτον ὠκείας ἵπποι
ἄμφορ' ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν εἰσερός γε φύγησιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,
ἄμφοτέρῳ κτείναι, σὺ δὲ τοὺςδε μὲν ὠκείας ἵππους
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἔξ ἄντυγος ἥνια τέινας·

Αἰνεῖαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ', υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος· οὔνεκ' ἄριστοι
ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡελιόν τε.

τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·

270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τῶ δὲ δύ' Αἰνεΐα δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἐσθλόν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτερόθυμα, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
ἧ μάλα σ' οὐ βέλως ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστός·

νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κα τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κεγεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
δηρὸν εἶ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας. 285

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
ἥμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφαῖ' γ' οἶω
πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἔθυνεν Ἀθήνη 290
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρρησεν ὀδόντας.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύνθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

ἦριπτε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ,
αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.

ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς·
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη, 300

τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ

Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δὲ τὰ μιν καλέουσιν·

θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντα·

ὥς δ' ἀπὸ φωνὸν τρηχὺς λίθος. ἀντάρ ὃγ' ἦρως
 ἔστη γνῖξ ἐριπών, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε καλαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

Καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δὲ ὃν φίλον υἱὸν ἐχέυατο πῆχες λευκῷ·
 315 πρόσθε δὲ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμ' ἐκάλυπεν,
 ἔρκος ἔμεν βελών, μήτις Δαναῶν ταχυπάλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

Ἡ μὲν ἔον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 320 τάων, ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν εὐοὺς ἠρίκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠρία τείνας·
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

325 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τῆεν ὀμηλικῆς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι κλαννέμεν· ἀντάρ ὃγ' ἦρως
 ὢν ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἠρία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 330 ἐμμεμαώς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπαύχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων
 τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπίεζον.

335 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεῖ δουρὶ

ἄβληχρὴν· εἶθ' αὖρ δὲ δόρυ χροὸς ἀνιειτόρησεν,
 ἄμβροσίῳ διὰ πέπλῳ, ὃν οἱ Χάριτες κάμον ἀνταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θένερος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον.
 [τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.]

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάρββαλεν νύον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανῇ νεφέλῃ, μήτις Δαναῶν ταχυνώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶκε, Διὸς θυγάτηρ, πολέμον καὶ δηϊοτήτος·
 ἦ οὐχ ἄλῃς, ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπενύεις;
 εἰ δὲ σύγ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥαγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθηαι.

Ὡς ἔφαθ'· ἦ δ' ἄλυσονσ' ἀπεβήσατο, τείρετο δ'
 αἰνῶς.

τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλουσα ποδὴν' εἰς ἔξαγ' ὁμίλον,
 ἄχθομένην ὀδύνῃσι· μελαινέτο δὲ χροὰ καλόν.
 εὗρεν ἔπειτα μάχῃς ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα 355
 ἤμενον· ἥερι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἦ δὲ γνῶξ' ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·

Φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με, δὸς τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπόν ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί· 360
 λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

- 365 πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἥνία λάξετο χερσίν·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέεθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆγεμος ὠκέα Ἴρις,
 λύσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτην,
 μητρὸς εἷς· ἥ δ' ἄγκας ἐλάξετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥς τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;
 375 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐτιά με Τυδεὸς υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 380 ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων·
 τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλκῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλὴς Ἡερίβοια, -
 390 Ἑρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρην,
 ἦδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρυῶνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷσιτῶ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνέκεστον λάβειν ἄλγος.
 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν ὀϊστόν, 395
 εὐτὲ μιν ὠτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεφέσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν.

αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 κῆρ ἄχεων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστός
 ὦμῳ ἐν σιβαφῷ ἠλέηλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιῖων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσων,
 ἤκεσαι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτίετο κιο.
 σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθει αἰσὺλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
 ὅτι μάλ' οὐ θηναῖός, ὃς ἀθανάτοισι μάχηται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες πατὶ χούνασι παππάζουσιν,
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστήνη,
 ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο. 415

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργυν·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι·
 αἱ δ' αὖτ' εἰσοφόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέειπον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420

Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὅ,τι κεν εἴπω;
 ἧ μάλα δὴ τένα Κίπρις Ἀχαιῆδων ἀνείψα

Τρωσὶν ἅμ' ἐσπείσθαι, τοὺς νῦν ἔπαυγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινα καρῶνέξουσα Ἀχαιῶνδων εὐπέπλων.

425 πρὸς χρυσῇ περὶνῇ καταμύξατο χεῖρα ἀρμυῖν.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτῃ·

Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
ἀλλὰ σὺ γ' ἡμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,

430 ταῦτα δ' Ἄρῃ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄξετο, ἴστο δ' αἰεὶ

435 Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·

τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φασεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

440 Φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φύλον ὁμοῖον

ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτίευντο·

ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρταμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.

αὐτὰρ ὃ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

450 αὐτῷ τ' Αἰνεία ἔκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·

ἄμφι δ' ἄρ' εἰδῶλον Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δῆλον ἀλλήλων ἄμφι στήθεσσι βοαίας
ἀσπίδας εὐκύνλους λαισῆμά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσήδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μεταλθών,

Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·

αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπείσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφίετο Περσάμῃ ἄκρῃ. 460

Τρῳᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὥτρυνε μεταλθών,

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·

νιῶσι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·

Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,

εἰς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἄμφι πύλης εὐπονητῆσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίμεν Ἕκτορι δῖῳ,

Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σάωσομεν ἐσθλὸν δῖαιφρον.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470

ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·

Ἕκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχυσκες,

φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων

οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἄμφι λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνεμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦρω·

τηλοῦ γὰρ Δυκίη, Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι·

ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·

485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.
 μήπως, ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντιε πανάγρουν,
 ἀνδράσι δυσμενέσσειν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ἑμήν.

490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 ἀντίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς, .

500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλοι, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πύδες ἵππων,

505 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίλωνεν ἐφειμὰς
 φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει

Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεί ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔχειρεν,
Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμωτον μεμαυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ῶτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βλας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰακῆς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἄτρεμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἷτε νέφεα σκίοεντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἅεντες·
ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ καλείων·

Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμένας. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ πέφρανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυντο, διαπρὸ δὲ ἔϊσατο χαλκός·

νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.

540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·

τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναϊον ἔκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ,

ἄφνειος βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο

545 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.

ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·

Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔειπε Διοκλῆα μεγάθυμον·

ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,

Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

550 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν

Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,

τίμην Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενέλαι,

ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.

οἶώ τώγε λέοντε δύνω ὄρεος κορυφῇσιν

555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθύλης τάρφεσιν ὕλης·

τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα,

σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ

ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·

τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε

560 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν.

Τῷ δὲ πεσόντι ἐλέησεν Ἀρηΐφιλος Μενέλαιος·

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰέθου χαλκῷ,

σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.

565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός·

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,

μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλει πόνοιο.

ἰὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνεΐας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέεσθην. 575

Ἐνθα Πυλαμίδεα ἔλσιν ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστῶν.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δοιρακλειτὸς Μενέλαος
ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνιοχον θεράποντα, 580
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεψε μώνυχας ἵππους -
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἥνια λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐκ κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
αὐτὰρ ὃγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
κύμβαχος ἐν κονίησιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὦμους·
δηθὰ μάλ' ἐστήκει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησιν.

τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας
Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτιωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590
αὐτούς

κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνώ·
ἥ μὲν, ἔχουσα Κυδομιὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοι' ὀπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῖν ἄγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·

600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ·

ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λογιὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κῆνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἰοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἵκετε, μηδὲ θεοῖς μνηστεινέμεν ἱερὴ μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μᾶλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἶδότε χάριμης,
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

610 Τῷ δὲ πεσόντι ἔλεησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ δὲ Μοῖρα
ἤγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳ τε καὶ υἱᾷς.

615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πᾶγῃ δολυχόσκιον ἔγχος·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας,
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχενον
ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ.

620 αὐτὰρ ὁ λαῖξ προσβᾶς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' εἰ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα κυλὰ
ὤμοϊν ἀφελίσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσω.
δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,

οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφύεσσιν ἔγχε' ἔχοντες,
οἳ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἄγανόν,
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. 625

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧν τε μέγαν τε,
ᾠρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι Μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 630
νῖός θ' νῖωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἔοντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγίοχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύσαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ' οἷόν τινα φάσι βίην Ἡρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα!
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσι οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι,
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἡΐδα·
Τληπόλεμ', ἦτοι καῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἄγανου Λαομέδοντος,
ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

ἔξ ἑμῶν περὶ εἶναι, ἐμὴ δ' ἵππῳ δοιρὶ διμεντα
εἶχος ἑμῷ δώσειν, φεγγὺ δ' Ἰδὴ κλυτοπώλει.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μέλλον ἔγχος
Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δοῦρατα μακρὰ
ἐκ χειρὸς ἦσαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχίνα μέσσον
Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεονή·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεντὴ νιξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρον ἀριστερόν ἔγχεϊ μακρῷ
βελίπεν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μακμάωσα,
ὅστις ἔγχρυσθ' εἶσα, πατὴρ δ' ἔτι λογὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀπτίθεον Σαρπηδόνα διῶι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βίβριτε δὲ μιν δόρυ μακρον
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσαι, οὐδ' ἐνόησεν,
μῆρου ἐξερίσσει δόρυ μέλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σπειρόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς,
670 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμεσθε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐργεδούποιο διώκοι,
ἣ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῶρσιμον ἦεν,

675 ἴφθυμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὅγε Κοίρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλίον τε, Νοήμονά τε Πρύτανιν τε·
καὶ νῦν κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε Διὸς Ὀδυσσεύς,

680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,

δεῖμα φέρον Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριάμῃδῃ, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 690
ῥσσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλαιο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διοὶ ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μελινον ὥσε θύραζε
ἰφθίμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος· 695
τὸν δ' ἔλαπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιή Βορέαιο
ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῇ κατ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε πατὲρ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χιάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο παῖς, καὶ χάλκεος Ἀρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῃ ναῖεσκε, μέγα πλούτοιο μεμελώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δήμιον ἔχοντες 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέυσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 720 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλι,
 χάλκεα, ὑκτάκνημα, σιδηρεῖα ἄξονι ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσῆ ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑνὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμει χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλλει αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντα φόβος ἐστεφάνωται·

ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ· 740

ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώρου,
δεινὴ τε σμερδὴν τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.

κριετὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυσεῖην, ἑκατὸν πόλων προλέσσε' ἀραρυῖαν.

ἐς δ' ὄχεα φλόγα ποσὶ βήσето· λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀρριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὡς ἔχον Ὠραι,

τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750

ἡμὲν ἀνακλῆσαι πυκνὸν νέφος, ἡδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντρηνεκίας ἔχον ἵππους·

εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755

Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νημεσίξῃ Ἄρσι τάδε καρτερὰ ἔργα,

ὅσσά τιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἅτῃ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν, 765

ἢ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνηςι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

μίστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

- 770 ὅσσαν δ' ἡρωεῖδῃς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οὔροπα πόντον,
 τόσσαν ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηλῆς ἔπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἵχῃ ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἔππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσας ἔξ ὀχέων· περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀντίτειλε νέμεσθαι.

Αἱ δὲ βᾶτην, τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.

- 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βῆην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἔνθα σταῶς ἦῤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

- 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκοφώνῳ,
 ὃς τόσον ἀνδρήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

- 790 οἷχνεσχον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

Ὡς εἰποῦς ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

εὗρε δὲ τόνγε ἀνακτα παρ' ἑπιοισιν καὶ ὄχεσφιν

- 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.

ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατῆος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύνκλου· τῷ ταίρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἶμι' ἀπομόρην.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤφατο, φώνησέν τε·

Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυδεύς· 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζεν οὐκ εἵασκον,
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τοπάρους περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι, ἡδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κίλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυνκεν,
ἦ νῦν σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔκγονός ἐστι δαΐφρονος Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
γιγνώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὐ μ' εἵας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἡδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλκήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρση μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ καχαρισμένε θυμῷ,

μήτε σὺγ' Ἄρῃα τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοιῇ τοι ἐγὼν ἐπιτάφροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἀρτῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄξεο θοῦρον Ἄρῃα
 τοῦτον μακρόμενον, τυκτὸν καλόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὃς πρώτῃ μὲν ἐμοί τε καὶ Ἡρῇ στεῦν' ἀγορεύων
 Τρῶσιν μαχήσεσθαι, ἅτῃρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῦῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγαν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

840 λάξετο δὲ μάλιστα καὶ ἥρῖα Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρτῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξανάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

845 δὺν Ἀἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.
 Ὡς δὲ ἴδῃ βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἥρῖα θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκίῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλίσσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

855 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ὄγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν·
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτῆς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο, θυμὸν ἄχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, σὺ νεμεσίῃς ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα·
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυιν, 875
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιτείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰῖδηλον· 880
 ἣ νῦν Τυδίδος υἱὸν, ὑπέφθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέτηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 ἀντάρ ἔπειτ' ἀντῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·

- Τρωσὶν ἅμ' ἐσπένσθαι, τοὺς νῦν ἔπαυγλ' ἐφίλησεν,
 τῶν τινα καρφύζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλεον,
 425 πρὸς χρυσῇ περὶ ὄνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀριήν.
 Ὡς φάτο· μεῖδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
 ἀλλὰ σὺγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἀρηϊοῦ καὶ Ἀθήνης πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπαίφεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴστο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεΐαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 τρεῖς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαιήν ἄσπιδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 440 Φράζεο, Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὐποτε φύλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὄμιλον θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγᾶμιν εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' εἰστικτο·
 ἦτοι τὸν Αἰτῶ τε καὶ Ἀρταμίδος ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκείοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 450 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἔκλον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλον Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύνκλους λαισῆμά τε πτερόεντα.

δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσήνυδα φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα! 455

οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μεταλθών,

Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;

Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·

ἀντάρ ἔπειτ' ἀντὶ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῃ ἄκρῃ. 460

Τρῳᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὥτρυνε μεταλθών,

εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·

νείασι δὲ Πριάμοιο Διοτρεφέεσσι κέλευεν·

Ὡ νιεῖς Πριάμοιο, Διοτρεφέος βασιλῆος,

εἰς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465

ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης σὺπνοητῆσι μάχωνται;

κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίῳ,

Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.

ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470

ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον·

Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες,

φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἢδ' ἐπικούρων

οἷος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.

τῶν νῦν οὔτιν' ἐγὼ ἰδεῖν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι, 475

ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·

ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνεμεν.

καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἦκω·

τηλοῦ γὰρ Δυκίη, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι·

ἔνθ' ἄλογόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480

καὶ δὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἦε φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν·

485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσιν.
 μήπως, ὥς ἀψῖσι λένου ἁλόντε πανάγρην,
 ἀνδράσι δυσμενέσσω ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ἡμῖν.

490 σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆρ.

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

495 πᾶλλον δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆρ.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντιοὶ ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς, .

500 ἀνδρῶν λιμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη, ἐπειγομένων ἀνέμων, καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλοι, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,

505 ἅψ ἐπιμσγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥριοχῆες·
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτια
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραιλαινεν ἐφετμὰς
 φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει

Τρῶσιν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πόνος ἐξ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα, 515
καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
οὐ γάρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔχειρεν,
Ἄρης τε βροτολογὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανυῖα.

Τοὺς δ' Αἴαντα δύνω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ῶτρυνον Δαναούς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰακᾶς·
ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅστε Κρονίων
νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
ἀτρεΐμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
ζαχρηῶν ἀνέμων, οἷτε νέφεα σκιόεντα 525
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἅεντες·
ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἄτρεΐδης δ' ἅν' ὄμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·

ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμένας. 530
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ πέρανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ἴη, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσιν 535
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ ἔϊσατο χαλκός·

- νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσαν.
 540 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἑκτιμένη ἐνὶ Φηρή,
 ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδες γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότες πάσης.
 550 τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τίμῃν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυπεν.
 οἴω τῷγελέοντε δύνω ὄρεος κορυφῇσιν
 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἵφια μῆλα,
 σταθμούςς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεὶ χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάττησιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν.
 Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἵθεσι χαλκῷ,
 σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος νιός·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μήτι πάθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφάλλειε πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἔχτην, μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570

Αἰνεΐας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρῶτοισι μαχέεσθην. 575

Ἐνθα Πυλαμῖνεα ἔλετην ἀτάλαντον Ἀηΐ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
 τὸν μὲν ἄρ' Αἰρεΐδης δοιριλευτὸς Μενέλαος·
 ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληΐδα τυχήσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἥνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην - ὃ δ' ὑπέστρεψε μώνυχας ἵππους -
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἥνια λευκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐκ κονίῃσιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους·
 δηθὰ μάλ' ἐστίρει - τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης -
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν.

τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ'
 Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' 590
 αὐτούς

πεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνώ·
 ἥ μὲν, ἔχουσα Κυδομιὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·

595 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἑκτορος, ἄλλοι' ὀπισθεν.

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·

600 ὥς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἴπέ τε λαῷ·

ὦ φίλοι, οἷον δὴ θανυμάζομεν Ἑκτορα δῖον
αἰχμητὴν τ' ἕμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν!
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γὰρ θεῶν, ὅς λογὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.

605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴχετε, μηδὲ θεοῖς μετειανέμεν ἱφί μάχεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μᾶλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἐνθ' Ἑκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάριμης,
εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.

610 Τὼ δὲ πεσόντι ἔλεησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελόγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ νῆας.

615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πύγῃ δολιχόσκιον ἔγχος·
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμα φαίδιμος Αἴας,
τεύχεα συλήτων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχουσιν
ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.

620 αὐτὰρ ὁ λαὸς προσβάς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα κιλὰ
ῶμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπέλεγτο γὰρ βελέεσσιν.
δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κράτερην Τρώων ἀγερώχων,

οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφύεσσαν ἔγχε' ἔχοντας,
οἳ ἔ, μέγαν περ ἰόντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανόν, 625
ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.

Ὡς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἧν τε μέγαν τε,
ᾤρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι Μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630
νῖός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἰόντι, μάχης ἀδαήμονι φασί;
ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
εἶναι· ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδύσαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνδράπων.
ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα!
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος, 640
ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδέ τί σε Τρώεσσαν ὄιομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι,
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἰδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦνδα·
Τληπόλεμ', ἦτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν,
ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μῦθῳ, 650
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν

ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ἐπὶ δουρὶ δαμέντα
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.

655 Ὡς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἦξαν· ὁ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον
Σαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλσγεινὴ·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερόν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μακμῶωσα,
ὅστέω ἐγχρυσφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἐταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρον
665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησεν,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
670 τλήμονα θυμὸν ἔχον· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἣ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐρεγδούποιο διώκοι,
ἣ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,

675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἐνθ' ὅγε Κόϊρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε,
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλίον τε, Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
καὶ νῦν κ' ἔτι πλεόνας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,

δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσίοντι
Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον! ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν, λελημένος, ὅφρα τάχιστα 690
ῥσσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδῶνα δῖοι ἐταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μεῖλινον ὥσε θυράζε
ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος· 695
τὸν δ' ἔλπιε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν, 700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρειξεν
Ἐκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἀρης;

Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτάλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτην,
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε, μέγα πλόντοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρὰ δὲ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δήμον ἔχοντες 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι! αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μάλινεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 720 ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλι,
 χάλκεα, ὑκτάκημα, σιδηρεῖ· ἄξονι ἄμφις.

τῶν ἦτοι χρυσεὴ ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσιν.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ἑυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμανῦ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὔδει,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντα φόβος ἐστεφάνωται·

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ· 740

ἐν δὲ τε Γοργεῖη κεφαλῇ, δεινοῖο πελώροιο,

δεινὴ τε σμερδὴν τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

κραιτὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τειραφάληρον,

χρυσείην, ἑκατὸν πολλῶν προλέσσ' ἀραρυῖαν.

ἔς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βῆσέτο· λάζετο δ' ἔγχος 745

βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν

ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·

αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ὥς ἔχον Ὠραι,

τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750

ἡμὲν ἀνακλῆσαι πυκνὸν νέφος, ἡδ' ἐπιθεῖναι.

τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντριγηκέας ἔχον ἵππους·

εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων,

ἄκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.

ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 755

Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νυμεσίξῃ Ἄρσι τάδε καρτερὰ ἔργα,

ὄσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν

μάψ, ἅτάρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκῃλοι

τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων, 760

ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὅς οὔτινα οἶδε θέμιστα.

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι καχολώσεται, αἶ κεν Ἄρση

λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίδωμαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερετὰ Ζεὺς·

ἄγχει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765

ἥ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνῃσι πελάζειν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

μίστυξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην

- μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 770 ὅσπον δ' ἡγεοειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσπον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον, ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἤχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 λύσας' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβρουσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.

- Αἱ δὲ βράτην, τρήρωσι πελειάσιν ἵθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦται.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἔνθα σταῖς ἦῤυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

- 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκσοφώνῳ,
 ὃς τόσον ἀνδρήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί!
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἷχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεδίδισαν ὄβριμον ἔγχος
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

- Ὡς εἰποῦς' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔττειρεν ὑπὸ πλατίος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύνκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα·

ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφές αἵμ' ἀπομόρῃν.
ἱππέϊον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεΐς· 800

Τυδεΐς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·

δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805

αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τοπάρους περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνέκα.

[ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάφροθος ἦα.]

σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι, ἡδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι. 810

ἀλλὰ σευ ἡ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυνκεν,
ἦ νύ σέ που θεὸς ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύγ' ἔπειτα
Τυδεὸς ἔχγονός ἐστι δαῖφρονος Οἰνείδαο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης· 815

γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

οὔτε τί με θεὸς ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·

ἀλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφειμένων, ἃς ἐπέτειλας.

οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 820

τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.

τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἡδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργαίους ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδε πάντας·

γινώσκω γὰρ Ἀρθεα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825

Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

μήτε σύγ' Ἄρῃα τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρξοός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ', ἐπ' Ἀρῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

830 τύπον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζοο θούρον Ἀρῃα
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν καλόν, ἄλλοπρόσαλλον·
 ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦν' ἀγορεύων
 Τρῶσιν μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
 νῦν δὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.

835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρυσεν.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγῃνος ἄξιον
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

840 λάξετο δὲ μάλιστα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἀρῇ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

845 δυν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλίσσθαι·
 καὶ τόγε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

855 δεύτερος αὐθ' ὠρμάτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης

ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεῖατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδαψεν·
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτῖς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπὶ ἴαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳᾶς τε,
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἅτος πολέμοιο.

Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο θυσαέος ὀρνυμένοιο· 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπον·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, θυμὸν ἄχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρόεον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίῃς ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κόρυιν, 875
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπεύθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880
 ἢ νῦν Τυδεὺς υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Κύνριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυντο, δαίμονι ἴσος·

885 ἀλλά μ' ὑπὴννευκαν ταχέες πόδες· ἥ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
ἥ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς·

μήτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
890 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαι τε·
μηρὸς τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἔξ ἄλλου γε θεῶν γένεω ὧδ' αἰῖδηλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐρανίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσσω
ἠέρισατ'· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο.
ὥς δ' οὔτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπείγόμενος συνέπηξεν,
ὕγρὸν ἐόν· μάλα δ' ὥκα περιστρέφεται κυκώωντι·
ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσαν·
παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, κύδει γαίων.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη,
παύσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασίαν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ζ

S U M M A R I U M.

Trojanorum acie in fugam inclinante, Helenus vates Hectorem hortatur, ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is, celeriter rescripto proelio, pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consecerent, paternae inter se hospitiae recordati, facta armorum permutatione, dextras iungunt (102—236). Hecuba et ceterae matronae, Re Hectoris et procerum Trojanorum consilio, pepalum in aedem Minervae inferunt, vota quoque pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi descendens Paridem obiurgando in aedem reducit (312—368); uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet, atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ζ.

Ἑκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἔθυσσε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεσσηγὺς Σμύοντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
νιὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κέρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πῆρσεν δ' ἄρ' ὅστις ἐῖσω
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῖην ἀγαθὸς Διομήδης,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
ἀφνειὸς βίότιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·

πάντας γὰρ φιλέσκειν, ὁδῶ ἔπι οἰκία ναιῶν.
ἀλλὰ οἱ οὔτις τῶνγε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπητύρα,

αὐτόν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηρίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

- 20 Δρῆσαν δ' Εὐρύαλος καὶ Οφέλτιον ἐξενάρειξεν·
ῥῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε Νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολῶνι.

- Βουκολῶν δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος,
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
ἣ δ' ὑποκυσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μημιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα·

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπειθε μενεπιόλεμος Πολυποίτης·

- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Παρκῶσιον ἐξενάρειξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαινωῖ
Νεστορίδης· ἔλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖς δὲ, Σατυρόεντος εὐφρέεταο παρ' ὄχθας,

- 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάρειξεν.

Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίῳ,
ὅζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

- 40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ, αὐτῷ μὲν ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκλίσθη
πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δὲ οἱ ἔστη
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

- 45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων·
Ζῶγρει, Ἀτρεΐος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.

πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
χαλκός τε χρυσός τε, πολὺκιμητός τε σίδηρος·
τῶν κεν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπεραισί' ἔποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶον πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν.
καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
δώσειν ὣς θεράποντι καταξίμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίος ἦλθε θάων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς 55
ἀνδρῶν; ἦ τοι ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκρύβοι αἰπὺν ὀλεθρον,
χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντας
Ἰλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφραντοι. 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες,
αἴσιμα παρεπών. ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χεῖρι
ἥρῳ Ἀδρηστην· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετρέπεται· Ἀτρεΐδης δὲ
λάξ ἐν στήθεσι βᾶς, ἐξέσπασε μέλιον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλευτο, μακρὸν αὔσας·

ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης.
μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
νεκρούς ἅμ πεδῖον συλήσετε τεθνηῶτας.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ἔνθα κεν ἄντι Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἰλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι θαμέντες,
οἳ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἴτε παραστάς 75

Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος·

Λινεία τε καὶ Ἑκτορ· ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·

80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
φεύγοντας πείθειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχισόμεθ', αὐθι μένοντες,

85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
Ἑκτορ, ἅτάρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
νῆον Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,

90 πέπλον, ὃς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἰϋκόμοιο·
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,
ἦρις, ἠκέστας, ἱερουσέμεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ

95 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἳ κεν Τυδεὸς υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς;
ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστιωρα φόβοιο·
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐθείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
100 ὃν περ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὃδε λίην
μαίνεται, οὐδὲ τίς οἱ δύνатаί μένος ἰσοφαρίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,

οἰτρύνων μαχέσασθαι, ἔγριψε δὲ φύλοπιν αἰνῆρ. 105

οἱ δ' ἐλέλιχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·

φάν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Τρῶσιν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.

Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέλευε, μακρὸν ἄϋσας· 110

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἥδὲ γέρουσιν

εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν,

δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας. 115

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπῆβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

ἄμφι δὲ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέσμα κελαινόν,

ἄντυξ, ἣ πυμνίη θίεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. —

Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, καὶ Τυδείος υἱός·

εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμνῶτε μάχεσθαι. 120

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;

οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

τοπρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125

σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.

δυστήνων δὲ τε παῖδες ἐμῷ μῆνι ἀντιόωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερός Λυκόσργος, 130

δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσειο τιθήνας

σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσηῖον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι

- θύσθ' ἀλαχαιαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδραφόνιοιο Λυκούργου
 135 θειόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεθ' αἶλός κατα κῆμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δευδιότα· κρατερός γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθάλομι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου παίραθ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἰηπολόχοιο προσήνδα φαιδῖμος υἱός·
 145 Τυδεΐδῃ μεγάθυμα, τίη γενεὴν ἐρεΐναις;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χεῖι, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἡμῖν φύει, ἡδ' ἀπολήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα διαΐμαναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχρῷ Ἀργεὸς ἱπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡρορέην ἐραταῶν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἳ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 ὅς ῥ' ἐκ δῆμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργαίων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἀντία,
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 πεῖθ' ἄγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.

ἥ δὲ πρηνυμένη Προΐτον βασιλῆα προσήδα·

Τεθναίης, ὧ Προΐτ', ἥ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι, οὐκ ἐθελούσῃ. 165

Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἀνακταχόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν·
κτεῖναι μὲν ᾗ ἄλλεων, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·
δειῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀπόλοιο. 170

αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε, Ξάνθον τε ρέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἀναξ Λυκίης εὐρείης.
ἐννῆμαρ ξείνισσεν, καὶ ἐννέα βοῦς ἔφρυσεν·
ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως· 175

καὶ τότε μιν ἐρέειν, καὶ ἦτες σῆμα ἰδέσθαι,
ὅ, τι ρά θεί γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαυμακτέην ἐκέλευσεν
πεφνέμεν - ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων· 180

πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
δεινὸν ἀποπνείονσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο -
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύνεμαι ἀνδρῶν· 185

τοτρίτον αὖ κατέπεφνε Λυαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πικρινὸν δόλον ἄλλον ὕφαιεν·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190

ἄλλ' ὅτε δὴ γέγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,

- αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἡμῖσι πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκοι τέμενος τάμον, ἔσοχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἄρουρης, ὅφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτακε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν -
 Λαοδάμειῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς·
 ἦ δ' ἔτεκε ἄντιθρον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν -
 200 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὁ κάπ πεδῖον τὸ Ἀλκίον οἶος ἄλᾶτο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκε, πάτον ἀνθρώπων ἀλκείνων.
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνόμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν·
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔειπτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχνόμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
 210 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πονυλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 215· Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἰκόσιν ἦματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φραεινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·

καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεῶμεθα καὶ δι' ὁμίλου.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κικεύω·
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι·
 τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείβομεν· ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.

Ἵς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἵξαντε,
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
 ἔνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, 235
 χρύσέα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. —

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες,
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε ἕτας τε,
 καὶ πόσιος· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξεῖης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον - αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν ἀνλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

- 250 κοιμῶντο Ἠριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοιων -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρναμένοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ' κε πῆγσθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οὔρος ἀέξει·
 ὥς τῖνῃ κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτηρ,
 265 μή μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινῶφει Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγλαίης
 270 ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ,
 275 ἦνις, ἠκίστας, ἱερυσάμεν, αἶ' κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ' κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχε· ἐγὼ δὲ Πάριον μεταλεύσομαι, ὅφρα καλέσω, 280
 αἵ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
 εἰ κεύθον γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φαίην κα φρέν' ἀτέρπου οἷζύος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέλετο· ταί δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούλοιοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένη περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἵσται, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἐπποδάμοιο·
 τὴν γάρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρώτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ.

Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·

- 250 κοιμῶντο Ἰφριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν -
 ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἥ μάλα δὴ τείρουσι δυσώθυμοι νῆες Ἀχαιῶν,
 μαρναμένοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ', ἐξ ἄρκης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεά οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 260 πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶψα πῆλυσθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀΐξει·
 ὥς τῆνι κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια κῆτερ,
 265 μή μ' ἀπογνιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 χερσὶ δ' ἀνέπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι, κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγείλεις
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίᾶς·
 πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηαῖ,
 275 ἦρις, ἡκίστας, ἱερευσάμεν, αἶψα ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶψα κεν Τυδείδης υἱὸν ἀπόσχη Ἴλλου ἱφῆς,
 ἄγριον αἰχμητῆρ, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριον μεταλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἷ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκούμεν· ὥς κ' οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι! μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγάλῃτορι, τοῖό τε παισίν.
 εἰ κενὸν γε ἴδοιμι καταλθόντ' Ἀΐδος εἴσω,
 φαίην κε φρὸν' ἀτίεπον οὔζυος ἐκλελαθέσθαι. 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισιν
 κέκετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
 αἰντὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κῆνεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκαλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Θεοειδὴς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένη περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστήρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νελατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἵκναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἰ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ᾗῃξε Θεανὴ καλλιπάρης,
 Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 αἰ δ' ὅλοινγῃ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανὴ καλλιπάρης,
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο·
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Ἥϊόντι Ἀθηναίῃ, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἥδ' καὶ αὐτὸν
 πρηγέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πηλῶων·

ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηϊ,
ἦνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης

310 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὥς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι

315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτοιες ἄνδρες·

οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ ἀνλῖρ,
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.

ἔνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὸς φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς

320 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης.

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τέχνῃ ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφύοντα·

Ἀργεῖη δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

325 τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι, παρὶ πτόλιν αἰνὺ τὰ τεῖχος
μαρνάμενοι· σέο δ' εἴνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
ἄστν τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,

330 εἴ τινα πον μεθιέντα ἰδοῖς στυγεροῦ πολέμοιο.

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηϊόιο θέρηται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος-Θροαιδής·

Ἐκτορ· ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεις, οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τοῖνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μεν ἄκουσον

335 οὔτοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλοι, οὐδὲ νεμέσσει,

ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ἔτι προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 ὤρμησ' ἐς πόλεμον· δοκεῖ δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύνω· 340
 ἢ ἴθ' ἐγὼ δὲ μέτεμι· κηγήσεσθαι δέ σ' οἶω.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρουέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 ἔνθα με κῆμ' ἀπόρσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὥφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὅς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὔτ' ἄρ' νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπαί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης·
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 μή με κάθει', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις. 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσεται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μὲν ἐμεῖο ποθὴν ἀπεύγτος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σὺν' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πάλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐς εὐρύστομαι, ὄφρα ἰδῶμαι 365

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν.
οὐ γάρ τ' οἷδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
ἢ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιστᾶοντας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἀλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφαστῆκε γοοῶσά τε μυρομένη τε.
Ἐκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμίμονα τέμμεν ἄκοιτιν,
375 ἔσθῃ ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν·

- Εἰ δ', ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἥε πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;

- Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμὶή πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσυσθαι·
οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν
τείρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαίνομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

- 390 Ἥ ῥα γυνὴ ταμὶή· ὃ δ' ἀπέσσαντο δώματος Ἐκτωρ,
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκτιμένας κατ' ἄγνιάς.
εὐτε πύλας ἵκανε, διαρχόμενος μέγα ἄστρ,·
Σχαιᾶς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε -
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντιῇ ἦλθε θέουσα,

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλκισσὸν ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλλήκισον αὐτέρῳ καλῷ·
 τὸν ῥ' Ἑκτωρ καλέσσαι Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Πιόν Ἑκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδυσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χαιρή, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνις, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἑλαιοίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη, 410
 σεῦ ἀφαμαρτούσῃ, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχα' - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναισιτάωσαν, 415
 Θήβην ὑπέπνυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγῃ θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτεσεν ἐν τεσσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰὼ κλον ἧματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἔξομαι αὐτῆς,
ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιστῆστας,
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
ἀλλ' ἦγε ξύν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
πύργῳ ἐφαστῆραι γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ θυωῆσιν ἔειπεν·

- Εἰ δ', ἄγε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
ἥε πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθεῖα μυθήσασθαι·
οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

- 385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν
ταίρεσθαι Τρῳᾶς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαυρομένη εἰκνῖα· φέρε δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.

- 390 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσσαντο δώματος Ἔκτωρ,
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτῆς, εὐκτιμένας κατ' ἄγνιάς.
εὔτε πύλας ἴκανε, διαρχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς - τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμεναι πεδίονδε -
ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσω·
 τοῦπερ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτίως, 400
 Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλλήμιον ἀστέρι καλῷ·
 τὸν ῥ' Ἑκτωρ καλέσσετο Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐφύετο Ἵλιον Ἑκτωρ.
 ἦτοι ὁ μὲν μεῖδυσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· οὐδ' ἐλαιοῖς
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κα κέρδιον εἶη, 410
 σεῦ ἀφαμαρτούση, χθόνα δύνεμαι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγῃ πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄχα' - οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναισιτάωσαν, 415
 Θήβην ὑπὲρ νυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγῃ θυμῷ·
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κλον ἧματι Αἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

βουσὶν ἐπ' εἰσιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσιν.

425 μητέρα δ', ἣ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,
τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
ἃς ὄγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπεραίσι' ἀποινα·
πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀριεμς ἰοχέαιρα.

Ἐκτορ, ἅτ' αὖρ σὺ μοί ἐσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
430 ἡδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης, χήρην τε γυναιῖκα·
λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐριεόν, ἔνθα μάλιστα
ἄμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.

435 τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
ἅμφ' Αἴαντε δύνω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
ἡδ' ἅμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
• ἥ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἳ κε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός

445 αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι,
ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἡδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὖμμελῶ Πριάμοιο.

450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ' ἀντιῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ

ἐν κοιήῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σείῃ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσιν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας· 455
 καί κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
 καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης,
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικεῖσται ἀνάγκη·
 καί ποτέ τις εἶπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 Ἔκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γ' εἴ σῃς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνυθέσθαι. 465

Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς,
 ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας· 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον νιὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲς τε χερσίν,
 εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475

- Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότα δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὥδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἴλου ἱφὶ ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων!
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα, 480
 κτείνας δῆμιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ,
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλήσσε νοήσας,
 485 χειρὶ τὲ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ!
 οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Αἰδί προΐάψει·
 μοῖραν δ' οὔτινά φημι παφνυμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν ταπρῶτα γένηται.
 490 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμῃς,
 ἰστίον τ' ἤλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει,
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαιδῖμος Ἑκτωρ
 495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι· κηήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνῶρσεν.
 500 αἱ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι, προφνυόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
 ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 505 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραπινοῖσι πεποιθώς.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθώς λούεσθαι ἑὺρῥεῖος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὦμοις αἴσسونται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

ὄλμφρα δὲ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομόν ἔπιπων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφάνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καγχαιλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν
 στρέψουσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δ' ἄριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

515

Ἥθεϊ', ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὥς ἐκέλευες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος

Ἕκτωρ·

520

δαμόνι', οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἵσχ' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἵ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰεγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

525

1000

1000

1000

1000

1000

1000

1000

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Η

S U M M A R I U M,

Achivos, aequis adhuc seu prosperis armis certantes, urgent Hector et Paris, in proellum reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio, Helenique suasu, fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit; ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox, a Nestore instigati, surgunt ad dimicandum novem heroes, ex quibus sortis eventus designat Alacem Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax, acriterque depugnant, donec sub noctem, viribus pares, datis invicem muneribus, discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum concione Antenori, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris, nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri, atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, inducias iniri iubet (365—420). Post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Coenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Η.

Ἑκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
Νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ὅς εἰπὼν πυλῶν ἐξέυσσιντο φαιδῖμος Ἑκτωρ·
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέρωι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
οὐροί, ἐπὶν κεκάμωσιν ἐνξέστης ἐλάττησιν 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέννται·
ὥς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
Ἐνθ' ἐλέτην, ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιδοόιο ἄνακτος,
Ἄρη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηιδοός καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἑκτωρ δ' Ἰφιοῖα βάλ' ἔγχρῃ ὀξύοντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἴφινsoon βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην,
Δεξιόδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15

ᾠμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα

- 20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ᾠρνυτ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκ κατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντήσθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

- Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μέγαλοιο,
25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὗτι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν πάνσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα

- 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὅκα τέκμων
Ἰλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ἡμῖν ἀθανάτησι, διαπραθῆεν τόδε ἄστυ.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπανσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·

- Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται, οἷόθεν οἶος
40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇ,
οἱ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολέμῳ· Ἐκτορι δῖω.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

βουλὴν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφνύδαγε μητιώωσιν· 45
 σιτῇ δὲ παρ' Ἑκτορὸς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἣ ῥα νῦ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος, 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι·

οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὥς γάρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.

Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον
 ἀκούσας,

καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

καδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσιν,

φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,

ἄσπίσι καὶ κορύνθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρεῖξ,
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἑκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70

εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργῶν ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.

- ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄντων θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἑκτορι δῖῳ.
 ὧδε δὲ μνυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμμι' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κεῖνος ἔλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή με μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας, οἷσω προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσελμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληςπόντῃ·
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ὥς ποτέ τις ἔρειε· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 αἰδεσθῆν μὲν ἀνήσασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὁπρὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν,
 95 νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
 Ὡ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί!
 ἧ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσῃ.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδαρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 100 ἡμενοὶ αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὖτως·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν

νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσατο τεύχεα καλά.

ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτή

Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν· 105

εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·

αὐτός τ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

δεξιτερῆς ἔλα χειρός, ἔπιος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἀφραίνεις, Μενέλαε Διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ 110

ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχυο, κηδόμενός περ·

μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωνῇ μάχεσθαι,

Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνι κυδιανείῃ

ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἕζεο, ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων· 115

τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.

εἴπερ ἀδελφῆς γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἵ κε φύγησιν

δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες, 120

αἵσμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα

γηθόσυννοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν

ὦ πόποι! ἦ μέγα πένθος Ἀχαΐδα γαῖαν ἰκάνει·

ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρον, ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125

ἔσθλός Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἠδ' ἀγορητής,

ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεον ὦ ἐνὶ οἴκῳ,

πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε

τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,

πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶραι, 130

- θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἄιδος εἶσω.
 αἱ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον,
 ἦβῶμ', ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 135 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευνθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὥμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρὶ τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπαυσε δόλῳ, οὔτι κράτει γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὀλεθρον
 χραιῖσμι σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὑπτιος οὔδεις ἐρείσθη·
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευνθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ὧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔκβιτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὥς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 τῷ κε τάχ' ἀντήσεις μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἡμέων δ' οὔτερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,

οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160

Ὡς νείκεσθ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.

ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης·

τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θούριον ἐπιειμένοι Ἀλκὴν·

τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὁπῶν Ἰδομενῆος, 165

Μηριόνης, Δτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·

τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·

ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

πάντες ἄρ' οἷγ' ἔθελον πολεμῖζειν Ἐκτορι δῖῳ.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γεγρήνιος ἱππότης Νέστωρ· 170

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·

οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃσιν

δηϊῶν ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος, 175

ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,

ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης! 180

Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλθεν δὲ Γεγρήνιος ἱππότης Νέστωρ·

ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,

Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,

δεῖξ' ἐνδὲξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.

οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε, φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,

ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,

ἥτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς·

- γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
     ὦ φίλοι, ἦτοι κληρὸς ἐμός· χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
     θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
     ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύνω,
     τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται·
     ἥε καὶ ἀμφραδίην, ἐπεὶ οὕτω δαίδιμεν ἔμπης.
     οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
     οὐδὲ μὲν ἰδρεῖη· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
     ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 ὦς ἔφαθ'· οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
     ὥδε δὲ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
     Ζεῦ πάτερ, ἴδῃθην μεδῶν, κύδιστε, μέγιστε,
     δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
     εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον.
     ὦς ἄρ' ἔφην· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
     αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχη,
     σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
     ὅστ' εἴσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.
     τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
     μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
     ἦε μακρὰ βιβάς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.
     τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
 215 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνῖα ἕκαστον,
     Ἑκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
     ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδύναι

ἄν λαῶν ἐς ὄμιλον, ὅτε προκαλίσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τέχων, 220
 σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος, ὕλη ἐν οἰκίᾳ ναίων·
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
 ταύρων ζατρεφών, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

τὸ πρόσθε στήρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
 στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα 225

Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἰόθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα φηξίνορα, θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομνηίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 μήτι μεν, ἥντε παιδὸς ἀφανροῦ, πειρήτιζε, 235
 ἢ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀντάρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων 240

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἀρηϊ.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βάλλειν, τοιοῦτον ἔοντα,
 λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφοδόν, αἶ κε τύχωμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον, 245
 ὑκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

- ἔξ δὲ διὰ πτόχης ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδουμάτῃ ῥινῶ σχέιο. δεύτερος αὖτε
 Αἴας Διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἡγήρευστο·
 ἄντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἅμφω,
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρύξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή·
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
 τμήδην δ' ἀνχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήμεν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν αἶψας,
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρρισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον·
 270 εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοσιδεῖ πέτρῳ·
 βλάβη δὲ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὑπτιος ἐξετανύσθη,
 ἀσπίδ' ἐνιχυμφθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦν καὶ δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθου· εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·

Μηκέτι, παῖδες φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς· 280
ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγῃ δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ἰδαῖ', ἔκτορι ταῦτα καλεῖσθε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλίσσατο πάντας ἀρίστους. 285
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἥπερ ἂν οὔτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Αἴαν', ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
νῦν μὲν πανσώμεσθαι μάχης καὶ δηϊοτήτος 290
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
ὥς σύ τ' εὐφρόνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
σοὺς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295
αὐτίκα ἐγὼ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ', ἄγ', ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὅφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
ἧ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἧδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρδμήσαντε.

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολῶϊ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·

- 305 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοῖνικι φασινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι', ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἄρταμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
- 310 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀελπιέοντες σόον εἶναι.
 Αἴαντι αὖθ' ἐτέρωθεν ἑκκρήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 315 ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενδί Κρονίωνι.
 τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστιυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεί παύσαντο πόνου, τεύκοντό τε δαῖτα,
- 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης·
 νώτοισιν δ' Αἴαντα διηγεκέεσσι γέραιον
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρεΐων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεί πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν,
- 325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐχρόον ἀμφὶ Σκάμανδρον
- 330 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχὰι δ' Αἰδὸςδε κατῆλθον.
 τῷ σε χρή πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κελήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς

τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀσιέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, οἷ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες,
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δέλομεν ὤκα
πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴῃ. 340

ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἣ χ' ἔππους καὶ λαὸν ἐρυνάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μήποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῆρνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
δεινὴ, τετρηχνῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.

τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·

Κέλντέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγει, Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὗ νύ τι κέρδιον ἡμῖν.
[ἔλπομαι ἐκτελέσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.]

Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡῤυκόμοιο. 355

ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντήνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγο-
ρεύεις·

οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ. 360
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·

ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

365 Ἦτοι ὃγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστιν Ἀτάλαντος·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρπον ἔλσθε κατὰ πτόλιν, ὥς το πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
εἰπόμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπόμεναι πυκνὸν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
κῆομεν· ὅστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μᾶλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο·

380 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·]
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τούς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, θεράποντας Ἄρης,
νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν,
στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·

385 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαῶν,
ἠνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἄγανοί,
εἰπεῖν, αἳ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν

ἡγάγετο Τροίηνδ' - ὥς πρὶν ὠφελλ' ἀπολέσθαι! - 390
πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ εἴ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπαῖν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκρούς 395
κήμεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
ἄμμις διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
οὐπὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἄγαθὸς Διομήδης·

Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματι Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, 400
μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὥς ἤδη Τρῶεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄλκον ὕβρις Ἀχαιῶν,
μῦθον ἄγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακείμεν οὔτι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φριδῶ νεκύων καταπαθνηώτων
γίγνεται, ἐπεὶ καὶ θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρέγδουπος πόσις Ἥρης.

ὣς εἰπὼν τὸ σῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
ἄπορρόν δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὅππότε ἂν ἔλθοι 415
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγέλλην ἀπέειπεν,
στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὤτρυνον, νέκυάς τ' ἀγήμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρῶν βαθυρόρου Ωκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νύχοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαῖεν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήρσον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱεῖν.
 430 ὣς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήρσον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποῖσον ἐξαγαγόντες,
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· πετὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδεμικν,
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποῖσον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτισθον δὲ βαθείαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεΐαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρπηρομόωντες Ἀχαιοί. —
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 θηεῖντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνέψει;

οὐχ ὁράας, ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐταιχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δέσαν κλειτὰς ἐκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὃ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντα.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἔγγοσί γαί' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες! 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δαίσεις νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρῃ μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρῶρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλῃν ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν. 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνης,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἐνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥανοῖς, ἄλλοι δ' ἀντήσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι.
παννύχιος δέ σφιν κακὴ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
480 οἶνον δ' ἐκ δεπῶν χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
πρὶν πῖεין, πρὶν λεῖραι ὑπερμενέϊ Κρονίῳ.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Θ.

S U M M A R I U M.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse, curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis, delectisque fulminibus, exitia Achivis portendit (53—77). His, usque ad munimenta compulsi, adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi, aliquamdiu superiores, novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, quum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim relicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione, habitaque concione, Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt, atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendant (485—565).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Θ.

Κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν· ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέρανος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδευράδος Οὐλύμπιοιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·

Κέλντέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θείαναι, 5
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσιν
τειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσω ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγείς οὐ κατὰ κόσμον, εἰλεύσεται Οὐλύμπόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν ῥήκω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἥχι βράθυτον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκος οὐδός, 15
τόσσον ἔνερθ' Αἰδέω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσει' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.

- εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἶδατε πάντας·
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντας,
20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαι τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν', ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλομι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι, αὐτῇ τε θαλάσῃ·
25 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμπιοι
δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν, περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
30 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὑπάτε κρείοντων,
εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπισκιδόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεσθ' αἰχμητάων,
οἱ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεσθ', εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεσθ', ἣτις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσομένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
40 πρόφρωνι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτῃ, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
45 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πούλῦν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύδει γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμῳα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 πανυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
 παῖσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει,
 ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπιετο, πίπτει δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο· κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπει δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἔζεσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄεσθην.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75

ἦγε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.

Ἐνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δὺ Ἀΐαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρης·

80 Νέστωρ δ' οἷος ἔμμενε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἔππος ἐτίερετο· τὸν βάλεν ἰὼ
δίος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνικόμοιο,
ἄκρην κακ κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρήχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.

85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ αἵσσων, τόφρ' Ἑκτορος ὠκείες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες,

90 Ἑκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
πῇ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;

95 μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πήξῃ·
ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κόλλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἑὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
100 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
σὴ δὲ βίη λάλυται, χαλεπὸν δὲ σε γῆρας ὀπάζει·
ἦρπεδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδείας δὲ τοι ἵπποι.

ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσσο, ὄφρα ἴδῃαι, 105
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραυγὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διακέμεν ἠδὰ φάβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρε φόβοιο.
 τούτω μὲν θεράποντι κομέων· τῷδε δὲ νῶϊ
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
 εἴσεται, ἥ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπείθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νηστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντι κομέτην
 Ἰφθίμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνων.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἥνια σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γέγοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἥνιοχον θεράποντα,
 υἱὸν ὑπερθύμον Θηβαίου, Ἥνιοπῆα, 120
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, βάλε στήθος παρὰ μᾶζον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖτις λύθη ψυχὴ τὰ μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰὼν ἄχος πύκασσε φρένας ἥνιοχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἥνιοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γάρ εὔρεν
 Ἴφριτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δὲ οἱ ἥνια χερσίν.

Ἐνθα καὶ λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο 130
 καὶ νῦ καὶ σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἦντε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τὰ θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινόν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,

- καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμῶζε·
 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεοῖο καιομένοιο·
 τῷ δ' ἔπλω δείσαντι καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠρία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους!
 140 ἢ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπει' ἀλκή;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἰφθίμος· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 145 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἔκετο νῆας.
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεΐα χθών!
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες!
 εἵπερ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων, ἀσπιστῶν,
 τῶν ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραψε μώνυχας ἵππους
 αὐτὶς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στιονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τυδεΐδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τ' ἠδὲ πλείοις δεπάσσειν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναῖκός ᾗρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρφε, κακὴ γλήγη! ἐπαὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας
 ἄξις ἐν νῆσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω. 165

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἔππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρεῖς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 τρεῖς δ' ᾗρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων κτύπε μητίετα Ζεύς,
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἐταραλκεία νίκην. 170
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσω ἐκέλευτο, μακρὸν αὖτας·

Τρῶες καὶ Ἀνύρι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῆδος, ἔταρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχῃα μηχανόωντο,
 ἀβλήχε', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὼν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθερέονται ὀρυκτῆν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι, 180
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνπυρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς.
 [Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.]

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλευτο, φώνησέν τε·
 Ἐάνθε τε καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε, 185
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡστίωνος,
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
 [οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι]
 ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, αἳ κα λάβωμεν

ἄσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἔκει,
 πᾶσαν χρυσεὴν ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν·
 ἀντάρ ἀπ' ὤμοϊν Διομήδους ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμει τεύχων.
 εἰ τοῦτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.

Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος. — Ναμείσῃσε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦ᾽δα·

Ὡ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλὰ τε καὶ χαλκента· σὺ δὲ σφίσι βούλεο νίκην.
 205 εἶπερ γάρ κ' ἐθέλομεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἔννοσίγαιων
 Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες!
 210 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλομι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρετός ἐστιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληῖθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 215 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῃ νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
 αὐτῷ ποιπνύσαντι, θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοὺς.
 220 βῆ δ' ἵσται παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακίητι νηὶ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσπάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε·
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴπας
 εἴρυσαν, ἡγορῆ πύσυννοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

225

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἄγῃτοί!
 πῇ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἅς, ὅποι' ἐν Αἴμνῳ, κενταυχῆες ἡγοράασθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιρῶν,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφῆας οἴνοιο,

230

Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν.
 [Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.]

235

Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' αἴτῃ ἄσας, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτὲ φημι τῶν περικαλλέα βωμὸν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἑρῶν·
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηροῖ' ἔκηα,
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἑξαλαπάξαι.

240

ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι επικρήνην ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγεῖν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἑα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα· 245
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάρββαλε νεβρόν,

250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ φέζεσκον Ἀχαιοί.

οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριτος.

Ἐνθ' οὕτως πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους,

255 τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους.
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.

260 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος.
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῶριν ἐπιειμένοι ἀλκίην.
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφάντη.

265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.

Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων.
σιτῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃγ' ἤρως
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷστεύσας ἐν ὁμίλῳ

270 βεβλήκειν, ὁ μὲν αὐτῇ πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσειν,
αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ἰὼν, παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'. ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαινεῖν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὀρμενον ἢ δ' Ὀφελέστην,

275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάντιπον.

[πάντας ἐπασσυντέροους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]

τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἷ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
καὶ σε, νόστον παρ' ἑόντα, κομίσσατο ὧ ἐνὶ οἴκῳ·
τόν, καὶ τηλόθ' ἑόντα, εὐκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὥς καὶ τεταλσμένον ἔσται·
αἷ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγλόχος καὶ Ἀθήνη,
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμέ προσβήϊον ἐν χερσὶ θήσω,
ἢ τρίποδ', ἢ δ' ὧν ἵππους ἀντοῖσιν ὄχεσθην, 290
ἢ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
πάνομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεδυμένος ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα ταινυγλώχινας ὀϊστούς,
πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθ' ἐν Ἀθηϊθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κῆνα λυσσητῆρα.

Ἥ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἔαλλεν 300
Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ εἰ ἴστο θυμός.

καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἷον ἑὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·
τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπνιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκνύα θεῇσιν. 305

μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήρῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρωῆσιν·

ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.

Τεύκρος δ' ἄλλον οὔιστον ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν

310 Ἐκτορος ἀντικρύν, βαλέειν δέ ἐ' ἔτο θυμός.

ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρῆσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·

ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,

ἰέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·

ἤριπτε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι

315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·

τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου·

Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἔοντα,

ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.

320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρί·

βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐ' θυμός ἀνώγει.

ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξεῖλετο πικρὸν οὔιστόν,

θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαῖολ εἰς Ἐκτωρ

325 ἀνερύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει

αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,

τῇ ᾧ ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι·

ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·

στῇ δὲ γνύξ ἐριπών, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,

ἀλλὰ θῆκων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύνω ἐρήηρες ἑταῖροι,

Μηκιστεύς, Ἐχλίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπὶ γλαφυράς φερέτην βαρεὰ στενάχοντα.

335 Ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν

οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς·

Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμναίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύνων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, πουσὶν ταχέσσιν διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει· 340
 ὥς Ἐκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ἐπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 ἀντάρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρης.
 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῦν
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὕστιάτιόν περ;
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὃ δὲ μαινεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς, 355
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὕτως γε μένος θυμόν τ' ὀλέσεις,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαινεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μνησὼν ἀπαρῶν·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίσεις πρὸς οὐρανόν· ἀντάρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προϊάλλεν. 365

- εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδε' ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
 εὐτέ μιν εἰς Ἀῖδαο πυλάρταο προῦπεμψεν,
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κῖνα στυγεροῦ Ἀῖδαο·
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγεί, Θέτιδος δ' ἐξήρυσσε βουλᾶς,
 ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὐτὴ φίλην Γλαυκῶπιδα εἴπῃ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυς μῶνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι,
 εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς, κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 χηθήσει προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κῖνας ἦδ' οἰωνούς
 380 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπλήθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἣ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμψε χερσὶν·
 ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάξετο δ' ἔγχος
 390 βριθύν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠρεῖ,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπὸς τε,

ἡμῖν ἀνακλῆναι πυκινὸν νέφος, ἣδ' ἐπιθεῖναι. 395

τῇ ῥα δι' αὐτιάων κεντρηνεκίας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπαῖ ἶδε, χῶσαι ἄρ' αἰνῶς·

Ἴριν δ' ὥτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

γυώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίας ἵππους·

αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405

ὄφρ' εἰδῇ Γλανκῶπις, ὅτ' ἄν ὧ πατρὶ μάχηται.

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·

χιεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·

βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλύμπου. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμπιοιο

ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἔννεπε μῦθον·

Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;

οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπεύλησε Κρόνου παῖς, εἰ τέλει περ· 415

γυώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίας ἵππους,

αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός·

ὄφρ' εἰδῆς, Γλανκῶπις, ὅτ' ἄν σῶ πατρὶ μάχηται. 420

Ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·

αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,τι νοήσῃ.

ἀλλὰ σὺ γ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεές, εἰ ἐτεόν γε

τολήσεις Διὸς ἅντα παλῶριον ἔγχος αἰεῖραι.

425 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
νόῳ ἐῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
430 ὅς κε τύχη· κέῃος δέ, τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρῳσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μῶνυχας ἵππους.

τῆσιν δ' ὦραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν·

435 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον
μῖγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλυμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξέκετο θώκους.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἅμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας.
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔξετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζεται Ὀλύμπιος.
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῃ
ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθυσσε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαιδιμα γυνῆ,

πρὶν πύλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῶ, 455
 ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵεσθον, ἔν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμνυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδὲ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει. 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἡοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωι α 470
 ὄψαι, αἳ κ' ἐθέλῃσθαι, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὴν στρατὸν αἰχμητῶν.
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

[ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρίμνησι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὥς γὰρ θεόφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγλῶ
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἱκῆαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἔν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι, οὔτ' ἀνγῆς Ὑπερίονος ἑλλοιο 480
 τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·

οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηται ἀλωμένη, οὐ σεν ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὀκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλιοιο,
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος· ἀντάρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη, τρίλλιστος, ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φειδίμος Ἔκτωρ,
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διαφαίνεταιο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης·
τῷ ὄγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·
505 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἵφια μῆλα
καρπαλλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠούς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
510 μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὲν ἄσπινδι γὰρ νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι·
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γὰρ βέλος καὶ οἴκοθι πέσσει,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 νηὸς ἐπιθρόσκων· ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος, 515
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
 παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 526
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὅς μὲν νῦν ὑγίης, εἰρημένος ἔστω·
 τὸν δ' ἦοὺς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
 ἐξαλάαν ἐνθ' ἐνδὲς κύνας Κηρεσσιφορήτους.
 [οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.]
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·
 πρωτὶ δ' ὑπνοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, 530
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρήσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἵσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βρότοεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἷώ,
 κείσεται οὐτήθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα,

540 τιοίμην δ', ὥς τλειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς Ἐκτωρ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

545 ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.

[ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.
κνίσσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
550 ἠδεῖαν· τῆς δ' οὔτι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.]

Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
555 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρον φαιεινὴν ἄμφι σελήνῃ
φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
[ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι,
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρύαγῃ ἄσπετος
αἰθήρ,]

πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρον· γέγηθε δὲ τε φρένα πομῆν·
560 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ἑάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καίωντων, πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα, σέλα πυρὸς αἰθόμενοι.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
565 ἐσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον Ἡῶ μίμνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι.

S U M M A R I U M.

Apud Achivos, et praeterito discrimine percussos, et instante conterritos, clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur cum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicito agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114—161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem inventae addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162—184). Legatos amico excipit Achilles, sed eorum, quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspersatur; praeterea Phoenicem apud se retinet cum eoque in patriam propediem se reditum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Λιταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρῃ·
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷτε Θορίκηθεν ἄητον,
ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ κε κύμα κελαινὸν
κορθύνεται· πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἀτρεΐδης δ', ἄχρ' ἰσχυρὸν βεβολημένος ἦτορ,
φρόντα κηρύκεσσι λιγυρθόγγοισι καλεύων,
κλήδην εἰς ἀγορὴν κακλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι ποναῖτο.
ἶζον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες· ἃν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλεπος πέτρης ὄνοφερὸν χεῖρ ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηνύδα·

10

15

- ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης αἶτη ἐνέδησε βαρβίῃ·
 σχέτιμος, ὅς πρὸν μὲν μοι ἐπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἵλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με καλεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλάων πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὁπρὲ δὲ δὴ μετέεπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ, σοὶ πρῶτα μαχησομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μήτι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλαμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας Ἀργείων ἡμῖν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὗτοι δῶκεν, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαμιόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 αἱ δὲ σοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐπέσσονται, ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θυλάσσης
 ἐστάσ', αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μνέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

εἰς ὅκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὅκε τάμνωρ
 Ἴλλου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῶ ἐλλήλουθμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50
 μῦθον ἄγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μεταφώνων ἐπιπότη Νέστωρ·

Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·
 οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
 ἦ μήν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δὲ καὶ παῖς εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπαὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξέλπω, καὶ πάντα δύξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῳ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, 65
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτάλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἕοκέ τοι, οὔτοι ἀεκέες. 70
 πλεῖαί τοι οἶνον κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίῃ· πολέεσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἄγρομένων, τῷ πείσσει, ὃς καὶ ἀρίστην

75 βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυνκῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τὰδε γηθήσειεν;
 νῦξ δ' ἦδ' ἥε διαφθαίσει στρατὸν ἥε σαώσῃ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπίθοντο.

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν ταύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἱὰς Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε Διήπυρόν τε,
 ἦδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

85 ἔπ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἕκατὸν δὲ ἑκάστῳ
 κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·

95 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῇσθαι.

100 τῷ σε χρή πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἦδ' ἐπακούσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅ,τι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσαι,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105

ἔξετι τοῦ ὅτε, Διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας·
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἵξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἔλων γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπείθωμεν
δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσι τε μυελχίοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115

ἁσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·

ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην, φρεσὶ λυγαλήῃσι πιθήσας,
ἅψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἅποινα· 120

ὕμῃν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·

ἔπι ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,

αἵθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους

πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὲν ἄροντο.

οὐ κεν ἀλγῆιος εἴῃ ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο, 125

οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,

ὅσσα μοι ἠνέικαντο ἀέθλια μῶνυχες ἔπει.

δώσω δ' ἐπὶ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,

Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβρον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,

ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130

ταῖς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπηύρων,

κούρην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδὲ μεγῆναι,
ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἥδὲ γυναικῶν.

135 ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέσσειαι· εἰ δέ κεν αὐτὰ

ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δάωσ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,

140 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.

εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀφούργη
γαμβρός κεν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύρκτω,

145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·

τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγίσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλιμα δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις ἐγὼ ἐπέδωκε θυγατρὶ
ἐπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,

150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰρήν ποιήσσαν,

Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθείαν βαθυύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῥήνες, πολυβοῦται,

155 οἱ κέ εἰ δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,

καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσασμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.

δημηθήτω! Αἶδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων

160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσπον βασιλεύερός εἰμι,

ἦδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὖχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Αἰτρεΐδῃ κύνιστα, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγχι, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ καὶ τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.

εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόνομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἡγησάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπείσθων· 170
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλευσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἷ κ' ἐλέησῃ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόμενα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο· 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάσσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιὸν θ', ὅσον ἦθ' αἶε θυμός,
 ὥρμῳντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Αἰτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέταλλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δεινδύλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειράαν, ὥς πεπίθοισιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βήτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὖχομένῳ γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην· 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα ταρπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρεϊ ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶψα δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

- 190 Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτα λήξειεν ἀεΐδων.
 τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἐνθα θάασσεν.
- 195 ὥς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χαίρετον· ἢ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον! ἢ τι μάλα χρεώ·
 οἱ μοι σκυζομένῳ παρ' Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεσεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νῆε, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω.
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 • Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπαπαίδεθ' ἐταίρῳ.
 αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκε ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συνὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἄλοιφῃ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνευ δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν·
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακὴν στορέσας, ὀβελούς ἐρύπερθε τάνυσσεν·
 πάσσε δ' ἄλός θείοιο, κρατεντῶν ἐπαείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὥπτησε, καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχουσεν,
 Πάτροκλος μὲν σῆτον ἑλὼν ἐπένευμε τραπέζῃ,
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,

τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βύλλε θυηλίας. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὄναϊα· ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος· ἔξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι νόησε δὲ διος Ὀδυσσεύς·
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δίδεκτ' Ἀχιλλῆα·

Χαῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδενεῖς, 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 ἥδ' ἐκὼν ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐτηράτου ἔργα μέμηλεν·
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, Διοτρεφές, εἰσορόωντες,
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νηῆς ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σῦγε δύσεαι ἀλκήν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος ἀνὺλιν ἔθεντο·
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλήτοί τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἄστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πῖσυνος Διὸς, οὐδέ τε τίει
 ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἡῶ διαν· 240

στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόμειν ἄκρα κόρυμβα,
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκας Ἀργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, νῆας Ἀχαιῶν

- τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστι ἄκος εὔρεϊν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζεσθαι, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἣ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπειάλλετο Ἰηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἴῳ
 255 δώσουσ', αἳ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὅφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθσαι ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 πάντ', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἵθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὃν τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἐπὶ γυναικάς, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἧς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
 κόρυην Βρισηῖος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμείται,
 275 μήποτε τῆς θύνης ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μῆτραι,
 ἣ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν ἀντίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί. 280

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλίκουσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἳ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαῦκόν, οὗθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κεν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνὶ πολλῇ. 285

τρεῖς δέ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγασθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρί. 290

ἐπτα δέ τοι δώσει εἰναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήσσαν,
 Πηγάς τε Ζαθίας ἥδ' Ἀνθείαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἵπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεισαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέετ' αἰ Πύλου ἡμαθόεντος· 295

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
 οἳ κε σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κε τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.

εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόφι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 τίσουσ'· ἧ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῆδος ἄροιο.

νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὕτιν' ἀφῆσιν ὁμοῖον 305

οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποπειπεῖν,
 310 ἥπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται·
 ὥς μή μοι τρῦξτε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἔχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἶπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάργασθαι δηϊόισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἔν δὲ ἱὴ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 320 κάτθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἐοργάς.
 οὐδὲ τί μοι περὶκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεουσοῖσι προσέφησιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
 325 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴανον,
 ἡμᾶτα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὄαρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσιν,
 δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμῷ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλειτ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρῆα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠΰκόμοιο;
 ἢ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπαὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μή μεν πειράτω, εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω, νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφύνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμὴν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζεμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὐριον ἱρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλλαδε προσεύσσω,
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλῃσθαι, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἥρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἥματι καὶ τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.

- ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιστον ἐνθάδε ἔργων·
365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἦδ' ἑ γυναικας εὐζώνους, πολίον τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. — τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
370 ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκίζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινα πού Δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἑξαπατήσιν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιεμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη, κίνεός περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον.
375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν εἴ αὐτὶς
 ἑξαπάρχοιτ' ἐπέεσσιν· ὅλις δέ οἱ! ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω· δέ μιν ἐν καρὸς αἵσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
380 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 αἶθ' ἑκατόμυλοι εἰσὶ, διηκόσιοι δ' ἄν' ἐκάστην
 ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γάρ δὴ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεΐς θ' ἦν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἷτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εὐκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΐς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτήσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι. 405
 ληῖστοι μὲν γάρ τε βόες καὶ ἱφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθεῖν οὔτε λειστή,
 οὐθ' ἑλστή, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστιος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσειται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κχείη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπαιῆς· μάλα γάρ εἰδεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα εἶναι ὑπερέσχε, τεθαρσύνεασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἣ κέ σφιν νῆας τε σόη καὶ λαὸν Ἀχαιῶν

425 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' εἰοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσαντο, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παῖς ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆυσι φίλῃν ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.

430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέεπεν.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Εἰ μὲν δὴ νόστιον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδήλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; — σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν

440 νήπιον, οὐπω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρῆκτιῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι

445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ἵποστειλή θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, εἴσειν νέον ἥβῶντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λῆπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·

450 ἰὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
 πολλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρεις γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' οἷσθαις,
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλειτ' Ἑρινῦς,
 μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέςσεσθαι φίλον υἱόν, 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων· 460
 ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 πατρός χωρόμενοιο, κατὰ μέγαρον στρωφᾶσθαι.
 ἧ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔοντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισιν. 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλλποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπὶ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκνῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθυρον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικας.
 φρεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,

- 480 ἐς Πηληΐα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδρακτο,
καί με φίλησ', ὥς εἰ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσω ἀνάσσω.
- 485 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκε, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλοι
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών·
- 490 πολλὰ μοι κατέδυσσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἶνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγωνῇ.
ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετάλαιον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
- 495 ποιούμεν, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μεῖζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
- 500 λοιβῇ τε κνίσσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.
καὶ γάρ τε Διταί εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ·
αἳ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
- 505 ἣ δ' Ἄτη σθναρή τε καὶ ἀρτίετος· οὐνεκα πάσας
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάρκει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἳ δ' ἐξακίονται ὀπίσσω.
ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσπον ἰούσας,

τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἔκλυνον εὐξαμένοιο·
 ὅς δέ κ' ἀνήνηται, καὶ τε στερεῶς ἀποείπῃ, 510
 λίσσονται δ' ἄρ' αὖτε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
 τῷ Ἄτῃ ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἶέν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆτιν ἀπορρήψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' ἀντίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
 ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶκόν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγ' εἰς μῦθον ἐλέγξης,
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νημεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπενθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰρρήτοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
 ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον. 530
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραυνῆς·
 Κουρῆτες δέ, διαπραθεῖν μεμαῶτας Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γονῶν ἄλωϊς
 Οἰνῆς ῥέξ· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρφεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,

- ἢ λάθει, ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἔπι χλοῦνῃν σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρά,
 αὐτῆσιν φῖξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμῃ παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὴν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἀμφὶ σὺνὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήνῃ,
 Κουρήτων τε μωσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἔοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
 Ἰδεῷ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένει' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τοί' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων -
 565 τῇ ὄγε παρκατέλακτο, χόλον θυμαλγέα πέσσω,

ἐξ ἄρῶν μητρὸς κεχολωμένος, ἧ δ' αὖ θεοῖσιν
 πόλλ' ἄχεουσ' ἡρᾶτ' οὐ κασιγνήτοιο φόνοιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια,
 κυκλήσκουσ' Αἰῖδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρηνὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμύναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὅππότε πιότατον πεδῖον Καλυδῶνος ἐρανήης,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλίσσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμῖσιν, οἶνοπέδοιο,
 ἡμῖσιν δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφείος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνεπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἔνζωνος παράκοιτις 590
 λίσσει' ὀδυρομένην, καὶ οἳ κατέλεξεν ὅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τὴν πῦρ ἀμαθύνει,

τέχνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίντιο θυμός ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰάναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἡμαρ,
 εἵξας ὦ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ οὕτως·
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κίχισον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

Φοῖνιξ, ἄττα γεραίέ, Διοτρεφές, οὔτι με ταύτης
 χρεῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὅκ' αὐτμῇ
 610 ἐν στήθεσσι μένη, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχαι θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἰχεύων.
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι·
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδεαι, ὅς κ' ἐμὲ κήδη
 ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἡμῶν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.
 620 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
 Φοῖνικι στεφέσαι πνικτὸν λῆχος, ὅφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκίει μύθαιο τελευτῇ 625

τῇδ' ἔγ' ὁδῷ κτανέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
οἳ που νῦν ἔσται ποτιδῆγμενοι. ἀντάρ Ἀχιλλεὺς
ἄγχιον ἐν στήθεσσι θείο μεγαλήτορα θυμόν·
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότῃτος ἐταίρων, 630
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλὴς! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος

ποινὴν ἣ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·

τοῦ δ' ἔ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄλληκτιόν τε κακόν τε 635
θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἷης. νῦν δέ τοι ἐπὶ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,

αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δὲ τοί εἰμεν 640
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων

κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τοι δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς

Ἀχιλλεύς·

Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἰσὼ μυθήσασθαι· 645

ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

Ἀτρεΐδης, ὥς τι ν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ἡμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἄμφι δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

655 Ἑκτορα, καὶ μεμῶτα, μάχης σχήσεσθαι ὄϊω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.

660 αἱ δ' ἐπιπιδρόμεναι στόρεσαν λέχος, ὥς ἐκέλευσεν,
 κῶεά τε ῥῆγός τε, λίνοιο τε λεπτὸν ἄωτον.

ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ διαν ἔμμενεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,

665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ

Ἴφρι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,

Σκυῖρον ἐλὼν αἰπειῖαν, Ἐννῆος πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,

670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·

πρῶτος δ' ἐξαρέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·

ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,

675 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον

πεμπιλόνεται μέγας· σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτίον σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680
 ὅπως κεν νῆας τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἡπειλήσεν, ἅμ' ἡοῖ φαινομένην
 νῆας εὖσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἄν τοις ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 οἴκαδ' ἀποπλεῖν· ἐπεὶ οὐκέτι δήσιν τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα δῖν ὑπερέσχε, τεθαρσύνεσσιν δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δῦω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων καταλέξατο· ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἳ ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.]
 δῖν δ' ἄνωγ' ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοῖν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρρία δῶρα διδοῦς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορίῃσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἑάσομεν, ἥ κεν ἦσιν,
 ἥ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἄν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ φθοδοδάκτυλος Ἥώς,

καρπαλλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήγησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἐνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Κ.

S U M M A R I U M.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum, cum hisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi, ut in trepidis rebus, habito, mittunt speculatores in castra Troiana, Diomedem atque Ulyssem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem, ad navalia quum maxime tendentem, illi comprehendunt (299—381). Illic quum vitam sibi deprecatus, omnem situm castrorum, et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet, indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant; et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulysses (465—503). Heroës, a Minerva moniti, ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Κ.

Δ ο λ ω ν ε ι α.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτη πόσις Ἥρης ἠΰκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ χάλαζαν,
ἢ νυφτόν, ὅτε περ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ποδι πτολέμοιο μέγα στόμα πενκσδανοῖο·
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νειοστανάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίας· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδῖον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
θαύμαζαν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθυέλυνους ἔλκετο χαίτας 15
ὑπόθ' ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔσπερε κυδάλμιον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,

- Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσι δ' ὑπὸ λυπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 ἄμφι δ' ἔπειτα δαφνιδὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἶθωνος, μεγάλου, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
 25 Ὡς δ' αὕτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίξανε, μῆτι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πολὺν ἐφ' ὑγρὴν
 ἧλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μεταφρενον εὐρὺ κάλυπεν
 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν αἰέρας
 θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἄμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλά,
 35 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένει ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Τίφθ' οὕτως, ἡθεῖε, κορυσσεται; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρύνεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυσμενείας σκαπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, Διοτρεφές ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσῃ
 45 Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέεις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆῃ' ἱεροῖσιν.

οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἔκλυον ἀνδρήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσαῖδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσος Ἐκτωρ ἔρρεξε, Διὶ φίλος, υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεῶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
 ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἱ κ' ἐθέλῃσιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἧδ' ἐπιτεῖλαι.

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθόοιαι· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκῃσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων,
 Μηριόνης· τῷσιν γὰρ ἐπιτράπομέν γε μάλιστα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἧδὲ καλεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεδγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
 ἧε θεῷ μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐθι μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλληλοῖν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἧ κεν ἵησθαι, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γαινομένοισιν ἔει κακότητα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεσθαι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔνθα ποικίλ' ἔκειτο, 75

ἄσπις καὶ δύο δοῦρε, φαινή τε τροφάλεια.

πὰρ δὲ ζωστήρ καί το παναίολος, ὃ δ' ὁ γεραιὸς
ζῶννυθ', οἷ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεσίνετο μύθῳ·

Τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἷος
νύκτα δι' ὄφραλιν, οἷα θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
[ἢ ἐ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἐταίρων;]

85 φθέγγεο, μῆδ' ἀκίων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τί τις δέ σε χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνῶσθαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὅκ' ἄντιμή

90 ἐν στήθεσσι μένῃ, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδιδία, οὐδέ μοι ἦτορ
ἐμπέδον, ἀλλ' ἀλυλύνκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

95 στηθέων ἐκθρόύσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

ἀλλ' εἴ τι δρᾶνεις, ἐπεὶ οὐδέ σέγ' ὕπνος ἰκάνει·

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμᾶτω ἀδδηκότες ἡδὲ καὶ ὕπνω
κοιμήσωνται, ἅτάρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοιγήσωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
οὐ θῆν' ἔκτορι πάντα νοήματα μηλίστα Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείουσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

105

σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγὼ ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἡμῖν Τυδαΐδην δουρικλυτὸν ἢ δ' Ὀδυσῆα,
ἢ δ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.

110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.

ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεκέσω - εἴπερ μοι νεμεσήσεται - οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς εὔδαι, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

115

νῦν ὄφρατεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λισσόμενος· χρεῖώ γάρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·

120

πολλάκι γὰρ μεθισῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνω εἶκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάς.

125

ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκῃσσι· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
ἄμφω δ' ἄφα χλαῖναν περὶνήσατο φοινικόεσσαν,

διπλῆν, ἑσταδίην, οὐλῇ δ' ἐπανήνοθα λάχνη.

135 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·

βῆ δ' ἵναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

ἔξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότηα Νέστωρ,

φθαρξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,

140 ἐκ δ' ἤλθα κλισίης, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε

νύκτια δι' ἀμβροσίην; ὅ, τι δὴ χρεὼν τόσον ἔκει;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότηα Νέστωρ·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

145 μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.

ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντι ἐπέοικεν

βουλᾶς βουλευέειν, ἢ φευγέμεν, ἢ ἐμάρχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

150 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον

ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

εὐδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχυα δὲ σφιν

ὄρεθ' ἐπὶ σαρπητῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς

λάμφ', ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃγ' ἦρως

155 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἡγραύλοιο·

αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φασινός.

τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότηα Νέστωρ,

λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νεκασέ τ' ἄντην·

Ἔγρεο, Τυδῆος υἱέ! τί πάννηχον ὕπνον ἄωπεῖς;

160 οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῖ πεδίοιο

εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλγὸς δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραίηνως ἀνόρουσεν,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Σχέτιλός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐποτε λήγεις.
οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων,
πάντη ἐποιοόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κεν τις ἐποιοόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼν βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
ἧ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἧὲ βιῶναι.
ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον - σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος - εἴ μ' ἐλαίρεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος,
αἶθωνος, μεγάλιοι, ποδηγετές· εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγαν ἦρωες.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·
ἀλλ' ἐρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστις καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὄλώλει,
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίλονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅπποτί' ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ· 190
[καὶ σφραγὺς φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]

Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδὲ τιν' ὕπνος
αἰρεῖτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.

- Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' αἶμ' ἔποντο
195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κακλήατο βουλὴν.
τοῖς δ' αἶμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ῆσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλῃσιν συμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἐδριώοντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκρῶν διαφαινέτο χῶρος
200 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπεστράπτει ὄβριμος Ἔκτωρ,
ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυπεν.
ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπει' ἀλλήλοισι πίφραυσκον,
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθουιθ' ἐφ' αὐτοῦ
205 θυμῷ τολμήντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
έλθεῖν; εἴ τινα πού δηῶν ἔλοι ἐσχατόωντα,
ἧ τινα πού καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἧς πόλινδε
210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή.
ὅσσοι γὰρ νῆεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅϊν δώσουσι μέλαιναν,
θῆλυν, ὑπόφρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέβητε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,

ἀνδρῶν δυσμενῶν δύναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλευώταρον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅππως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἶπερ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἠθέλειτ' Ἀϊάντι δύνω, θεράποντες Ἄρης,
 ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός·
 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 230
 ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλῃσθαι, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον· ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοὶ
 μηδὲ σὺν', αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρεῖω
 καλλεῖπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειν, αἰδοῖ εἰκων,
 ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240
 τοῖς δ' αὖτις μετίειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε καλεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπαιτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λατοίμην,
 οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ δὲ Παλλὰς Ἀθήνη; 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἅμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ παρλίοις νοῆσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, μήτ' ἄρ' μα μάλ' αἶνε, μήτε τι νοῦμαι.

- 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·
 ἄστρο δὲ δὴ προβέβηκε, παρώχην δὲ πλέων νύξ,
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπεται.
 Ὡς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφορες - τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηϊ λείπειτο -
 καὶ σάκος· ἄμφω δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥτε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην,
 καὶ ξίφος· ἄμφω δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν,
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερωῶς· ἔκτοσθεν δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,
- 265 εὐ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῦλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
- 270 ἀντάρ ὃ Μηριόνη δῶκεν ὧ παιδὶ φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθειῖσα.
 Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βᾶν ῥ' ἵεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
- 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 νύκτια δι' ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἤκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 Κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ

ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη· 280
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κα Τρώεσσι μελήσει.

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
σπισθίό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐδῳ 285
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λήπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς·
αὐτὰρ ὁ μυιλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ Ἀπιδῶν μάλα μέρμερα μήσαιο ἔργα,
σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρίστης. 290

ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
ἄδμήτην, ἣν οὐπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

Ὡς ἔφραν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κόρη μεγάλοιο,
βᾶν ῥ' ἔμην, ὥς τε λέοντες δύνω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔνθα καὶ μέλαν αἴμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας Ἐκτωρ
εὐδεν, ἀλλ' ἄμυνδς κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοιτες·
τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύντιο βουλήν·

Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
δώρῳ ἐπι μέγαλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρον τε, δύνω τ' ἐριάνχενας ἵππους, 305
οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
ὅστις κα τλαίῃ, οἳ τ' ἀντιῶ κῦδος ἄροιτο,

- νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθήμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἧς φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τοπάρως παρ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλαστέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος·
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῦθος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθήμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὅμοσσον,
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἧς μάχεσθαι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε, καὶ οἱ
 ὅμοσσαν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσται ἄλλος
 Τρώων· ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.
 Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 ἀντίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 ἔσσατο δ' ἔκτισσέν φινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·

βῆ δ' ἵεναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἅψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιψ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·

340

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ', ἣ νῆσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἣ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων.

ἀλλ' ἐώμην μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαῖξαντες ἔλοιμεν

345

καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιβιλεῖν,
ἔγχει ἐπαῖσων, μήπως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ.

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.

350

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπλούρα πέλονται
ἡμιόνων - αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν,
ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον -

τῷ μὲν ἐπεδραμέτην· ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμόν, ἀποσιέποντας εἰαίρους
ἐκ Τρώων ἵεναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

355

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπεςαν δουρηνεκές, ἣ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαίμηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα
φενγέμεναι· τοῖ δ' αἶψα διώκειν ὠρμήθησαν.

ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντα δύω κύνα, εἰδότε θήρης,
ἣ κεμάδ' ἥε λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ

360

χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δὲ τε προθήησι μεμηκῶς·

ὥς τὸν Τυδείδης ἠδὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς,
λαοῦ ἀποτμήξαντες, διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

365 ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκισσεν,
φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι
δουρὶ δ' ἐπαῖσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

370 Ἦέ μιν, ἦέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σε φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων εὖξου δουρὸς ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστι, τάρβησέν τε,
375 βαμβαίνων - ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων -
χλωρὸς ὑπαὶ δαίους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντι κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἤνδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκὸς τε χρυσὸς τε, πολὺκμητός τε σίδηρος·

380 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἅποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζῶον παπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
Ὀδυσσεύς·

θάρσει, μηδὲ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
385 πῇ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἢ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηῶτων;
ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;

390 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
πολλῇσιν μ' ἄτῃσι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
ὃς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μῶνυχας ἔπιπους

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυνθέσθαι, 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὥς τοπάρους περ,
 ἣ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
 φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
 νύκτα φυλασσεμένοι, καμάρῳ ἀδδηκότες αἰνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς 400
 ἣ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἔπιπῳ Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαυόμεναι, ἣδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἣ Ἀχιλλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κῆται Ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἔπιοι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἣ μεμάασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπὸπροθεν, ἢ πόλινδε 410
 ἅψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶν,
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρειαι, ἥρως,
 οὔτις κεκρυμμένη φύεται στρατόν, οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν, φυλασσεμένοι τε κέλονται
 ἀλλήλοισι. ἅτῳ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρῶσιν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·

οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται, οὐδὲ γυναῖκες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίδωτέ μοι, ὄφρα δαείω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλός Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι,
 καὶ Δέλεγες καὶ Κανέκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέροχοι,
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί με ταῦτα διεξερέσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηῖκας οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·

435 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, παῖς Ἥιονῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θάλειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θάῤυμα ἰδέσθαι,
 440 ἦλυνθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσειτον ἄκνυόροισιν,
 ἢ ἐμὲ δῆσαντες λίπει' ἀντόφῃ νηλεῖ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο,
 445 ἢ ῥα κατ' αἶσαν ἔεεπον ἐν ὑμῖν, ἢ ἐ καὶ οὐκί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξω γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἔκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἢ ἐ μεθῶμεν,
 450 ἢ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ἥ δ' διοπτρεύσων, ἣ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖον χειρὶ παχείῃ
ἀνυάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' ἀνυχένα μέσσον ἔλασσεν, 455
φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγόμενον δ' ἄρα τοῦγε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφεν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460
ὑψόσ' ἀνέσχεθα χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Χαῖρε, θεά, τοῖςδεσσι! σέ γάρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
πέμπων ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰέρας 465
θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας, μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους·
μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τῷ δὲ βράτην προτέρω, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἵξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὐδον καμιάτῳ ἀδδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεες ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεοντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνονμεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ

- 480 ἐστάμεναι μέλας σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππους·
 ἢ σὺν' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεαίης,
 ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνεται δ' αἵματι γαῖα.
- 485 ὥς δὲ λέων μῆλαιοις ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἶγαςιν ἢ οἴσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
 ὥς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπύχετο Τυδεὺς υἱός,
 ὄφρα δωδέκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
- 490 τὸν δ' Ὀδυσσεύς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομοῖατο θυμῷ,
 νεκροῖς ἀμβάλοντες· ἀήθεσσον γὰρ εἴ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδεὺς υἱός,
- 495 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα,
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη.
 [τὴν νύκτι, Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεύς λυε μώνυχας ἵππους
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλανθεν ὄμιλου,
- 500 τόξῳ ἐπιπλήσσαν· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φασγάνῃ
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλίσθαι·
 ῥοιζήσεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅτι κύντατον ἔρδοι·
 ἢ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
- 505 ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰέρας·
 ἢ εἴτι τῶν πλεόνων Θρηγῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

Νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέειπε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
 καρπαλίμως δ' ἔππων ἐπαβήσεται· κόπτε δ' Ὀδυσσεύς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέοντο θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουναν·

τῇ κοτείῳ, Τρώων κατεδύσατο πουλὴν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνερμῖον ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ἵπνου ἀνορούσας,
 ὥς ἰδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἴστασαν ὠκείες ἵπποι, 520

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὥρτο κυδοιμός,
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσος ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔκανον, ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεύς μὲν ἔρυνε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἵππους·

Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπαβήσατο δ' ἔππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντα πετέσθην. 530

[νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρίω; κέλεται δὲ με θυμός.
 ἔππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει. 535

αἱ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὥδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.

ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μήτι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.

540 Οὐπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο, ἔπεσσί τε μαιλιχίοισιν.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Εἰπ' ἄγαμ', ὦ πολύναι' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
545 ὅππως τοὺςδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἥ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἡλίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμύγομαι, οὐδέ τί φημι
μυμνάξεν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἑὼν πολεμιστής·
550 ἀλλ' εὐπω τοίους ἵππους ἶδον, οὐδ' ἐνόησα.
ἀλλὰ τιν' ὕμμι' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κούρη τ' αἰγιοόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
555 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥπερ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,

Θρηῖκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν·
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοί.

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
565 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃ κλισίην εὖτυκτον ἴκοντο,

ἵππους μὲν κατέδησαν ἐνὶ μῆτοισιν ἱμάσιν
 φάτῃ ἐφ' ἵππεϊν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστιασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἑτοίμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση,
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτός, καὶ ἀνέμνηχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ, καὶ ἀλειψαμένῳ λιπ' ἐλαίῳ,
 δειπνῶ ἐφίζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσάμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

S U M M A R I U M.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur, magna clade accepta (67—162). Hector ipse, ad urbis usque moenia repulsus, Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit, et novum ardorem iniicit suis (284—309). Aciem inclinatam restitunt Diomedes, Ulysses, Ajax: sed Diomedes, a Paride vulneratus, cito ad naves revehitur (310—400); item Ulysses, vulneratus a Soco, atque, eo transfixo, a Troianis circumventus, ope Menelai et Aiacis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem, Nestoris curru praetervehentem, conspicatus Achilles, Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserrimam fortunam proelli edocetur rogaturque, ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum imploret, vel ipse, Achillis arma indutus, hostes terreat (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit, eique in tentorium delato medetur (804—848).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Λ.

Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ᾤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
Ζεὺς δ' Ἑρίδα προΐαλλε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
ἣ ᾧ ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ᾧ ἔσχατα νῆας εἴσας
εἵρυσαν, ἡγορήη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα στυῶν ἦυσσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάσιω
καρδίῃ, ἄλληκτιον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
[τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἥε νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.]
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζῶννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

- καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτὲ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὐνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέραιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἐκάτερθ', ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' αὖ ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ υἱὲς ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφανον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀοριτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλειτ' ἀμφιβρότην, πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν·
 ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέραιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
 δεινὸν δερκομένη· περὶ δὲ Δειμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· ἀντάρ ἐπ' αὐτῷ
 κυάνεος ἐλέγκτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 λάμπει· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

Ἡγινόχῳ μὲν ἔπειτα ἑὸν ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐτῷ ἐπὶ τάφρῳ·
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωπηχθέντες
 ῥῶντι· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῶδι πρό.
 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἵππῃων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 ἵππῃες δ' ὀλίγον μετακλίθον· ἐν δὲ κυδοιμόν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἐέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμαλλεν
 55
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐαψεν.

Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίῳ,
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρῶσιν, θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 ἡΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπαιέεalon ἀθανάτοισιν.
 60
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντισ' εἴσθη.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ,
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὐτίς ἔδυν νέφεα σκιάοντα·
 ὥς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, καλεῦων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 65
 λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν θορόντες
 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντι ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφεν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 75

- σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεῖατο, ἥχι ἐκάστω
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
- 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγισε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθεῖετο, κῦδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
- Ὅφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλς' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τὲ μιν ἔκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ·
- 90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον, Οἴληα πλήξιππον.
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
- 95 τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξεϊ δουρὶ
 ρύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱσχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὐθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
- 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιόδυσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίξων,
 υἷε δ' ἄω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίκρῳ ἑόντας· ὁ μὲν νόθος ἠριόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς

Ἰδης ἐν κτημοῖσι δίδη μόσχοισι λόγοισιν, 105
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβών, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.

δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί·
Ἀντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῦν ἐσύλα τεύχεα καλὰ, 110
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.

ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε, λαβών κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
ἢ δ' εἶπερ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην,
σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
ὥς ἄρα τοῖς οὕτις δύνατο χραιομῆσαι ὄλεθρον 120
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
νείας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ· 125
τοῦπερ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
εἰν ἐνὶ δίφρῳ εὐνίας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς,
Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130

Ζῶγρει, Ἀτρεὺς νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κέῃται,
χαλκός τε χρυσός τε, πολύνκητός τε σίδηρος·

τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 135 εἰ νῶϊ ζῶνός πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς τῷγε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέσσειν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·

Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νιέες ἐστὼν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
 αὐθι κατακτεῖναι, μῆδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς·
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς αἰεκέα τίσεται λῶβην.

Ἢ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπικίος οὐδὲ ἐρείσθη.
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόροισε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδυσθαι δι' ὁμίλου.
 τοὺς μὲν ἕασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

150 πεῖσοι μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἱππῆας - ὑπὸ δέ σφισιν ὥρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὥρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων -
 χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

155 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰῖδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσση ὕλη·
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρρῳζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κεῖν' ὄρεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύνεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἕκτορα δ' ἐκ βελίων ὑπαγε Ζεύς, ἐκ τε κονίης,
ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ θ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον καὶ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
ἱέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπειτ' αἰεὶ
Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.

οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
ἄστε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ,
πάσας· τῇ δὲ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν, 175
πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·

ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῆεν. 180

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσεως,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσόπτρον ἀγγελέουσιν· 185

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε.
ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν.
τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάργασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ,

- εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
 δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 195 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὶρ' ἕμος ὠκέα Ἴρις.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἵρμασι κολληθεῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
- 200 Ἐκτορ, υἱέ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε, τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπύεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
- 205 μάρνασθαι δῆϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ,
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηται,
 δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 210 Ἴη μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
- 215 Ἀργεῖοι δ' ἐτίρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στᾶν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
- 220 ἢ αὐτῶν Τρώων, ἢ κλειτῶν ἐπικούρων.

Ἰφιδάμας Ἀντιφορίδης, ἧς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόνγ' ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα,
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἴσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
 καὶ τότε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς, ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῖς ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκτρός, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὔτι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀντιφορίδης, κρατερόν ῥα ἔ πένθος

- 250 ὀφθαλμούς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος.
 στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα διον·
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσση, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 255 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κυσίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
- 260 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος νῆες, ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἰδίοιο εἴσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
- 265 ἔγχε' ἰ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίουσιν,
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
- 270 δριμύ, τό, τε προΐεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
 Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
 ὥς ὀξεῖ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλεν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
- 275 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς

εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· ἥνιοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντα πετέσθην·
ἄφρεον δὲ στήθεα, φαίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας· 285

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνδρες ἔσθε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
οἴχει' ἀνὴρ ὠριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συῖ καπρίῳ ἢ λέοντι·
ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ. 295
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300

Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην,
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἦδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ' Ἰλρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
τοὺς ἄρ' ὃγ' ἡγέμονας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν· ὥς ὁπότε νέφεα Ζεφύρος στυφελίξῃ 305
ἀργέσταιο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη

σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·

ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.

- 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο.
καὶ νῦ κεν ἐν νῆσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλει' Ὀδυσσεύς·

Τυδείδῃ, τί παθόντι λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος

- 315 ἔσσεται, εἴ-κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μῖνυνθα
ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος, ἥπερ ἡμῖν.

- 320 Ἢ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμάζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀντίθεον θεράποντα, Μολλίονα, τοῖο ἄνακτος.
τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
τῷ δ' ἂν ὁμίλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω

- 325 ἐν κυσὶ θηρεντῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
ὥς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.

Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρες, δήμου ἀρίστῳ,
νῆε δύνω Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων

- 330 ἦδ' εἰς μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔτι
πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·

- 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.

Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάανυσσε Κρονίων,

ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστιροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἄασατο δὲ μέγα θυμῷ. 340

τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἐκτωρ δ' ὅξυ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥέγησε βοήν Ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθαι μένοντες.

Ἴη ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
ἄκρην καὶ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῷ χαλκός,
οὐδ' ἴκετο χρῶα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια,
τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἐκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
στῇ δὲ γνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχεῖῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὦχετ' ἐρωήν,
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν. 360
δουρὶ δ' ἐπαῖσσαν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὥ μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβλήσας, 365

εἴ ποῦ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάφροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κα κηαίω.

Ἡ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 ἀντάρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΐκόμοιο.

370 Τυδεΐδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, πομῆνι λαῶν,
 στήλῃ κακλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστιρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 375 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας,
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

380 Βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 νεάτοιν ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἷτε σε πεφρίκασι, λείονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 385 τοξότα, λωβητήρ, κέρρα ἀγλαέ, παρθενοπιῖπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βίος καὶ ταρφές ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥσει με γυνὴ βάλοι ἢ παῖς ἄφρων·

390 κωφὸν γάρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρομοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύσων

πύθεται· οἶωνοι δὲ παρὶ πλῆες ἢ γυναικας. 395

Ὡς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν
ἔλθων

ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
ἐκ ποδὸς ἔλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἱνιόχῳ ἐπέτελλεν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400

Οἷώθῃ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτός, οὐδὲ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἵ κε φέ-
βωμαι,

πληθύν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἵ κεν ἀλώω 405
μοῖνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
οἶδα γάρ, ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
ὅς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἐστάμεναι κρατερῶς, ἥτ' ἔβλητ', ἥτ' ἔβαλ' ἄλλον. 410

Ἔως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστιάων·
ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
σεύωνται, ὃ δὲ τ' εἰσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο, 415

θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτιῇσι γένυσσιν·
ἀμφὶ δὲ τ' αἴσσουνται· ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινὸν περ ἔοντα·
ὥς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὸ φίλον, ἐσσεύοντο 420

Τρῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπύτην
οὔτασεν ἄμῃον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὅξει δουρί·

αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξεν·
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότιμῃσιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 425 ρύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενίος Σῶκοιο.

τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 στήθεϊ μάλ' ἐγγύς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύναιε, δόλων ἅτ' ἦδ' ἐπὶ πόνοιο,
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδῃσιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνεις, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.

ὣς εἰπὼν οὔτισσε κατ' ἀσπίδα πάντιος' εἴσῃ·
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἕασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γινῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔτι βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν·
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἄ δειλ', ἢ μάλα δὴ σε κυχάνεται αἰνὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν εἴ μ' ἔπανσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ Κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
 445 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.

Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποστρέψας ἐβαβήκει·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

δοῦπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ Σῶχ', Ἰππιάσου νῆε δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,

φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἃ δειλ', οὐ μὲν σοίγε πατήρ καὶ πύτνια μήτηρ
 οὔσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἶωνοὶ
 ὤμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πικρὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.

455

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἶδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὃγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶνε δ' ἑταίρους·
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἦϋσαν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρεῖς δ' αἶεν ἰάχοντος Ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεον, ἐγγὺς ἑόντα.

460

Αἶεν Διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος τυλασίφρονος ἴκετο φωνή,
 τῷ ἱκέλη, ὥσει ἑ βιώατο μῶνον ἑόντα

465

Τρῶες, ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξιμέναι γὰρ ἄμεινον.

δεῖδω, μήτι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέσσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

470

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς·
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτόν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥσει τε δαφνοιοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεςσιν
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρόν, καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τόγγε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστίος,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν

475

- 480 ἐν νέμεϊ σκυερῶ· ἐπὶ τε λῶν ἥγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποιικλομήτην,
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 αἴσσω ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
- 485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 στῆ δὲ παρεῖ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος Ἀρήϊος ἔξηγ' ὁμίλου,
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
- Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
- 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὗτα·
 οὗτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρυσον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χεμιάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
- 495 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 ὥς ἔφρεπε κλονέων πεδίον τότε φαιδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδὲ πῶ Ἐκτωρ
 πεύθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάργατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα
- 500 ἀνδρῶν πέπτε κάρηνα, βοή δ' ἄσβαστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ Ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 οὐδ' ἄν πῶ χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
- 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϊκόμοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιδδειςαν μένεα πνέοντες Ἀχαιοί,

μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἔλοιεν.

αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510

ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσσο· παρ δὲ Μαχάων
βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἱητρὸς γάρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων.

[ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.] 515

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.

αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσεται· παρ δὲ Μαχάων
βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Ἐκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
έσχατι, πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἀντοί. 525

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὺ γὰρ ἄμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππῆες πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
μάστιγι λυγρῇ· τοὶ δέ, πληγῆς αἶοντες,
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοίς,
στεῖβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἄξων
νέφθην ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντιγες αἶ περι δίφρον, 535
ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππιῶν ὀπλέων ῥαθάμγγες ἔβαλλον,
αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵστο δύναι ὄμιλον

- ἀνδρόμεσον, ῥῆξαι τε, μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 ἀντάρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεῖ τ' ἄορί τε, μεγάλοισί τε χειρμαδίωσιν·
 Αἴαντος δ' ἄλεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 [Ζεὺς γάρ οἱ ναμυσᾷθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
 Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν·
 545 στῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἐπταβρόειον·
 τρέσσε δὲ παπτήγας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἐοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὥς δ' αἶθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσανύλοιο
 ἐσσεύοντο κύνας τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται,
 550 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι,
 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων,
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμενοι τε δεταί, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
 555 ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήϊον· οἱ δὲ τε παῖδες
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιή αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὥς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
 565 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἶν' ἔπαντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,

αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἵπποδάμων· ὥτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.

πάντας δὲ προέεργε θεοῖς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν·

αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570

ἱστιάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν,

ἄλλα μὲν ἐν σάκει μέγῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω·

πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,

ἐν γαίῃ ἱσταντο, λιλαιώμενα χροὸς ἄσαι.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός, 575

Εὐρύπυλος, πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσιν·

στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,

ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

τεύχε' ἀπαινόμενον Ἀπισάονος, ἀντίκα τόξον

ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷσιν

δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλγείνων· 585

ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεῖς ἡμᾶρ

Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι

φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590

ἵστασθ' ἄμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες,

δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἔκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὥς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἐππὶ
ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, πομένα λαῶν.

τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακίτῃ νῆϊ,
εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκ' αὖτε δακρυόεσσαν.

αἴψα δ' ἐταῖρον ἔδ' Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νῆός· ὁ δὲ κλισίῃθεν ἀκούσας,
ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Τίπτε με κυκλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἔμεϊο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Δίε Μενoitιάδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,
νῦν ὅτῳ περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς

610 λισσομένους· χρεὼ γὰρ ἰκάνεται οὐκ' ἐτ' ἀνεκτός.

ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε Διὸ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.

ἦτοι μὲν τάγ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν,
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, αἰτάρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμανῦναι.

ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ·
βῆ δὲ θάειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πλουυβότειραν·

620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος

ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεπύχοντο χιτῶνων,

στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον.

τοῖσι δὲ τεύχε κρυπτῶ ἐνπλόκαμος Ἐκαμήδη,

τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἅπαντων.

ἣ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, εὖξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς 630
 χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμνον, ποτῶ ὄψον,

ἣδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἄλφίτου ἱεροῦ ἅκτῃν·
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειαῖδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσεται νεμέθοντο· δύω δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 πλεῖον ἔόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνή, εἰκυῖα θοῇσιν,
 οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυνεν· 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δέψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.

Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαεινοῦ, 645
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἵπε τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε Διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖός, νεμεσητός, ὃ με προσέηκε πυθέσθαι,
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω· ὁρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμι Ἀχιλῆϊ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε Διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος

δαινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.

655 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήσονται; οὐδέ τι οἶδεν
πένθεος ὅσσον ὄρωρς κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.

660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερός Διομήδης·
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ καλυτὸς ἢ δ' Ἀγαμέμνων·
[βεβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἵστοι·]

τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. ἀντάρ Ἀχιλλεύς,
665 ἐσθλὸς ἔων, Δαναῶν οὐ κήδεταί, οὐδ' ἐλαίρει.
ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
ἰσχυρίων ἀέκητι, πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; -- οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλυσιν.

670 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βλήθ' μοι ἔμπεδος εἶη,
ὥς ὑπότ' Ἥλαιοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὅς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκεν,
φύσι' ἐλαννόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖῳται.
ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσῃ πῶεα οἶῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,

680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊὸν εἶσω

ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεΐς,
 οὐνεκά μοι τύχῃ πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφιν, 685
 τοὺς ἵμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι, κακακωμένοι, ἐν Πύλῳ ἤμεν. —
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακλεΐη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο. —
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. — 695
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἴων
 εἶλστο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
 τεσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἐλθόντες μετ' ἅεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀνγείας
 κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει, ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν.
 [δαιτρεύειν, μήτις οἱ ἀτεμβόμενος κλοι ἴσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μόλιον θωρήσσαντο,
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὗπω μάλα εἰδότες θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δὲ τις Θουόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,

- τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίχθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουγεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἶδμεν πολεμῆϊα ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μαιέπρεπον ἡμετέροισιν,
 καὶ πεζός περ ἐὼν· ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἀρῆνης, ὅθι μίναμεν Ἡῶ δίκην
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρῳρον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τέχεσι θωρηχθέντες,
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δέ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ῥοῦν ἄγλαίην,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν
 καὶ κατεκομήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος,
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. αὐτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστυ διαπραθείειν μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρης.
 735 εὔτε γὰρ ἡέλιος φασέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 συμφερόμεσθαι μάχῃ, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δέ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀνγείαιο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρί' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην,

ἥ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δοῦρϊ.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα παρόντα, 745
 ἡγεμόν' ὑππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 παντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολλίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μή σφωε πατήρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πηλλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν.
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 κτείνοντες τ' αὐτούς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολὺνπύρου βήσαμεν ἵππους,
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλαισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὐτίς ἀπετραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπο Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διί, Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἵποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. — αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἥ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἥ μὲν σοίγε Μενότιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἡκούομεν, ὥς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἐκόμεσθα δόμους εὐναιετάοντας,

- 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαΐδα πούλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὖρομεν ἔνδον,
 ἡδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἐππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 775 σπένδων αἶθροπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
 σφαῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν,
 ξεινιά τ' εὖ παρέσθηκεν, ἅ, τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 780 αὐτάρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδιττύος ἡδὲ ποιῆτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖν ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἡθέλετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ὦ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
 αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 785 σοὶ δ' αὐθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος, ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων·
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἡδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 790 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἵποισ Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι, αἳ κε πίθεται.
 τίς δ' οἷδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 795 καὶ τινά οἱ πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἳ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότῳ πόλεμόνδε φέρεσθαι,

αἶ' κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆιοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θείοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐστεύχματο βῶμοι·
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 Διογενὴς Εὐκίμωνίδης, κατὰ μηρὸν οἴστῳ, 810
 σκιάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν κελεύθυε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρα Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ὃ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815

Ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες!
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης,
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, Διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρας·
 ἧ ὃ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἧ ἥδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΐδα·
 οὐκέτι, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πρᾶσσονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰὲν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἷστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 830 νιῖ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἦπικα φάρμακα πάσσε,
 ἐσθλά, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γάρ, Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 καῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' εἴοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρως
 ἔρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστορ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.

Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε πομμένα λαῶν
 εἰς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τήμιθε μαχαίρῃ
 845 ὄξυν βέλος παριπτευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νιῖ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν,
 χειρσὶ διατρήσας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχε' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεντο, παύσατο δ' αἶμα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Μ.

S U M M A R I U M.

Achivi, intra murum compulsi, (invisum diis opus, ab
iisque statim post ipsam urbem deletum,) Troianos iam navi-
bus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59).
Rei difficultate primum attoniti, mox, Polydamantis monitu,
de curribus descendunt, et in quinque catervas divisi incurrunt
(60—107). Asius, unam portarum ex curru aggredi ausus,
a duobus Lapithis cum magna clade suorum reicitur (108—
194). Infausti augurii interpretatio, a Polydamante facta,
Hectorem non deterret a perseguendis hostibus (195—250).
Ili, esti procelloso vento impediti, munimenta sua acriter de-
fendunt, imprimis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpe-
don et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus, ab
eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedo-
nis socius, Epicleus, ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur;
tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lyci-
os, murum perrupturos, etiam nunc fortiter arcent Achivi;
Hector autem portam ingesto saxo discutit sulsque viam ad
naves aperit (400—471).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Μ.

Τ ε ι χ ο μ α χ ί α.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
τάφρος ἔτι σχῆσιν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μῆνι Ἀχιλλεύς,
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλλίποντο,
πέφθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων

- τεῖχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 20 Ῥῆσός τ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
 κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὅτε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος, ἔχων χεῖρεςσι τρίαῖναν,
 ἤγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
 30 λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρῳον Ἑλλήσποντον,
 αὐτίς δ' ἡἴονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτραψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἥπερ πρὸς θεν ἴεν καλλιῦρόον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ἰοσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδίει
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μᾶστιγι δαμέντες,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 40 αὐτὰρ ὃγ', ὥς τοπρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλῃ.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ ἐλῶν στρέφεται, σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμναῖς
 45 αἰχμῆς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλμιον κῆρ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηορῆ δέ μιν ἔκτα·

ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν παιρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇτ' εἵκονσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὥς Ἐκτωρ ἀν' ὁμίλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐταίρους
 τάφρον ἐποιρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφρυστίαότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὗτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδόν, οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρφαέες περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερθεν δὲ σχολόπεσσιν
 ὀξέσιν ἡρήρει, τοὺς ἔστασαν νῆες Ἀχαιῶν,
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηῖων ἀνδρῶν ἀλωφρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν θέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνων, εἰ τελέουσιν.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστιάς·
 "Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλάννομεν ὠκέας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλήη περᾶαν· σχολόπεες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
 ἔνθ' οὕτως ἔστιν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἵππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλομι καὶ ἀντίκα τοῦτο γενέσθαι,
 κωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλλῶξιν δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνισπλήξωμεν ὀρυκτῇ·
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄπροϋρον προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

ἵππους μὲν θερᾶποντες ἐρυνκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλῆες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

80 Ὡς φάτο Πουλυδάμας· αἶδε δ' Ἔκτορι μῦθος
 ἀπήμων·

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο·
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,

85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυνκόμεν αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον, Κεβριόναο χειρόνα, κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ·
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος Θεοειδής,

95 νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
 Ἄσιος Υἱτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντιος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο,
 Αἰνείας· ἅμα τῶγε δὴ νῆε Ἀντήνορος νῆε,

100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ Ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι

τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
βῆν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροί,
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα·

ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσιν,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν· 115
πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσῶνυμος ἀμφεκάλυψε
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδας.

εἷσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῆπερ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδέ πύλῃσιν 120
εὖρ' ἐπικεκλμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
ἀλλ' ἀναπεπταμένους ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' εἰαίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.

τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο,
ὄξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι,
νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δὺ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν·

τὸν μὲν, Πειριθόου νῆα, κρατερόν Πολυποίτην,
τὸν δέ, Λεοντήα, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ· 130

τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν, ὥς ὅτε τε δρυὲς οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,

- αἶτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἡμαῖα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὥς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν,
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ,
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
- 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὤρνυσον, ἔνδον ἑόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
- 145 ἐκ δὲ τῶ αἰῶξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἑοικότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἦδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῶ τ' αἰῶσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δὲ τε κόμπτος ὀδόντων
- 150 γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἦδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
- 155 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πλίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν,
- 160 ἦδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν,
 βαλλόμεναι μυλόεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

δὴ ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἤυδα·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.

οἱ δ', ὥστε σφῆρες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἐπι παπταλοέσση,
οὐδ' ἀπολαίπουνσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
ἄνδρας θηρητήρας, ἀμύνονται παρὶ τέκνων· 170

ὥς οἳ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δὴ ἔόντε,
χάσσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ ἁλῶναι.

Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

[Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
ἀργαλέον δέ μιν ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεύσαι.
πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῖς πῦρ
λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί παρ, ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]

Ἐνθ' αὖ Παιριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχαθεν· ἀλλὰ διαπρὸ
αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δέ 185

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξανόριξεν.

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὅζος Ἄρης,
Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.

αὐτίς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύν, 190

- Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν, καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας.
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφυσταότες παρὰ τήφρῳ.
 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰσιὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φοινήμεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
 ζῶον, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐπω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρῇν,
 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἤκε χαμᾶζε,
 ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ·
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρήγησαν, ὅπως ἶδον αἰόλον ὄσιν,
 κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρασιτίας
 Ἑκτορ· αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,
 ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
 δῆμον ἔοντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 215 νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἑτεὸν γε
 Τρῶσιν ὃδ' ὄρνις ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰσιὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,

φοινίεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον, 220
ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφείκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέσσιν ἐοῖσιν.

ὣς ἡμεῖς, εἵπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' ἀντὶ κέλευθα· 225
πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δηώπουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὥδέ χ' ὑποκρίναιτο θροπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
εἶδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος 230
Ἔκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' εἶπὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σποιδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἅρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
βουλέων, ἥστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερόγεσσι κελεύεις
πεῖθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς Ἡᾶ τ' Ἡελίον τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγῃς ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 240
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
τίπτε σὺ δαΐδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
εἵπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστι ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.

- εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφίξεαι, ἢέ τιν' ἄλλον
 παρφαίμενος ἐπέσσειν ἀποτρέφεις πολέμοιο,
 250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλίσσεις
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τεργικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ ῥ' ἐθὺς νηῶν κοίτην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 τοῦπαρ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἰδὲ βίηφιν,
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρητίζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσον, καὶ ἔρριπον ἐπ' ἅλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλων, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων
 τὰς οἷγ' ἀνέρυσον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδὲ νῦν πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
 ἀλλ' οἷγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπ' ἅλξεις,
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηϊούς ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργῳ
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·
 ἄλλον μυιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέσσειν
 νεῖκον, ὄντινα πάγχυ μάχης μαθιέντ' ἴδοιεν·
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσῆις.
 270 ὅς τε χειριώτερος· ἐπεὶ οὕτω πάντες ὁμοῖοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τειράφθω προτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας·
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλσθε,
 275 αἵ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 νεῖκος ἀπωσαμένους, δηϊούς προτὶ ἄστυ δῖον θάσθαι.

Ὡς τῶγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥστε νικᾶδες χιόνος πίπτουσι θαμνισαὶ
 ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρστο μητίσται Ζεὺς
 νικέμεν, ἀνθρώποισι πικραυσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύνῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόωνας ἄκρους,
 καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλός πολιῆς κέχυνται λυμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσσε λίθοι πωτῶντο θαμνισαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.

Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρώες καὶ φαιδίμος Ἑκτωρ 290
 τεῖχος ἐρρύξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίσται Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντουθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμνιάς,
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὄγχε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ὅς ἑμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστι' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρεῖων, κέλεται δὲ ἑ θυμὸς ἀγῆνωρ, 300
 μήλων περὶήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἴπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίσσθαι,
 ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος, ἧὲ καὶ αὐτὸς 305

ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν,
τείχος ἐπαΐξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
ἀντίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·

310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα
ἔδρη τε κρέασιν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσορόωσιν;
καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα, Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;

315 τῷ νῦν χρή Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἔοντας·
ἐστάμεν, ἡδὲ μάχης καυστειῶς ἀντιβολῆσαι·
ὄφρα τις ὦδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα.

320 οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,

325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ' - ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτον, οὐδ' ἱπικλῖξαι -
ἴομεν, ἢέ τω εἶχος ὀρέξομεν, ἢέ τις ἡμῖν.

Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπει, οὐδ' ἀπίθιγεν.

330 τῷ δ' ἰθὺς βήτην, Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.

Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν, κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·

ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύνω, πολέμου ἀκορήτω, 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἄλλ' οὐπὼς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κύνιος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρικνὸν ἵκεν,
 βαλλομένων σακῶν τε καὶ ἵπποκόμων τροφαλειῶν
 καὶ πυλῶν· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο· τοὶ δὲ καὶ αὐτὰς 340
 ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοῶτην·

Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων·
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς. 350

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπέθησεν ἀκούσας·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῶο Διοτρεφέος φίλος υἱός 355
 κεῖσ' ἵμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων·
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τοπάρους περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 365 ἀντίκ' Ὀϊλιάδην ἔπασα πτερόεντα προσήνδα·

Αἴαν, σφῶϊ μὲν ἀνῆθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 εὐταότιες Δαναοὺς οἰτρύνετον ἱφί μάχεσθαι.
 ἀντάρ ἐγὼ κεῖσ' εἴμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι ἀντίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.

370 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὐτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο.

375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λυίλαπι ἴσοι,
 ἱφθιμοὶ Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὥρτο δ' ἀντί.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 380 μαρμαῖρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἥβων,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστις ἄραξεν
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἑοικώς
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστις θυμός
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερόν παῖδ' Ἴππολόχοιο,
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἶδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάριμης.

390 ἅψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετοῦτ' ἐπέσσειν.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένητο, Γλαύκον ἀπιόντος,

αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρις·
 ἀλλ' ὄγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσσε δουρὶ 395
 πριηνῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχας τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλών χερσὶ στιβαρῇσιν,
 ἔλχ', ἥ δ' ἔσπειτο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆρα κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ'· ὁ μὲν ἰῶ 400
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιειὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι δαμνίῃ·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἥ δὲ διαπρὸ
 ἤλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα. 405
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὄγε πάμπαν
 χάζει, ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρεῖσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθείοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·

ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὥδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι, 410
 μούνῳ ῥηξάμενῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐρομαρτεῖτε· πλεόνων δὲ τοι ἔργον ἄμεινον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουλευφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκυρτύναντο φάλαγγας 415
 τεύχεος ἔντισθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον.
 οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίαν ἐδύναντο
 τεύχεος ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ταπρῶτα πείλασθαι. 420
 ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὺ ἄνδρες δηριάασθον,

- μέτρο' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνω ἐν ἀρούρη,
 ὣτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσσης·
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας ἐν κύκλους, λαισὴμί τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' αὐτιάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτιω στρεφθέντι μεταφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς.
 430 πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσὶν αἰληθείης,
 ἥτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 435 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄσκηται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέστερον Ἑκτορι δῶκεν,
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσίλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνῶς·
 440 "Ὀρυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες! ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετθ' θρασυδαῆς πῦρ!
 "Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὐάσι πάντες ἄκονον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
 445 "Ἐκτωρ δ' ἄρπάξας λᾶαν φέρεν, ὃς ῥα πυλῶων
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὐ καὶ δὴ ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ
 ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 450 [τόν οἱ ἐλαφρόν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.]

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶός,
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
 ὥς Ἐκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρει λαῶν ἀείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβιδῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑψηλὰς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλει μέσσας,
 εὐ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη.
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλινδιδι ἄλλη
 λαῶς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαιδῖμος Ἐκτωρ,
 νικτιὲ θυῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ· δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν. οὐκ ἂν τίς μιν ἐρυνάκοι ἀνιβολήσας, 465
 νότιφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὄμιλον,
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς ὄμαδος δ' ἀλίστος ἐτίχθη.

H O M E R I
I L I A S.

NOVA EDITIO STEREOTYPA C. TAUCHNITIANA.

TOMUS II.

RHAPSODIA XIII—XXIV.

NOVA IMPRESSIO.

L I P S I A E
SUMPTIBUS OTTONIS HOLTZE.
1869.

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν

IMPRESSERUNT METZGER & WITTIG, LIPSIAE.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν

S U M M A R I U M.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus, miseratione commotus, clam Iove, tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Alaces, tum ceteros principes, humana specie indutus, ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Alaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus, a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conscritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio, quem dudum tenuit, loco sic urgent Alacos et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani, sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax, et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ν.

Μαχη ἐπὶ ταῖς ναυσί ν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέ-
λασσευ,

τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οὔζην
νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηγκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν, 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῷ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντι ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκῆς· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς ἔξετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς, 15
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

- 20 τρεῖς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἔκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὅχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντα.
- 25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσεται διάφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δ' ἐπέοντο
- 30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·

- 35 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
λύσας ἐξ ὀρέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
ἀρόρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὶ μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ, φλογὶ ἴσοι, ἀολλέες, ἦε θυέλλῃ,

- 40 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
ἄβρομοι, αὐτάρχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιοίς.

Ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος, ἐνοσίγαιος,
Ἀργεῖους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,

- 45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Αἴαντι πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτα καὶ αὐτῷ·

Αἴαντε, σφῶ μέν τε σαώσσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
ἔχουσιν γὰρ ἅπαντας ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·

50

τῇ δὲ δὴ ἀνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
ἧ ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει,
ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.

σφῶν δ' ὥδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσόμενόν περ ἐρώήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκνύοντων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

55

ἼΙ, καὶ σκηπτανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος·
ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο·
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύντερος ὤρτο πέτεσθαι,
ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς,
ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·

60

ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

65

τοῦν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἅψ' Αἴαντι προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

Αἴαν· ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι -
οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·

70

ἶχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος· ἀρήνῳτοι δὲ θεοὶ περ -
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,

75 μαιμῶωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τηλαμῶνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορ· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος

80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.

Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαήιοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

85 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.

τοὺς οἷχ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' Ἐνοσίχθων

90 ῥεῖα μετeisάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας.

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Αἰήτιον ἦλθε κελεύων,
Πηλέεω δ' ἥρωα, Θόαντά τε Αἰήτιπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὃγ' ἐποτρύνων, ἔπτα πτερόεντα προσήνδα·

95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὕμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμᾶς·

εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ, ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι,

100 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφρασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας! οἱ τοπάρους περ
φρυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
θῶων πορδαλίων τε λύκων τ' ἦῖα πέλονται,

αὐτως ἤλασकुσαι, ἀνάκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
 ὥς Τρῶες τοπρὴν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 ἡμέας γ' οὕτως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκασταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίστε θούριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθίη,
 λυγρὸς ἔων· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι πέρι κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα.
 Ὡς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἳ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμμινον,
 φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύνων· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν

- νεύοντων ὥς πικνοὶ ἐφέστασιν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχεα δ' ἐπένυσσοντο θρησκεύων ἀπὸ χειρῶν
 135 σαιομέν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνουν, μέμικται δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔντησαν αὐλλέες, ἦρχε δ' αἶψ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺ μεμικώς, ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὄντε κικτὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρους ὥση,
 ῥήξις ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 ὑπὶ δ' ἀνιθρώσκων πέτεται, κτυπεῖ δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θάσει ἔμπεδον, ἕως ἱκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἐκτωρ εἰὼς μὲν ἀπείλει, μέχρι θαλάσσης
 ῥέει διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
 στῇ ῥα μάλ' ἐγχευομένης. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν,
 κύντοντες ξύεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὦπταν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον, Τρώεσσι γεγωνώς·
 150 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 παρμένει! οὔτοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλ' αὖ πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
 ἀλλ', ὅω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέόν με
 ὥρσε θεῶν ὠριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἴφης.
 155 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκίστου.
 Διὸς υἱὸς δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 Ἥριμιδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 κινήει ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μιριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιειῶ,
 160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμιρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διόλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

ἐν καυλῷ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεΐην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μιριόναο διϋφρονος· αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχίζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχυος, ὃ ξυνέειξεν.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε πλισίικς καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λείλειπτο.

165

Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀράρει.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Ἰμβριον αἰχμητὴν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖς δὲ Πύρριον, πρὶν εἰσεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικίστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·

170

175

ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὐκτος ἔγχρ' ἐμικρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπρεπε, μελίη ὥς,
 ἥτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·
 ὥς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τείχεα ποικίλα χαλκῷ.

180

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τείχεα δῦσαι·
 ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος
 νίσσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθος βάλε δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

185

ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαιινῷ

190

- Ἔκτορος· ἄλλ' οὐπη χροὸς εἷσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὐτα,
 ὥστε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὃ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
- 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, διὸς τε Μενεσθεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντες, μεμαότες θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δύ' αἶγα λέοντες κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντες, φέρετον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
- 200 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντες·
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντες δύνω Αἴαντες κορυστιά,
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου,
- 205 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν.
 Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 νύωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 βῆ δ' ἵεσθαι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔτενχεν.
- 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταῖρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας
 ἦιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
- 215 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρεῖων Ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῆι Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ

οἷχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν; 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤνδα·
ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν αἴτιος, ὅσπον ἔγωγε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνω
εἰκῶν, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πού οὕτω 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς.
ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρως μενεδήϊος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φῶτί ἐκάστω. 230

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κέῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κινῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἑκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δύ' ἔόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πάλαι ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεύς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανεν, 240

δύσειο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·
ᾧς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θαράπων ἑὺς, ἀντεβόλησεν,
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·

Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
 250 τίπτ' ἦλθες, πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
 ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαιόμαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 255 [Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλαιπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦῤδα·
 260 δούρατα δ', αἵ κ' ἐθέλῃσθαι, καὶ ἔν, καὶ εἴκοσι δῆεις,
 ἕσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οὔω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
 καὶ τοι ἔμοι παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλῆσθαι.
 οὐδέ γάρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 ἵσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οὔω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦῤδα·
 275 οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρή ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διασίδεται ἀνδρῶν,

ἔνθ' ὅ,τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφράνθη -
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη·
 οὐδὲ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
 Κῆρας δῖομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, οὔτε τι λίην
 ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσιζήται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ -
 οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἴπερ γάρ κε βλαῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν, 290
 πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὥς,
 ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σῦγε κλισίηνδε κιὼν ἔλεν ὄβριμον ἔγχος.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δέ, θοῶ ὑτάλαντος Ἀρηϊ, 295
 καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνέλλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 οἶος δὲ βροτολογὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,
 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν· 300
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 ἔκλυνον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖαι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἄγοι ἀνδρῶν,
 ἦϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἵθιοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Δευκαλίδῃ, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδύναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντός στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτω
 310 δεῖσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἄγος, ἀντίον ἦνδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δ' ὤω, Τεῦκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·

315 οἱ μιν ἄθῃν ἐλόωσι, καὶ ἐσσύμενον, πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων

320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὅς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημίτερος ἀκτὴν,
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥηξήνορι χωρήσειεν,

325 ἐν γ' ἀντισταδίῃ· ποσὶ δ' οὕτως ἐστὶν ἐρίζειν.
 νῶϊν δ' ὥδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.

“Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 ἦρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἥ μιν ἀνώγει.
 330 Οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἶδον, φλογὶ εἶκελον ἀλκίην,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λυγέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄελλαι
 335 ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,

οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιζόμεν ὀξεῖ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 ἀνγὴ χαλκαίη κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
 θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακείων τε φαιινῶν,
 ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶα Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
 ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Πιόθι πρό,
 ἀλλὰ θέτιν κύναινε καὶ νῆα καρτερόθυμον· 350
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἦ μὰν ἀμφοτέρωισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἰὰ πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείπειν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρήκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεύς, Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γάρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἑόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·

- 365 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.
- 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βρυτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
- 375 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἴ κε σὺν ἅμμιν
- 380 Ἰλίου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἔπευ, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἄμφι γάμῳ· ἐπεὶ οὗτοι ἐδύνωται κακοὶ εἶμεν.
 Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
- 385 πεζὸς πρόσθ' ἱππῶν· τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
 αἶέν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἣ ἀχερωΐς,
 390 ἣ ἐπίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἱππῶν καὶ δίσκου κεῖτο τανυσθεὶς,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἥρῳχος πλήρη φρένας, ἅς πάρος εἶχεν·
οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δῆϊών ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
χαλκίος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηῖφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινωῶ.
ἄλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴσῃ,
τὴν ἄρ' ὄγε ζῖνοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῶ
δινωτὴν φορέεσκε, δύνω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὑπο πᾶς ἑάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθροέξαντος αὔσεν
ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
ἄλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἵθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Δηῖφοβος δ' ἔκταγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος· ἀλλὰ ἔφημι,
εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρᾶτεροῖο,
γηθήσῃν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένει' εὐξαμένοιο,
Ἀντίλοχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρων·
ἄλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εἰοῦ ἀμέλησεν ἐταῖρου,
ἀλλὰ θεῶν περὶβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυπεν.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύνω ἐρήρηες ἐταῖροι,
Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

- Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἔτο δ' αἰεὶ
 425 ἢ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύναι,
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυήτας Διοτρεφείος φίλον υἱόν,
 ἦρ' Ἀλκιάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 πρεσβυτάτην δ' ὦπιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
 430 τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν αἰτὴρ ὠριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῇ Πόσειδάων ἐδάμασσαν,
 435 θέλξας ὅσσε φεινά, πέδῃσε δὲ φαιδίμα γυνῆ.
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
 ἀλλ', ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 ἀτρέμας ἑσταύτα, στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν καρδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαιρούσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 445 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μικρὸν αὔσας·
 Διήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὐτως·
 δαιμόνι! ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
 450 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε, Κρήτη ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λευκαλίωνα·

Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίετε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα
Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν,
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

Ὡς φάτο· Δηϊφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
ἅψ ἀναχωρήσας, ἢ πειθήσαιο καὶ οἶος.

ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἐσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω, 460
οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκαίει.
ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἔοντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλντὸς ἐξενάριξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·

βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πιτολέμοιο μεμηλῶς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς, 470
ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκί πεποιθῶς,

ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειτον· ἀντάρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλντὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,

Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖτε δ' ἐταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε Διήτυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστιωρας αὐτῆς·

τοὺς ὃγ' ἐποιτύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

- Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε! δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεῖαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ, τς κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἡὲ φεροίμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
 Αἰνεῖας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν,
 490 Διήφοβόν τε Πάριον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 οἳ οἳ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· ἀντάρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥσεί τς μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πίομεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τς φρένα πομπήν·
 ὥς Αἰνεῖα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ ἀντῷ.
 Οἳ δ' ἅμφ' Ἀλκαθόω ἀντοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων,
 500 Αἰνεῖας τς καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνεῖας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' Αἰνεῖαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 ὤχετ', ἐπεὶ ὃ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστιῷ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυσ δολιχόσκιον ἔγχος

ἐσπᾶσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τένχεα καλὰ 510
ὥμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυνῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
οὐτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἐόν βέλος, οὐτ' ἀλέασθαι.
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
Δηϊφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ·
ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βροῖπνος ὄβριμος Ἄρης
υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐλμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν, ἐργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ ἀντοσχεδὸν ὠρμήθησαν·
Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαιινὴν
ἦρπασε· Μηριόνης δὲ, θεῷ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
δουρὶ βραχίονα τύπεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις ιουφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, τὸν δὲ Πολίτης,
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἕκαθ' ἵππους 535
ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστιασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρεὰ στενάχοντα,

- τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νουστάτου ἔρῃε χειρός.
 540 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαμόν τῖψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὅξει δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 καὶ κόρυς· ἄμφι δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 οὔτας ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηϊῶν ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷ· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλιτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 ἣ τευ ἀκοντίσσαι, ἥε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὅξει χαλκῷ,
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενίρωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκανστος,
 565 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κατ' ἐπὶ γαίης·
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρί

αἰδοίων τε μωσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλσγεινὸς οἷζυροῖσι βροτοῖσιν·
 ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ 570
 ἥσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βλήθ' ἰδόντες ἄγουσιν·
 ὡς ὁ τυπεὶς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλ' αὖ δῖον,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνελπιάσκει ἑγγύθεν ἐλθὼν
 ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κίλινεν. 575

Δηϊπυρον δ' Ἑλένος ξίφει σχεδὸν ἤλκισε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄριξεν·
 ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκίλινεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὀξὺ δόρυ κριδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἷστω· 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰὼ
 Θῶρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἷστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλώην
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἣ ἐρέβινθοι,
 πνοιῇ ὑπο λυγρῇ καὶ λιμνητῆρος ἐρωῇ· 590

ὡς ἀπὸ Θῶρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς οἷστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ δ' ἔχε τόξον εὖξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κτῆρ' ἀλεείνων,

- χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μελινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγένηωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστροφῶ οἶος ἄνωγ',
 600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦε· τὸν δ' ἄγε Μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοῖ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἄργυρόηλον,
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπὲρ ἀσπίδος εἶλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἄμφι παλέεσσιν,
 μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
 615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 ῥινὸς ὑπερ πρυμνίης· λάκα δ' ὅστεα, τὼ δὲ οἱ ὅσση
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 ἰδνῶθη δὲ πεσόν· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·
 620 Δεῖπτε θῆν οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπάλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς!
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνας· οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 625 ξεῖνλου· ὅστι ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.

οἳ μεν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μᾶψ οἷχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὅλοον βαλέεν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 ἀλλὰ ποθι σήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρης. 630

Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φρασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἷον δὴ ἀνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
 Τρῳσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο! 635

πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα
 συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 640

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπειτο πτολεμίξων
 ἐς Τροίην· οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645

ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μήτις χρῶα χαλκῷ ἐπαύρη.

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴσι χαλκῆρε' ὀϊστόν· 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλοντὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστός
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

- 655 καί το ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῖς δὲ γαῖαν.
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱήν,
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων
 ποιηὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
- 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὄγε χώομενος προΐει χαλκήρε' οἷστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
- 665 ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς Κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδος,
 νούσῃ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
- 670 νοῦπτόν τε στυγερεὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγος θυμῷ.
 τὸν βίβλ' ὑπὸ γνικθμοῖο καὶ οὔκτος· ὥκα δὲ θυμὸς
 οἴχει' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Ἦς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
- 675 ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερά δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
 ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ ταπρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσῆλτο,
- 680 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήχας ἀσπιστάων·
 ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Ἥρωτεσιλάου,
 θῆν' ἔφ' ἀλῆς πολιῆς εἰρυνόμεναι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα

ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχη αὐτοί τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ παιδιμόεντες Ἐπειοί,
 σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον. οὐδ' ἐδύναντο
 ὥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἶκελον Ἑκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε Δρακίος τε.
 πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο 695
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμννόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάνπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν 705
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐΐξοον ἀμφὶς ἐέργει,
 ἱεμένω κατὰ ὠλκα· τεμεῖ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τῷ παρβεβαῶντε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ 710
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·

- οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκίκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἶός ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 720 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ·
 οἱ δ' ὅπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοι.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρῥήτοισι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιύδμεναι ἄλλων;
 ἀλλ' οὕτως ἅμα πάντα δυνήσθαι αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδίην·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπανυρίσκοντ' ἄνθρωποι·
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·
 Τρῶες δέ μεγάρθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφροσῖναι σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 πανυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,

ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πῶσωμεν,
αἳ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
δεῖδω, μὴ τὸ χυθίζον ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.

Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἑκτορι μῦθος
ἀπήμων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750

Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρί-
στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιῶω πολέμοιο·
αἷψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

Ἥ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι εἰοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755

οἳ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέεθρους·
ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
οἳ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης, 765
διὸν Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠνκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπεντά!
 770 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος,
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ὀλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 775 Ἐκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι·
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκη γείνατο μήτηρ.
 ἐξ οὗ γάρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν·
 780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ.
 οἶώ Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακροῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν.
 παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωας.
 βᾶν δ' ἵμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφῆτην,
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε, Μόρυν θ', υἱ' Ἴπποτίλωνος·
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 795 οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
 ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δὲ τε πολλὰ

κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ῥινοῖσιν πνικίνῃ· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἄμφι δέ οἱ κροτάφοισι φαινή σείστο πῆληξ. 805

πάντῃ δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·

ἀλλ' οὐ σύγγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·

Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθε· τίη δειδίσσσαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἢ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἢ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῇ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων

ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,

θάσσαντας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἱ σε πόλινδ' οἴσωνσι, κονίοντες πεδίοιο. 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αιετὸς ὑψηλέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,

θάρσυνος οἶωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

Αἴαν ἄμυρτοεπές, βονγάϊε, ποῖον ἔειπες!

εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς παῖς αἰχιόχοιο 825

εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

- τιομένην δ', ὥς τίει' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφίσεαι, αἵ κε ταλάσσης
 830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνες ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρακεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἰχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἦχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκει αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγός.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ξ

S U M M A R I U M.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut, quo res loco sit, exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus, de belli exitu pridem anxius, nunc, vallum prorutum videns, rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus, ut in proellum redeant suosque praesentia certe atque hortatu adluvent; simul euntem Agamemnonem solatur, et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoris illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus, Somno auctore, Neptunus, fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector, ab Aiace ictu lapidis percussus, deficit animo, atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus averiunt, Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ξ.

Δ ι ο ς ἀ π ά τ η.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,

5

εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐνπλόκαμος Ἑκαμήδη

θερμίνην, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἵματόεντα·

αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περικυπτήν.

Ὡς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο,

κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,

10

χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·

στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον ἀεικές,

τοὺς μὲν ὀρνομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,

Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.

15

ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,

ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαυηγρὰ κέλευθα

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
 πρὶν τινα κεκρωμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρον·
 20 ὥς ὁ γέρον ὤρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθαδί, ἥ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἢ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσματο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 25 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο Διοτρεφέες βασιλῆες,
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς· τὰς γάρ πρῶτας πεδίονδε
 εἵρυσσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γάρ οὐδ', εὐρύς περ ἔων, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· σταίνοντο δὲ λαοί·

35 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἴγ' ὀψείοντες ἀντὶς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίός,
 40 Νέστιωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰακῶν.
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδι, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελίσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 45 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,

πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

ὦ πόποι, ἦ ἦ καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50

οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ

ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερῆριπεν, ὃ ἐπέπιθμεν, 55

ἄρῳηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι·

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλλαστιον ἔχουσιν

νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,

ὕπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρνόμενοι κλονέονται·

ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὕτῃ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

εἴ τι νόος ῥέξῃ· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

δίμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται, 65

τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιομε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,

ἦ ἐπὶ πόλλ' ἐπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ

ἄρῳηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι·

οὕτω που Διὶ μάλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,

ωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῖς. 70

ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·

οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν

κυδάνει, ἡμῶν δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύναται ἄγχι θαλάσσης, 75

ἔλκομεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν·

ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ

νῦξ ἀβρότι, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο

Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

80 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.

βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακόν, ἢ ἐὼς ἁλώῃ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις

Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύνγεν ἔρκος ὀδόντων!

οὐλόμεν', αἵθ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου

85 σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς

ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν

ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν

καλλείψειν, ἣς εἴνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά;

90 σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ

μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

ὅστις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,

σκηπτοῦχός τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ

τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

95 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες]

ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,

νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον

Τρῳασὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιφύετῃ. οὐ γάρ Ἀχαιοὶ

100 στήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,

ἀλλ' ἀποπαπτιανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.

ἐνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἡμιβέβητ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιστῇ
 ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐσσελμούς· ἄλλα δ' ἐλκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη, ὅς τῆςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.

105

Τοῖσι δὲ καὶ μνῆσαιπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ - οὐ δηδὰ ματεύσομεν - αἱ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
 οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι.
 [Τυδεός, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυπεν.]

110

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμήμονες ἐξεγένοντο,
 ὤκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἦδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνύς,
 πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἑξοχος αὐτῶν.

115

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε· πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη,
 πλαγχθεὶς· ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.

120

Ἀδρήστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, ναιε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλει ἀκουέμεν, ὥς ἐπεὶ περ.

125

τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
 μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.

δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,

130

ἐκ βελῶν, μή πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρους περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφαστιάσ', οὐδὲ μάχονται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἧδ'
ἐπίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφω ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοῖς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ εἰοικώς·
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ πού Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ· ἐπεὶ οὗ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἥβαιαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειεν!
σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
ἀλλ' ἔτι πού Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

145 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπύπσαι αὐτὸς
φείγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπυ καὶ κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν μέγ' αὖσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.

ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπὶ ἄχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης·

150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβυαλ' ἐπάστω
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὑφ'θαλμοῖσιν
σταῖσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ βίου· αὐτίκα δ' ἔγχετο

155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυθιάνειραν,
αὐτοκασιγνητον καὶ δαῖρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπηίδακος Ἴδης
ἤμενον εἰσεῖδε· στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.

μερμήριξε δ' ἔπειτα βωῶπις πάτνια Ἥρη,

160 ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

ἦδε δέ οἱ κυτὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παρθοδραθίην φιλότῃτι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπύμονά τε λιγρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πένκιλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος νῖος ἔτευξεν,
 Ἴφαιστος, πικρὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κλιῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγειν.
 ἔνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἡμερόεντος 170
 λύμικτα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθνωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ,
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
 τῷ ὅ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαιινούς,
 καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κρέατος ἀθανάτιω.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνστήσι κατὰ στήθος περυνῶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελείμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων,
 καλῶ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἥελιος ὥς. 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πένδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσομένη δ' Ἀφροδίτην,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

190 Ἡ δ' ἄ νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, τι κεν εἴπω;
 ἢ κεν ἀρνῆσαι, κοτεσσαμένη τόγῃ θυμῷ,
 οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 195 αὐτὰρ ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ὥτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

200 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης,
 Ὡκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·

205 τοὺς εἴμι ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπασε θυμῷ.
 εἰ κένω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃ,

210 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλοίμην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμαιδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τὸν ἔπος ἀρνῆσασθαι·

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.

Ἡ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
 215 ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν δ' ἄ οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετείχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο, 225

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν,
 σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόμενα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα,
 Ἀῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος. 230

ἔνθ' Ὑπνώ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 ἧ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἧδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεις· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἥματα πάντα. 235

κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῷ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλῆξομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνων ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
 Ἥρη, πρέσβη θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰεγενετῶν
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245

Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουος ἄσπον ἰκοίμην,

- οὐδὲ κατανήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κλεῦοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμη,
 250 ἤματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νύξ δμῆτιρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·

- “Υπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 ἢ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς εὐῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκλησθαι ἄκοιτιν.

[Πασιθέην, ἥς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.]

- 270 Ὡς φάτο· χίρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προς-
 ῆνυδα·

ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἁάατον Στυγὸς ὕδαρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὥς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες·
 ἢ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

Πασιθέην, ἥς αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.

Ἦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὦμννε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον, 280
τῷ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε,
ἥερα ἐσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὃθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήμετον, ἥ τότ' ἐν Ἰδῇ
μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἱκάνεν·
ἔνθ' ἦσι' ὅζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατύνουσιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραίπνῳς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἰδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυχινὰς φρένας ἀμφοεκάλυπεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνό-
μαζεν·

Ἥρη, πῇ μεμανυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὡκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·

- οὐδὲ κατανῆσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τῆ ἐπ' ἄνυσσεν ἐφετμη,
 250 ἥματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξ δμῆτιρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Υπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κε τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιάμεναι, καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδραι ἥματα πάντα.]
 270 "Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προς-
 ἦνδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πολυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὥς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
 275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσεν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

Πασιθέην, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὦμνυε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστυ λιπόντε,
ἥερα ἐσσαμενῶ, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἰδην δ' ἰέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὃφι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότ' ἐν Ἰδῇ
μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἴκανε·
ἔνθ' ἦσι' ὅζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνουσιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσι 290
χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραίπνῳς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἰδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνό-
μαζεν·

Ἥρη, πῇ μεμανυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήνδα πότνια Ἥρη· 300
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὡκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·

τοὺς εἴμι' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσσω.

- 305 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεΐῃ πολυπίδακος Ἴδης
 ἐστᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 310 μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἷ κς σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρόδου Ὀλκαστοῖο.

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, κεῖσθε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι·
 νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃ τραπείομεν εὐνηθέντε.
 315 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὦδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν·
 οὐδ' ὅπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθου, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶνης,
 320 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ τέκε, χάσμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἡμερος αἶρεϊ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήνδα πότνια Ἥρη·
 330 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·

πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενστάων
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι; — οὐκ ἂν ἔγωγε τρὸν πρὸς δῶμα νεοίμην, 335
 ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νέμεσσητόν δέ κεν εἶη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν·
 ἔνθ' ἴομεν κείμεντες, ἐπεὶ νῦν τοι εὐάδεν εὐνή. 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγχε δειδίθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν,
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι. 345

Ἥ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν πα-
 ράκοιτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον, —
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.
 τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο 350
 καλήν, χρυσεῖην· στιλπνὰ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδα πατήρ ἀνὰ Γαργάροι ἄκρῳ,
 ὕπνω καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν.
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,
 ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ. 355
 ἀγχοῦ δ' ἰστιάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάον, ἐπάμυνε,
 καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήρταφεν εὐνήθῃναι. 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην,
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὖχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.
κείνου δ' οὐτι λίην ποθ' ἔσσεσθαι, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
ἐσσύμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
κρούσαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

375 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμων,
χείροσι φωτὶ δούτω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μαῖζονι δούτω.]

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο.

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμβον, οὐτάμενοί περ,
380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀρήϊα τεύχε' ἄμβιβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείροσι δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ' νώροπα χαλκόν,
βίαν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἵκελον ἀστεροπηῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν διαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥα τότε ἀννοτάτην ἔριδα πτολέμοιοι τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶν ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσπος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσπον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύνει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή, 400
 δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύῳ τελαμῶνα περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου· 405
 τῷ οἱ ὤυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἑκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλσείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειφῆς·
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίσθη δρυῶς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται,
 ἐγγὺς ἑὼν· χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλῳιο κεραυνός·

- ὥς ἔπεσ' Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χεὶρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 420 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιεμένα λαῶν
 οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγένηωρ,
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύνκλους σθένον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἕκθ' ἵππους
 430 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἕστασαν, ἥνιοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστρ' φέρον βαρέα στενάχοντα.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρῶρεϊος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήμεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὄφθαλμοῖσιν·
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφές αἷμ' ἀπέμεσεν·
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἶδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μεταλμένος ὀξυόεντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα Νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 445 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος·
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,

οὕτα κατὰ λαπάρεν· ὃ δ' ἀντιράπει', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ἰσμήνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἷον Ἀρηϊλύνκοιο· δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχευ· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.

Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπιόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινευ,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιενῷ.

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν,
 λικριφίς αἶψας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός,
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχμῷ, 465
 ρεῖατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντα·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, στόμα τε, ῥῖνές τε
 οὐδεὶ πλῆντ', ἥπερ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 Φράζβο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτές ἐνισπε· 470

ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασιγνήτος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἑώκει.

Ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
 ἄμφι κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὑφελκε ποδοῦν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἄνυσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι!

480 οὐ θῆν οἴοισιν γε πόνος τ' ἔσται καὶ οἷζυς
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ· ἵνα μήτι κασιγνήτιό γε ποινὴ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ

485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένει' εὐξαμένοιο.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωτῇν
 Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,

490 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτήσιν ὅπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μόνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ

495 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἔζετο, χεῖρε πετάσσας
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,

500 πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ ἐνχόμενος ἔπος ηὔδα·

Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
 οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δῖ

ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλα-
βε γνῖα·

πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπιστε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγχι Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα,
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάρειξεν·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Ἥροθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.

πλείστον δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν,
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ο.

S U M M A R I U M.

Iuppiter exspectatus pelli videt Troianos, Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat, ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas; simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone, in deorum sedem reversa, Mars audit de caede filii sui, Ascalaphi, et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimi Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter contritum, quamvis reluctantem, cogit, ut bello desistat (143—219). Apollo sanatum Hectorem erigit, eoque in pugnam reducto, fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praecunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem, deleti muro, viam munit ad classem excindendam (281—369). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590); tandem illi, nec dispersi, recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilae se exusturum minatur (591—746).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ο.

Π α λ ί ω ξ ι ς π α ρ ᾶ τ ῶ ν ν ε ῶ ν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δαίους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5

στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων, 10
αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ἼΙ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκτορα δῖον ἔπανσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὐτε κακοῦράφης ἄλγεεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
ἀντίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἄργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην,
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὖχεται, οὐνεχ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.
κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἄσπιδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
ἑσσύμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορυθήσουσιν
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· ἀντάρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

375 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμων,
χείρονι φωτὶ δύτω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ'
ἐπίθοντο.

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμβον, οὐτάμενοι περ,
380 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀρήϊα τέχνε' ἄμειβον.
ἑσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείρονι δόσκειν.
ἀντάρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
βῆν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν διαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαιδίμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαιδῖμος Ἐκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσαν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσπος γὰρ πέλει βρόμος αἰθομένοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσπον γὰρ ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή, 400
 δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαιδῖμος Ἐκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύνω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 στήθεος βαβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειφῆς·
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίσθη δρυῖς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὁδμή 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται,
 ἐγγὺς ἔων· χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλῳ κεραυνός·

- ἢ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν
 ἄκμονας ἦκα δύνω, περὶ χερσὶ δὲ δασμόν ἦλα
 20 χρύσειον, ἄρῳηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἡλάστιον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγών ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἔκηται
 γῆν ὀλγῃπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 25 ἀζηχῆς ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 πέμψας ἐπ' ἀτρυγέτον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων·
 ὄφρα ἴδῃ, ἦν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥέγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴστω νῦν τόδῃ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλβι μακάρεσσι θεοῖσιν·
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
 40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγῃ·
 ἀλλὰ πῶς αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 τῇ ἴμεν, ἢ κεν δὴ σύ, Κελαιναφές, ἡγαμονεύης.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἰ μὲν δὴ σύγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις, 50
τῷ καὶ Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχο νῦν μετὰ φύλα θεῶν· καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον· 55

ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἱνακτι,
πανσάμενον πολέμοιο, τί ἂν πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι·

Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνικῶν, 60
αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν

Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον,
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαιδίμος Ἐκτωρ 65

Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηνοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλῖωξιν παρὰ νηῶν 70
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὅκ' Ἀχαιοὶ

Ἰλιον αἰπὺ ἔλουσιν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ πάνυ χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·

ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75

ἡματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 ὥς δ' ὅτ' ἄν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πενκαλίμῃσι νοήσῃ·
 ἔνθ' εἶην, ἢ ἔνθα· μενοινήησί τε πολλά·

ὥς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη,
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον. ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.

ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῆῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρο· οἶσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

95 ἀλλὰ σὺν' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐν δαιτὸς εἵσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάνυσκειται· οὐδὲ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

100 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς αἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασεν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμυσσηθαῖσα μετηύδα·

Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνουмен ἀφρονέοντες!

ἣ ἔτι μιν μέμαμεν καταπανυμένον, ἄσπονδον ἰόντες, 105
 ἣ ἔπει ἡδὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γάρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γάρ οἱ ὀλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

Ὡς ἔφατ'· ἀντάρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 εἵπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.

Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντα' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μεῖζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιυδείσασα θεοῖσιν,
 ὥρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασεν.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἣ δ' ἐπέσσει καθάπτετο θοῶρον Ἄρηα·

Μαινόμενα, φρένας ἡλέ, διέφθορας; ἣ νῦν τοι αὐτως
 οὐατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις, ἅ,τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἣ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἱμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

- αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κνδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον·
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἑῆος.
 ἴδῃ γάρ τις, τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφίσεται· ἀργαλέον δέ,
 πάντων ἀνθρώπων εὔσθαι γενεήν τε τόκον τε.
 Ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέεσσατο δώματος ἐκτός,
 Ἴριν θ', ἦτε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισιν·
 145 καὶ σφεας φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 Ζεὺς σφῶν εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδῃσθε,
 ἔρδῃν ὅ,τι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 150 ἔζετο δ' ἐνὶ θρόνῳ· τῷ δ' ὀΐξαντε πετέσθην,
 Ἴδην δ' ἱκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρεω ἄκρῳ
 ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 σιήτην· οὐδὲ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ἥοσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,

φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι· ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολὺν φέρτερος εἶναι, 165
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν ὤκεια Ἴρις·
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἢ χάλαζα 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
ὥς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο ὤκεια Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγίοχοιο. 175
πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεῖλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι! ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰίδης, ἐνέροισιν ἀνάσσω.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ, 190
παλλομένων, Αἰίδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡρόεντα·

- Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μῆτι με πάγχυ, κακὸν ὥς, δειδυσσέσθω.
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
 200 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·
 οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαίῃοχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
 ἣ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἶσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑριννύες αἰὲν ἔπονται.
 205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅππότε ἄν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
 210 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κα νεμεσσηθεὺς ὑποεῖξω.
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγχε θυμῷ·
 αἶ' κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγαθείης,
 Ἴρις Ἑρμείω τε καὶ Ἰφαιστοίῳ ἄνακτος,
 215 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδίσεται, οἷδ' ἐθελήσει
 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἵστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.]
 Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος·
 δυνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί·
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκο-
ρυστήν·

ἦδη μὲν γάρ τοι γαῖήοχος Ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὴν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέριτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἄμφις ἑόντες. 225

ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόβριξεν
χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σὺν' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσιῶν, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς. 230

σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γάρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο. 235

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἱρηκὶ εἰοικῶς
ὦκεϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὦκιστος πετεηνῶν·
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρωνος, Ἐκτορα δῖον,
ἡμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐξαγείρετο θυμόν, 240
ἀμφὶ ἑ γιγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
πάνει', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπλέων; ἢ πού τί σε κῆδος ἰκάνει; 245

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἄνεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,

- οὔς ἐτάρους ὀλίωντα, βοήν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 χερμαδίῳ πρὸς σιῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἶδαο
 ἥματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
 255 ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὃς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσιν,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιών, ἵπποισι κέλευθον
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορῥήξας θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
 265 εἰωθὼς λούεσθαι εὐρὺρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἴσσουνται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων
 ὥς Ἐκτωρ λαιμηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
 270 ὀτρύνων ἱπιῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀνδρῆν.
 οἳ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγᾶνβιος
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραψε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἴως μὲν ὁμίλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀντάρ ἐπεὶ ἶδον Ἑκτορ᾽ ἐποικόμενον στίχους ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κέκλιπτεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ εἰ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 οἷον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
 Ἑκτωρ! ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρύύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἑκτορ᾽, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτρε γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὥδε μενοιπῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 πληθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἐνχόμεθ' εἶναι,
 στείλομεν, ὥς κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω, καὶ μεμαῶτα,
 θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον.

ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' 300
 ἐπίθοντο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 ὑσμίνην ἡρτυνον, ἀριστιῆας καλέσαντες,
 Ἑκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· ἀντάρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

- Τρῶες δὲ προὔτηψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἰμένος ὤμοιῖν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούρην,
 δεινὴν, ἀμφιδάσκειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκὸς
 310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὥρτο δ' αὕτῃ
 ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' οἷστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' Ἀρηιθόων αἰζηῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπανρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥστ' ἡὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶϋ μὲγ' οἴων
 θῆρε δύω κλονέωσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
 330 τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
 τὸν δέ, Μενεσθέως μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον.
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάρριξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος Θείοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναϊεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
γνωτὸν μητρονῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφῆλαιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης 340
πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ.

Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὅπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ, 345
ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.

Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·

Νηυσὶν ἐπισσένεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα!
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγῃ 350
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστυος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἥδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σθένος πειρώμενος ᾗσιν.

τῇ δ' οἷγῃ προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἄθύρων·
 365 ὥς ῥα σύ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἷζυν
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 370 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ οἶος κοπὰ πίονα μηρία καίων,
 εὐχετο νοστήσας, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
 375 τῶν μνήσαι, καὶ ἄμνηνον, Ὀλύμπις, νηλεὲς ἡμαρ·
 μηδ' οὕτω Τρῶεςσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντες.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 οἱ δ', ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
 ἰς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥα σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

390 Πάτροκλος δ', εἰὼς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 τεῖχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὃγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο

ἥστο τε, καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαῶων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπασσυσμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ᾧ πεπλήγστο μῆρῳ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναιμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σέ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἔν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἷδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
παρσιπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.

Τὸν μὲν ἄρ', ὥς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ 405

Ἀχαιοὶ

Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·

οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας,
ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι ἡδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊδον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἶδῃ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰσατο κυδαλίμοιο. 415

τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,

οὔθ' ὃ τὸν ἄψ ᾧσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,

πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σιτήθος βάλε δουρί. 420

δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὖσας·

425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

430 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστο-
 ρος υἱόν,

Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν

435 νηὸς ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσσε· λύντο δὲ γυῖα.

Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηΐδα·

Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος,

Μαστοριίδης, ὃν νῶϊ, Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα,

ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·

440 τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θάων δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,

τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην

ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρῶεςσιν ἐφίει.

445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,

Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανσοῦ Πανθοίδαο,

ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ
 450
 ἀνχέει γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπευσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα,
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυνθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος νίει, δῶκεν·
 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσαν
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὖστιρφέα νευρὴν ἐν ἀμίμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 465

Τεῦκρος δ' ἐρῶρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τε μοι βίον ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρῳξε νεόστιροφον, ἣν ἐνέδησα
 470
 πρῶϊον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστους.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγέρας.
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμῳ,
 475
 μάργαό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
 μὴ μὰν ἀσπυδιί γε, δαμασσύμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας εὖσσέλμους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριος.

- Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 ἀντάρ ὃγ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν·
 [ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευσεν·]
 εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἰάντι παρέστη.
 Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρῳσὶ τε καὶ Δυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες καὶ Δυκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος Ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς! δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἄριστιῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται Ἀλκή,
 ἥμιν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἥδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες! ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 βλήμενος, ἢ τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 τεθνήατω! οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμνηνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνήαμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ σαωθῆναι, καὶ ἀπίσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 505 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνπιρῆσαι μενεαίνει·
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλει' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμείνων,
 ἢ αὐτοσχεδίῃ μίξαι χεῖρας τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ βιῶναι,
 ἢ δηθὰ στρεύνεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ὧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ἥπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκῶν· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ
 Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς, 525
 Λαμπετίδης - ὃν Λάμπιος ἐγείνατο, φέρτατος ἀν-
 δρῶν,

Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς -
 ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυνκνὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
 ἐς πόλεμον φορέειν, δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·

- ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαινός.
 ἕως ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 540 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαμινώωσα,
 πρὸσσω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδῃ ἐνένιπτεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκη' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 550 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρῳέεσσιν,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὔτῳ δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ καταμένοιο;
 555 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 ἀλλ' ἔπευ! οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἡὲ κατακτάμεν, ἡὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 560 Ἀργείους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴυς·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας!

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι, ἢ ἐπέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκεϊ χαλκαίῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω, οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
εἴ τινα πού Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα!

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν· 575
ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,

νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἶξῃ, τόντ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα 580

θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσσε δὲ γυῖα·
ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἑκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς, 585
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅστε, κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν,
φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὥς τρέσσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑκτωρ
ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590

στήθ' δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

- Τρώες δέ, λείουσιν ἐοικότος ὤμοφάγοισιν,
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαινυτο, τοὺς δ' ὀρόθυεν.
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἄρῃ
 πᾶσαν ἐπικρήνῃ· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἣ ὀλοὸν πῆρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
 610 [Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μιννθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἦδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίῃφιν.]
 615 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἥ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἡὔτε πέτρῃ
 ἡλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἅλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 620 ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαμψηρὰ κέλευθα,

κύματά τε τροφόνεα, τάτε προσερένγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ, λαμπόμενος πυρὶ πάντιοθεν, ἔνθορ' ὁμίλῳ·
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηϊ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἥ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρούφθη, ἀνέμοιο δέ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆαίων.
 αὐτὰρ ὅγ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἰὶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί· ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἰ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπαυε Μυκηναῖον Περιφρήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἀνακτος
 ἀγγελίης οἶχνεσκε βίῃ Ἡρακλεΐῃ· 640
 τοῦ γένει' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίᾳς ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὅγ' ἐνὶ βλαφθεὶς, πέσεν ὑπτιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάρησεν περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὁξὺν νόησεν, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρῆστη,

650 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
χραιομεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.

Εἰςωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδώς,
καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστιωρ αἵτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γοννούμενος ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων! ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παιδῶν ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
ἡμὲν ὅτεω ζῶουσι, καὶ ὧ κατατεθνήκασιν.

665 τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γοννάζομαι οὐ παρεόντων,
ἐστιάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε!

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δὲ σφι φῶος γένει' ἀμφοτέρωθεν,

670 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Ἑκτορα δὲ φράσσαντο βοῇν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
675 ἐστιάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπάχετο, μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστόν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.

ὥς δ' οὔτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται,
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685
 φοῖτα, μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἵκανεν.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν,
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτῶν·
 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθρων 690
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
 ὥς Ἐκτωρ ἔθυσσε νεὸς κυανοπρώροιο,
 ἀντίος αἴισσων· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

Αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὃδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι· 700
 Τρῶσιν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
 νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν.

Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε

δῆλουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὀξέσι δὴ πελέεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήσεντα,
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρὸ μνησθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν·

Οἴσεται πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυ' αὐτὴν!
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,
 720 νῆας ἐλεῖν, αἱ δὲ ὑρὸ θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρὸ μνησιν νέεσσιν,
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν, ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτει φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν
 ὄρουσαν.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θρηῆνιν ἐφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκμημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῳᾶς ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·

Ὡ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 735 ἢ εἴ τις φάμεν εἶναι ἀοσητήρας ὀπίσσω,

ἤέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεῖα πατρίδος αἴης.
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μείλιχ' ἢ πολέμοιο.

740

Ἦ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε, δεδεδυμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
 δώδεκα δὲ προπάρειθε νεῶν ἀντισχεδὸν οὔτα.

745

Ι . Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Π.

S U M M A R I U M.

Patroclo deprecanti permittit Achilles, suis et armis et copiis ad pugnam exire, ea lege, ut, Troianos a navibus depulisse contentus, maiori ne se periculo obliat (1—100). Iam ipse debilitatus Alax obstare non valuit, quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proellum primo committit apud naves, mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis, spolia detrahentibus, corpus Sarpedonis eripiunt: quod, iussu Iovis, lotum unctumque Apollo tuetur, ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum, vi Apollinis attonitum et armis exutum, Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat, Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἔϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης θνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

5

Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις; ἦ ὅτε κούρη
νηπίη, ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἴανού ἄπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέσκεται, ὅφρ' ἀνέληται·
τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
ἦ ἔ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνυσκεαι, ἦ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἦ ἔ τι ν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν·
τῶν κα μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
ἦ ἔ σὺ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται

10

15

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξάνδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλεΐος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.

25 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης·
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰσιῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
 ἔλκε' ἰκκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ!

30 μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις·
 αἶναρέτη! τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ' κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
 νηλεές! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεΐς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,

35 πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσοι
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

40 δὸς δέ μοι ὦμοϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 αἶ' κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆιοι υἱες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντή

45 ὥσαμην προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν

οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ὦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες!
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα, 50
οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ, τε κράτει προβεβήκη·
αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης, ὥσει τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μνηστῆρ' ἀποκτασέμεν, ἀλλ' ὅπ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὕτη τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὥμοϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι· 65
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως· οἳ δὲ ἑγγυῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον, 70
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδείδῃ Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75

- οὐδέ πω Ἀτρεΐδῃ ὅπως ἔκλυον ἀνδρήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνουιο,
 Τρῳσὶ καλεόντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδῖον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
- 80 ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνπυρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω·
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
- 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅταρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ' ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἄγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης,
 μὴ σὺν' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαιέσθαι πολεμίζειν
- 90 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 μήτις ἀπ' Οὐλύμπου θεῶν αἰεγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
- 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νῆεσσιν
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἷ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων!
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·
- 100 ὅφρ' οἳοι Τροίης ἱερὰ κῆδεμνα λύωμεν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμμενε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγανοί,
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ παρὶ κροτάφοισι φαιρινή

πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 καὶ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὤμον ἔκαμνε,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἄμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἄμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσai,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μελινον, ἄγχι παραστάς,
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν· 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξ· το μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ὤλγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδευ κεῖρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηϊ' Ἰοῆ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυντο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· ἀντάρ' Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν· 125

Ὅρσεο, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε!
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῆϊοιο ἰωήν!
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται.
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δὲ καὶ λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο κώροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,

- ποικίλον, ἄστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
 135 ἄμφι δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτοκτιον ἔθηκεν,
 ἵππουρι· δεινὸν δὲ λόφος καθ' ὑπερθεῖν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμῃφιν ἄρῃρει.
 140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλει' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἥρώεσσιν.
 145 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνι μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη,
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων, ἔπεθ' ἵπποις ὑψανάτοισιν.
 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἄνα κλισίας σὺν τείχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὥς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιντε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δηρώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 160 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάφοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρρυγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς

σιτήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ῥῶντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

165

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦρασσεν.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, Διίπετέος ποταμοῖο·

170

ὃν τέκε Πηλῆιος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱί,
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

175

τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδαινῆς.

180

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἷον
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχύν ἠδὲ μαχητήν.

185

αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φόωςδε, καὶ Ἑλλίου ἶδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο·
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλον,

190

- ἀμφαγαπαζόμενος, ὥσει θ' εὖν υἷον ἔοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλῶν λαλαθέσθω,
 ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 πάνθ' ὑπὸ μνηστῆρόν, καὶ μ' ἡτιάσθε ἕκαστος·
 σχέτις, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάλλετε· νῦν δὲ πέφρανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τοπρὶν γ' ἐράσασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισιν·
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ
 ψαῦον δ' ἐπιπόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάραιθε δύ' ἀνέρες θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀντομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

βῆ δ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν
καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτῶνων,
χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
οὔτε τρω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ.
τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θειῶ
πρῶτον, ἔπειτα δὲ νῆψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσιν·
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον· 230
εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἄμφι δὲ Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι! 235
ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 240
μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἷος ἐπίστηται πολεμίζειν
ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρης. 245
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δίηται,
ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·

- 250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ κλισίην εἰςῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
 255 στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῇ.

- Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 ἀντίκα δὲ σφῆκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἵπερ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 265 πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν·
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὖσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 270 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσί, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 275 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,

αἰτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηνιθμόν μὲν ἀπορρήψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νηϊ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
 καὶ βάλε Πυραϊχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν οἰμῶξας· ἑταροὶ δὲ μιν ἀμφεφόβηθον 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθον
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλιοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανεन πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι,
 καὶ νᾶπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῤῥάγῃ ἄσπετος 300
 αἰθήρ·

ὥς Δαναοί, νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῖον πῦρ,
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀρηϊφύλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ. 305

Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,

ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.

310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὃ δὲ πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα θόαντα,
στέφνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος

315 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ
νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκύτος ὅσσε κάλυπεν.

Νεστορίδαι δ', ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξεῖ δουρὶ,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·

ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ

320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιῳ· χολωθείς,

στάς πρόσθεν νέκυσ· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,

ῶμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
δρύν' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.

325 δούπησεν δὲ πτωῶν, κατὰ δὲ σκύτος ὅσσε κάλυπεν.

ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,

βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

υἱες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα Χίμαιραν

ἔρρεψεν ἀμαϊμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.

330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας

ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐτί

λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀνχένα κωπήεντι.

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.

335 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγνωσι μὲν γὰρ

ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τὼ δ' αὖτις ξιφέσσει συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἄμφι δὲ κανλὸν
 φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θεῖνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν,
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 προῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκά- 350
 λυψεν.

Οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεῦμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὥς Δαναοὶ Τρῶεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 ἱεὶ ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
 σκέπτειτ' οἰστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεροαλκέα νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
εἶσω,

- 365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τέειπε.
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε.
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυνεν.
- 370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκείες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπειτο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
- 375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μῶνυχες ἵπποι
ἄψορρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἥ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίζον.
- 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκείες ἵπποι,
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλεῖν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι.
ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
- 385 ἥματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
- 390 πολλὰς δὲ κλιτύς τότε ἀποτιμήγουσι χαράδραι,
ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσai

ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὥς ἵπποι Τρῶαί μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

· Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ὦψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλμπετέες, οὐδὲ πόλῃος 395
εἷα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταῖσσων, πολέων δ' ἰπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα· 400
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἴηνοπος υἱόν,
δεύτερον ὀρμηθεῖς - ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἄλεις· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἦνία ἥϊχθησαν - ὁ δ' ἔγχρῃ νύξε παραστάς
γναθρὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων· 405
ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντηγος, ὥς ὅτε τις φῶς,
πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῷ·
ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσυμένον βάλε πέτρῳ
μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην, 415
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε Πύρρον τε,
Ἰφέα τ' Εὐπιπὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πονυλβοτείρῃ.
Σαρπηδῶν δ' ὥς οὖν ἰδ' ἀμυτροχίτωνας ἐταίρους
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420

κέκλειτ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

Αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε.

ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαείω,

ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν

425 Τρωῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρου.

οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,

430 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. —

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἦρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι!

435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,

ἢ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης

θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίνι δήμῳ,

ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη·

440 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!

ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἶσῃ,

ἃς ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

445 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,

φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.

πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο μάχονται

υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἐνήσεις.

ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὕπνον,
 εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται· 455

ἔνθα δ' ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθηςσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης. —

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἔνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦν θεράπων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνακτος,
 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465

Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ,
 δεύτερος ὀρμηθεὶς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἴισθων.
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπιτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἦν' ἰα δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶξας ἀπέκοψε παρήγορον, οὐδ' ἐμάτησεν·
 τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475
 τῷ δ' ἀντίς συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ·
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἦλνθ' ἄκωκί,

ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδι-
 νόν κῆρ.

ἤριπτε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἤριπεν, ἣ ἀχερωΐς,
 ἥε πίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον παλέκεσσι νεήκεσι, νήϊνον εἶναι·

485 ὥς ὁ πρόσθ' ἔππων καὶ δίφρου κεῖτο πανυσθεῖς,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μεταλθών,
 αἶθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

490 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστίων
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρῆ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐβλδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐστι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντα ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάχναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ

500 τείχεα συλήσωσι, ρεῶν ἐν ἁγῶνι πρσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν,
 ὀφθαλμοὺς ῥῖνός θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμήν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φνυσίῳντας,
 ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκω δ' αἰὼν ὄχος γένετο, φθογγῆς ἄϊοντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπέεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθε, ἄναξ, ὃς πον Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἷς, ἥ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται· βαρύνθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδέ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ περ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃς πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκνυ κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέον
 αἶμα μέλαν τέρσηγε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὥκ' ἦκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐπαιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῳᾶς κίε, μακρὰ βιβιάσθων,

ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστατος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδι-
 νόν κῆρ.

ἦριπτε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἦριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 ἢ πίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊνον εἶναι·

485 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο πανσθενής,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μετελθών,
 αἰθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

490 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρῆ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐβλδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάχης χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηρεῖη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 500 τεῖχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν,
 ὀφθαλμοὺς ῥτῖνάς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμήν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰὼν ἄχος γένετο, φθογγῆς αἶοντι·
 ὠρύνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσάμυναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπῆξε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰὼ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 Κλυθι, ἄναξ, ὅς που Ανκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς, ἣ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται· βαρύνθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδέ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄχεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Ανκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀντίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν τέρσῃγε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅττι οἱ ὥκ' ἦκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Ανκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐπαιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' αὐφμαίχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάσθων,

535 Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα διον·
βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.

κεῖται Σαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Λυκίην εἵρουτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκῃος Ἄρης.
ἀλλὰ, φίλοι, πάροσστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,

545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
τούς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.

ὣς ἔφατο· Τρῳᾶς δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
550 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑκτωρ, χῳόμενος Σαρπηδόνο· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·

555 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἄρείους.
κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
560 τεύχεά τ' ὥμοϊν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ!

ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 σύμβalon ἄμφι νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι, 565
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

Ἦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς.
 βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμον, δῖος Ἐπειγεύς,
 ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦρασσεν
 τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
 ἐς Πηλῆϊ ἐκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

οἱ δ' αἶψ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπτον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἴκτωρ
 χειρμαδίῳ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἄμφι δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο, φθιμένον ἐτάροιο.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικῶς
 ὦκῃ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἴθυσ' Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρῶων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585

καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμένεος φίλον υἱόν,
 ἀνχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆλ πειρώμενος, ἢ ἐν ἀέθλῳ, 590
 ἢ καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων·
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.

- Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἄγος ἀσπίστιάων,
 ἐτράπει, ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν·
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκνὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοί,
 600 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προριβῶντος.
 610 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 615 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχησιτὴν περ ἔοντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπανσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἔοντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κε σεῦ ἄντα

ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξεῖ χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιθώς,
 εἵχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 625

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνέπιπτε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἔων, ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὄνειδίζουσιν ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρεὶ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπειτο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκονή·
 ὥς τῶν ὠρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιοιτάων,

νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἄν' ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλᾶγος ἄγγεα δαίνει·
 ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαινώ, 645

ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
 ἣ ἦδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἑκτωρ
 χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650

- ἣ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἧς Θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 655 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκηα θυμὸν ἐνῆκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, φύγαδ' ἔτραπε, κέλετο δ' ἄλλους
 Τρῳάς φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιῖν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο,
 χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοῖλας ἐπὶ νῆας
 665 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰ δ', ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κα-
 θηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν,
 670 χρῖσόν τ' ἄμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσسون·
 πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνώ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνῆν·
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,

πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν,
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσσαν· 680
 πέμπε δὲ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 καίθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀντομέδοντι κελεύσας,
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη· 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος Θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἤπερ ἀνδρῶν·
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·] 690
 ὃς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ Θάνατόνδε κάλεσσαν;
 Ἀδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον,
 καὶ Πέρμον Μεγάδην καὶ Εὔπλοστον καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρῶεσσι δ' ἀρήγων.
 τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινὴν ἀσπίδα νύσσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος, 705
 δεινα δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χάζεο, Διογενὲς Πατρόκλεις! οὐ νύ τοι αἴψα,

σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

710 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ, ἥε μάχοιτο, κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναῖσκε ροῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·

720 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·
αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα σιγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,

725 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν.

Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαιδίμος Ἐκτωρ,
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὁμίλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

730 ἦκε κακόν· Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον

735 μάρμαρον, ὀκრიόεντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν.

ἦκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδέ δ' ἤν χάζετο φωτός,

οὐδ' ἀλίωσθε βέλος· βάλε δ' Ἑκτορος ἥνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεῖ λαῖ.

ἄμφοτέρως δ' ὀφρύς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
ὄστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικώς,
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·

ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ! ὥς ρεῖα κυβιστᾷ! 745
εἰ δὴ που καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διαφῶν,
νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπήμελος εἴη·
ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν! 750

ὦς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
οἷμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
Ἑκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755
τὼ περὶ Κεβριόναο,λέονθ' ὥς, θηρινθήτην,
ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὥς περὶ Κεβριόναο δύνω μήστωρες αὐτῆς,

Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 760
ἴεντ' ἀλλήλων ταμίειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.

Ἑκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

ὦς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαινέτον ἀλλήλοισιν 765

- οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνεια,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὄξους
 ἥχῃ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
 770 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπήγει,
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξεν
 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κῆϊτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 780 καὶ τότε δῆ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρῳσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρῃ,
 785 σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 790 ἥερί γάρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν.
 σιτῇ δ' ὀπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηγεῖ· στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κονέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἥ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων

αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 ἐπιπόκομον πῆληκα μιάνεσθαι κονίησιν·
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ὕναι, Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἢ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βραθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 τὸν δ' αἴτη φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυνῖα, 805
 στῆ δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἐπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἄφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππευ,
 οὐδὲ δάμασ'· ὃ μὲν αὐτὶς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἄρπάξας δόρυ μείλιον· οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἔόντ', ἐν δηϊότητι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
 ἅψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἄλεσίνων.
 Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἅψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὐτὰ δὲ δουρὶ 820
 νεῖατον ἐς κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,

- ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 825 *πίδακος ἄμφ' ὀλλύγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·*
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
ὥς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν
Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 830 *Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμῖν,*
Τρῳιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἧμαρ ἀπούρας,
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νήπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 835 *Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω*
ἧμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γυῖpes ἔδονται.
ἃ δεῖλ'! οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἔων, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλει' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἵεναι, Πάτροκλεις ἵπποκέλευθε,
 840 *νῆας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνιο*
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι παῖθιν.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πάτροκλεις ἵππευ·
ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 845 *νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν*
ρήϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιούτοι δ' εἵπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες
ἀλλὰ με Μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 850 *ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.*
ἄλλο δέ τοι ἐρῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
εὖ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμένη Ἄϊδόςδε βεβήκει,
ὄν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἑκτωρ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύσαι αἶπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνκόμοιο, 860
φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῃς
εἵρυσσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὑπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Ἀντομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865
ἶστο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

S U M M A R I U M.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1—60): Hector autem, Apollinis monitu, ab insequendo Automedonte reversus, exuvias aufert, dum Menelaus Aiace[m] maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiace[m] cedit Hector; sed, Glauci obiurgatione stimulatus, mox Achillis armis superbiens rediit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul, a Menelao convocati, advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi, ut Patrocli corpus defendant; hi, ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis, casum Patrocli dolentibus, vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon, socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipso etiam Ajax Telamonius trepidat, cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); Idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiace[m] ingruentes hostes arcentium (702—761).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενέλαου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱόν, Ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ·
ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἔϋμμελῆς ἀμέλησεν
Πατρόκλοιο πεισόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔστη, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα!
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 15
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 20 οὐτ' οὖν πορδάμιος τόσσον μένος, οὔτε λείοντος,
 οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμμαίνει,
 ὅσσον Πάνθου νῆες ἑὺμμελίαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 ἧς ἦβης ἀπὸνῃθ', ὅτε μ' ὦνατο, καὶ μ' ὑπέμεινεν,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηΐδα
 νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπανυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη·
 οὐδ' ἔρῃξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 45 ἀσπὶδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·

ἄνδρ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50

αἵματι οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίττεσσιν ὁμοῖαι,
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 καλόν, τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55

παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νῖον εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κύνες ἄνδρες τε νομῆες 65

πολλὰ μάλ' ἵχουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὕτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα καὶ ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἑκτορ' ἐπῴρσε, θοῶ ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θῆεις, ἀκίχητα διώκων, 75

ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλγεεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρήϊος, Ἀτρεὺς υἱός,

80 Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω

85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτελλήν.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἵθοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθην Ἀτρεὺς ὀξὺν βοήσας·

90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά,
 Πάτροκλόν θ', ὅς κ' εἴται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἐὼν καὶ Τρῳσὶ μάχωμαι

95 αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήωσ' ἓνα πολλοί·

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἄνῆρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φῶτι μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθῃ.

100 τῷ μ' οὐτίς Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται

Ἔκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἅμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν

Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη. 105

Ἔως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἔλυσθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λίς ἠνυγένειος,
ὃν ῥα κύνης τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσανύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἦνδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θιγόντος 120
σπεύσομεν, αἶ' κε νέκυν περ Ἀχιλλῇ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ διαΐφρονι θυμόν ὄρινεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
ἔλχ', ἐν' ἀπ' ὤμοῦν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦντε πύργον.
Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ 130
Τρῳσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
ἐστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,

- ὃ δ' αὖτε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμβαίνει·
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἄέξων.
 140 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο!
 ἦ σ' αὖτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξην ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστὺ σαώσεις
 145 οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλίῳ ἐγγεγάασιν.
 θὺ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηϊοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὁμίλον,
 150 σχέτιλ'! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
 ζῶος ἐὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κῆρας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν,
 155 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνέη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐνυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
 160 εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστὺ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἔλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ' ἐντρεα καλὰ

λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σὺγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἅντα, κατ' ὅσσοι ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρετός ἐστιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
 Ἑκτωρ·

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἔων ὑπέροπλον ἔειπες! 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάρμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἔρξιγα μάχην, οὐδὲ κτίπτον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλστο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 ἦε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σήησω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες καὶ Δῆλιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βλήν ἐνάριξα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπω τῆλε, ποσὶ κραπνοῖσι μετασπών, 190

- οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρήν,
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 195 Πηλεΐδew Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίῳνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρός ἐγγίρα.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 τείχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστεῖος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ εἰταῖρον ἔπεφνες ἐνῆέα τε κρατερόν τε·
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἴλεν· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποιήν, ὃ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 Ἴη, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἥρμους τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῶ δέ μιν Ἀρης
 δεινός, ἐνυάλιος· πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 215 ὥτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσιν,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δαισὶγόρᾳ θ' Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυτε, μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γάρ ἐγὼ πληθύν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
 ἐνθάδ' ἄφ' ἡμετέρων πολλῶν ἥγειρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 τὰ φρονέων, δώροισι κατατρώχω καὶ ἐδωδῇ 225
 λαούς, ὑμῆτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἄέξω.

τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ σαωθήτω! ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230
 ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγώ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν.
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστισέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὔτι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μήτι πάθῃσιν,
 καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ. 245

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἥϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

- οἷτα παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμειζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ὁρῶν δ' ἄκουσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας.
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὅπῃων Ἴδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεφόντῃ.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγεῖραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔττυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι Διῦπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 ἡϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 270 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἦχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα, ζῶος ἔων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρυσεν ἑταίρους.
 Ἦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρυσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 ἄλλα νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῖ

μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὣκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ εἵκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανού, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστν πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἦτοι τὸν Λήθιοι Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
Ἰππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμινην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.

τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
πληγεῖσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·

ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματόεις· τοῦ δ' αὐθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300

τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μνηνθάδιος δὲ οἱ αἶων
ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκῳ ἔγχος, 305
τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,

- Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευ·
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόω περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
 315 ἦφυσ' ὃ δ' ἐν κονίησι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγαστιῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμος Ἑκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴππόθοόν τε· λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων
 Ἐνθα κεν αὐτὲ Τρῶες Ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεῖαν ὤτρυνε, δέμας Περίφραντι ἐοικώς,
 κίρυνκι Ἡπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθα
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας, ἠγορέῃ τε
 330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω, ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἑκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἑκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,

αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκεῖσι δαμέντας!
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παρὰστιάς,
 Ζῆν', ὕπατον μῆστιωρα, μάχης ἐπιτάφροθον εἶναι.
 τῷ δ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷγε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασσαίῃα τεθνηῶτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺν προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὕτως δουρὶ,
 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδους ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 οὔτε τιν' ἀπρομάχεσθαι Ἀχαιῶν ἑξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόμεν δὲ μάχεσθαι.
 ὥς Αἴας ἐπέτελλε παλῳριος· αἵματι δὲ χθῶν 360
 δαίετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτοὶ γ' ἐμάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολὺν φθίνεθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

365 ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλβεῖσθαι φόνον αἰπύν.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίη
οὔτε ποτ' ἥελιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὐκνήλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλβεῖνόντες βέλσα στονόεντα,

375 πολλὸν ἀφροστιάτες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφραντο

380 ζῶν ἐνὶ πρώτῃ ὁμάδῃ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταίρων,
νόσφιν ἐμαρνήσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει

385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρωὶ νωλεμές αἰεὶ
γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένευσθεν ἐκάστου,
χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοισιν,
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ τάυροιο βοὸς μέγαλοιο βοεήν

390 λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
κυκλός, ἄφαρ δὲ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφή,
πολλῶν ἐλκόντων· τάννται δὲ τε πᾶσα διαπρό·

ὥς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδὲ κ' Ἀρης λαοσσόος, οὐδὲ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδες Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάργναντο θοάων,
 τείχεσσι ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνᾶμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν, 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.

πολλάκι γὰρ τόγῃ μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 νωλεμές ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνᾶριζον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

ὦς δὲ τις αὖ Τρώων μεγάθυμων ἀνδρήσασκεν· 420
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν εἰαίρου.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 425 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιο.

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες,
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο.
 ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
 430 πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 πολλὰ δὲ μβιλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἡθελέτην ἵεναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ
 435 ἀνέρος ἐστήκει τεθνηότος ἢ γυναικός·

ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲ ἐνισκίμπαντες καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρυμένοισιν,
 ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιάινετο χαίτη,
 440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊῇ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε!
 445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπι πνέει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἑκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 450 ἦ οὐχ ἅλις, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ;
 σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσῃτον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἔϋσσέλμους ἀφίκωνται,
 δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦϋ.
 τῷ δ', ἀπὸ χαιτᾶν κονίην οὐδάςδε βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀντομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἴσσω, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμασθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὅψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὕπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀντομέδοντα προσηΐδα·
 Ἀντόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 μῶνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντομέδων προσέφη, Διῶρτος υἱός·
 Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστιρ ἀτάλαντος,
 ζῶος ἑὼν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥλια σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας,
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥλια λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαιδύμιος Ἑκτωρ·
ἀντίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

485 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τῷδ' ἐνόησα ποδάκεος Αἰακίδαο,
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,

490 τλαΐεν ἐναντίβιον σιάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο.

τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
αὔησι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπαλήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος Θεοειδής
495 ἦϊσαν ἀμφοτέροί· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριάνχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρί,
ἄλκῃς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

500 ἀντίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηΐδα, πιστὸν ἐταῖρον·

Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένω. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε σίτχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλοϊη.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντι, Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οὔτερ ἄριστοι,

ἄμφ' αὐτῷ βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν · 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ.

τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

ἼΙ φά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ὤσπιδά πάντοσ' εἵσῃν·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός·
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν·
 ὥς ἄρ' ὅγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον, λύε γυῖα.

Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ · 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκῃσιν ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδὲ ἐνισκλίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καὶ νῦ κε δὴ ξιφέσσ' αὐτοσχεδὸν ὤρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ δ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἐταίρου κυκλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις

Ἐκτωρ, Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

Ἡ δὴ μὰν ὀλλύγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσινά περ καταπέφνων.

540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ'· ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἵματόεις, ὥς τίς τε λῶν κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμίνῃ,
ἀργαλή, πολύδακρυς· ἔγριψε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
545 οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἦν τε πορφυρέην ἱρίν θνητοῖσι τανύσση

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
ἦ καὶ χαιμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
550 ἀνθρώπους ἀνέπαιυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
ὥς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔ' αὐτήν,
δύσσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγριψε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηΐδα,
ἰφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·

555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερώς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραῖέ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελῶν δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανῶν ἐσεμάσσατο θυμόν.
565 ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολῆγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὅτι ῥά οἱ πᾶμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βλήν ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μυλῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνῆκεν, 570
 ἥτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροός ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἰητίωνος, 575
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἶξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταῖρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585
 Ἐκτορ, τίς κέ σ' εἶ ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τοπάρους περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
 ἰσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἰητίωνος. 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ δια προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλει αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 μαρμαρέην· Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψε,
 ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν· 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

- Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπὶ λίγδην· γράψεν δέ οἱ ὅστιον ἄχρῃς
 600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν.
 Αἴητον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὐτιάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 υἷον Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ,
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρῶεσσιν.
 605 Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Αἴητον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν κανυῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Λευκαλίδας,
 δίφρῳ ἐφ'esτιαότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 610 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐνκτιμένης ἔπει' αὐτῷ -
 πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρῶσιν μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἡμᾶρ·
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο -
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠρία χεῦεν ἔραζε.
 620 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν
 κῆψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσήνδα·
 Μάστιγε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 625 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπασε θυμῷ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστί,·
γνῶνίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφαιή,
ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγεις, αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
οἱ που δεῦρ' ὁρώωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἥερι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ θῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἰΐθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσαν, ἐπὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως!

Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·

ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἶ' κεν ἰδῆαι

ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·

οἶτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα

655 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι,

660 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρείων ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἰῶσουσι θρασυιάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

665 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
ἦε πολλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλίου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσς ἐπέτελλεν·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,

670 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι,
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν

675 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεινῶν,
ὄντε, καὶ ὑπόθ' ἐόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ.
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσντο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξέβλετο θυμόν·
ὥς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φαινὼ

680 πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιο.
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

ἄγχοῦ δ' ἰσιτάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685

λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.

ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα

γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,

νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὠρίστος Ἀχαιῶν,

Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σὺγ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

εἰπεῖν, αἷ κα τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ

γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστρυγε, μῦθον ἀκούσας.

δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε 695

δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·

βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν εἰταίρω,

Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἥθελε θυμὸς

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν

Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·

ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμίδαε δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·

στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἰθαρ δὲ προσηύδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θόῃσιν,

ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω

νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ. 710

οὐ γάρ πως ἄν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.

ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.

715 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἄγακλῆς ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα,
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὅπισθεν
νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,

720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἱ τοπάρους περ
μῖννομεν ὁξύν Ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑπὶ μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
Τρῳϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.

725 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ

βλημένῳ αἶξωσι πρὸ κούρων θρηνητῆρων·
ἕως μὲν γάρ τε θεόουσι, διαρῥαῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
ἅψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·

730 ὥς Τρῶες εἰὼς μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδὲ τις ἔτλη
πρόσσω αἶξας, περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

735 Ὡς οἷγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος, ἥντε πῦρ, τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἵς ἀνέμοιο·

740 ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

οἳ δ', ὥςθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκόν, ἢ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἷγε μεμαῶτε νέκυν φέρον· ἀντάρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίιοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδ' ἐτίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαιδίμος Ἑκτωρ.
 τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολουῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὅτε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον, 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

S U M M A R I U M.

Accepto nuntio de nece Patrocli, Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proellum renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles, monitu Iunonis, ex fossa Troiaños truci adspectu voceque teruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt, instante nocte (232—242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet, ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeunte Achille Patrocli casum deflent, cadaver curant, lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis, inque domo Vulcani amice excipitur (356—427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

Ὀ π λ ο π ο ι ί α.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αἵτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίλοιο;
μὴ δὴ μοι ταλέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπεν,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώντος ἐμεῖο, 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡέλλιοιο.
ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
σχέτιμος· ἢ τ' ἐκέλευον, ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ,
ἅψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγανου Νέστορος υἱός,
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·

ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἧ μάλα λυγρῆς
πεύσεται ἀγγελίης, ἧ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.

20 κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
χεύατο κακῇ κεφαλῇς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·

25 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

δμῳαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον· ἐκ δὲ θύραζε

30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστνευε κυδάλμιον κῆρ·
δαίδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ·

35 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλός παρὰ πατρὶ γέροντι·
κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.

ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,

40 Νησαίη Σπείώ τε, Θόη θ' Ἀλή τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,
καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιφρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανῆ,
Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,

45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·

ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια, ἑπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·

· Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 ἦτ' ἐπεὶ ἦρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῷ ἁλῶης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρῶσιν μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελιοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τι οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω,
 ὅ,τι μιν ἔκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα.
 τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο, χεῖρας ἀνασχών, 75

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδενομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

μητέρα ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλσσειεν·
80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίσσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις,
90 οἵκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμβλλον ἐταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 ἔφθιτ', ἐμῆιο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίω·
 ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105

· ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἥντε καπνός· 110

ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προιετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλεσῆρα κίχρῳ,
 Ἑκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·

ἀλλὰ ἔ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120

κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,

ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ θηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125

μηδὲ μ' ἔρυνε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἔστιν,
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὴν ὀλεθρον·

ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι ὕψας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

μητὲρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δῆώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οἶχ ὑποδέξαι αὖτις,
90 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν
ζῶειν, οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσαι, οἷ' ἀγορεύεις·

ἀντίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

ἀντίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίω·
 ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐών, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται, ἥντε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προιετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλεσῆρα κιχέω,
 Ἑκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ἀλλὰ ἔ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐστίν,
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμννέμεν αἰπὴν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ

- αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· οὐδὲ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρης,
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
 ἦῶθεν γὰρ νῦμαι, ἅμ' ἡέλιῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο·
 καὶ στρεφθεῖς, ἀλήσι κασιγνήτησι μετήνδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθάλησιν
 νίει ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα·
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰδ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
 ἥ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ
 θροσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἠνδροφόνοιο
 150 φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.
 οὐδὲ κε Πάτροκλόν περ ἑκπνήμιδας Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι,
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκαλος ἀλκίην.
 155 τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ,
 ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θοοὶν ἐπιεμμένοι ἀλκίην,
 νεκροῦ ἀπεστινφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπαδον, ἀλλὰ πεπειθώς,
 ἄλλοι' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε

στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λένοντ' αἶθωνα δύνανται

πομίνες ἄγρηνλοι μέγα πεινάοντα διέσθαι·

ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύνω Αἴαντε κορυστὰ

Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δευδίζασθαι.

καὶ νῦ κεν εἵρυσσάν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165

εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήρεμος ὠκέα Ἴρις

ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,

κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.

ἄγχου δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὅρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν. 170

Πατρόκλῳ ἐπάμννον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ

ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,

οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυνος πέρι τεθνηῶτος,

οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαιδῖμος Ἐκτωρ 175

ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει

πῆξαι ἀνὰ σχολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱέσσω,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·

σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυνς ἰσχυμμένος ἔλθῃ. 180

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρεκτος Διὸς Ἀχιλλεύς·

Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήρεμος ὠκέα Ἴρις·

Ἥρη με προσέειπε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·

οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίβρυχος, οὐδέ τις ἄλλος 185

ἄθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
 στεῦτο γὰρ Ἰφαιστόιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύνω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 195 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήγεμος ὠκέα Ἴρις·
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἰδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὕτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρῶεςσι φάνηθι,
 αἳ κέ σ' ὑποδδίσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 200 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργῆιοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὠλοῖς ἰφθίμοισι β' ἄλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 205 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων
 χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχονται,
 οἵτε πανημέριοι στιγερῶ κρίνονται Ἀργεῖ
 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκίῃρας ἴκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
 215 στή δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.

ἔνθα στὰς ἦϋσ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγατ' ἄτάρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστνυ περιπλομένων δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων· 220
ὥς τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἄτάρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὕσσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ·
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
δευνὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖς θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.

τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
τρὶς δὲ κνκῆθησαν Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι 230
ἄμφι σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. ἀντάρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδώκης εἶπει Ἀχιλλεύς,
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἷσιδε πιστὸν ἑταῖρον, 235
κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ.
τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βρωῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
Ἥελιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245

ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεχ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 "Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὃ σφιν ἑκφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 ἄστυδε νῦν ἵεσθαι, μὴ μῖναιεν Ἡῶ διαν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἑκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνις δίφ,
 τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζεν ἦσαν Ἀχαιοί,
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,

260 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδουκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·

οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθάλησει
 μῖναιεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρης δατέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ· πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.

νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νῦ τις αὐτὸν

270 γινώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,
 ὃς κε φύγη· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῆπες ἔδοντα
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο!
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέσσει πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν· ἄστυ δὲ πύργοι,

ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι, 275
μακραί, ἔϋξεστοι, ἔξευγμέναι εἰρύσσονται.

πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
στήσομεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶκ' ἐθέλησιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

ἄψ πάλιν εἷς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.

εἴσω δ' οὗ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει, πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τῶν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος

Ἑκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
ὅς κέλαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.

ἦ οὐπω κεκόρησθε ἐβλμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλῳλε δόμων κειμήλια καλά· 290

πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηριόνην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.

νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295

οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
συλλέξας, λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,

τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπανυρέμεν, ἢ περ Ἀχαιούς.

- πρωὶ δ' ὑπηγοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,
 305 εἰ δ' ἐταὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἔγωγε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυστηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες καλᾶδυσαν,
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κακὰ μητιόωντι·
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐτις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνευστενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄδινον ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν εταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥστε λῖς ἠὺγένειος,
 ἣ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 320 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθών·
 πολλὰ δὲ τ' ἄγκυ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δοιμὺς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 Ὡ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 325 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
 φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελενταῖ·
 ἄμφορ γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπαὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεΐς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίστι κείσθαι αὐτως·
 ἄμφι δὲ σέ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσai, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βῆηφί τε δουρί τε μακρῶ,
 πειράς περθόντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέλευτο δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοιστροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε, καὶ ἤλεψαν λίπ' ἐλαίῳ· 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὲ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δέ, φάρει λευκῶ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἄμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστινέοντο γοῶντες. — 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἧ ῥά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360

αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅσπερ θνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,

365 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοιτῶσασαμένη κακὰ ῥάψαι:

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —

Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα,
370 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρῆπε' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖστα· θεὸς μέγα ροιο·

375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πνυθμένι θῆκεν,
ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίαι' ἀγῶνα,
ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὗατα δ' οὐπω
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.

380 ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυῖησι πραπίδεσσιν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
καλή, τὴν ὤπυις περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

385 Τίπτε, Θέτι· τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμῆτερον δῶ,
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ' ξείνια θείω.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,

καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· 390

κέκλετο δ' "Ηφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·

"Ηφαιστε, πρόμολ' ὦδε! Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει·
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον· 395

ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο, τῆλε πεσόντα,

μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησεν

κρύψαι, χωλὸν ἑόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,

εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀπορρόου Ὠκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ, 400

πόρπας τε γναμπτίας θ' ἔλικας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,

ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο

ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδὲ τις ἄλλος

ἦδεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,

ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἱ μ' ἐσάωσαν. 405

ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶν

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.

Ἢ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη, 410

χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.

φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·

σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,

αὐχένα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415

δῦ δὲ χιτῶν'· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε,

χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι,

χρύσεια, ζῳῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

- τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν,
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν.
 αἱ μὲν ὑπαιθρα ἀνακτος ἐποίπνυνον· ἀντάρ ὁ ἑρῶν,
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἵζε φαινοῦ·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Ἥφαιστ', ἣ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊῇ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. ἄλλα δέ μοι νῦν·
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὥς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
 440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος Ἥελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 445 τὴν ὅψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· ἀντάρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλβον, οὐδὲ θύραζε

εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες·
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγαίνετο λοιγὸν ἀμῦναι· 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἡμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν·
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν, 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἵ κ' ἐθέλῃσθαι
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τροφάλειαν,
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος, 460
 Τρῳσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύνῃαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι· 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολλῶν θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅπως Ἴφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ

ῥαισιτῆρα κρατερῆν, ἐτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαιρινήν,
480 τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἥελίον τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσσαν,
485 ἐν δὲ τὰ τέσσαρα πάντα, τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὀρλώωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὀρλώνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκeanοῖο.

490 Ἐν δὲ δῶα ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε·
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
ἡγήνεον ἀνὰ ἄστρ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θανύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνεέκον εἴνεκα ποιωνῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
500 δῆμῳ πιφαύσκων· ὃ δ' ἀναινέτο μηδὲν ἐλίσσθαι.
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορί πεῖραρ ἐλίσσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνυν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτνυν· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·

505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἡεροφάνων·

τοῖσιν ἔπειτ' ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύνω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύνω στρατοὶ εἶατο λαῶν,
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή, 510

ἢ ἐδιαπραθέειν, ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,

κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·

οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,

ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπολλίζοντες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520

ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἔνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἵθοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύνω σκοποὶ εἶατο λαῶν,

δέγμενοι ὅππότε μῆλα ἰδοίαιτο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύνω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες, 525

τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα

τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶσα καλὰ

ἀργεννῶν ὄϊων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην, 530

εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον. αἶψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

535 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμός ὁμίλεον, ἐν δ' ὅλοη Κήρ,
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῦν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφροινδὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλεον δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἡδ' ἐμάχοντο,
 540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας.

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἡ δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
 χρυσαίη περ ἐοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 ἥμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν

555 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπᾶνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βούν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 560 δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυνον.

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
 καλήν, χρυσαίην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.

ἀμφὶ δέ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγώωεν ἀλώην.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθροι, ἀταλὰ φρονέοντες,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λυγείῃ
 ἡμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμάρτη
 μολπῇ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχато κασσιτέρου τε·
 μνηκθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε, 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν,
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμνικῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἢ δ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκοὺς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 590
 τῷ ἔκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδῃ.

- ἔνθα μὲν ἦν ἄνθρωποι καὶ παρθέναι ἀλφεισίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 595 τῶν δ' αἱ μὲν λαπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 εἶατ' ἑννήτους, ἦκα στήθοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλάς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρῆξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 600 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶψα θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖθρῆξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιύσταθ' ὄμιλος,
 τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,
 605 φορμίζων· δοικὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτούς,
 μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσσους.
 Ἐν δ' εἰλίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 610 τεῦξε ἄρα οἱ θώρηκα, φαινότερον πυρὸς ἀνγῆς·
 τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν·
 τεῦξε δὲ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῖεις.
 615 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἶρας.
 ἦ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
 τέχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίστειο φέρουσα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ.

S U M M A R I U M.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata concione iracundiam suam abolitione deponit, atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert, per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulyssi, expectandum esse moventi, dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseïdem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros qui, exercitu cibum capiente, pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque, auditis ex altero equorum fatis suis, prodigus vitae in aciem educit (340—424).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ῶρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσιν·
ἣ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
μύρονθ'. ἣ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

5

Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἳ οὔπω τις ἀνὴρ ὥμοισι φόρησεν.

10

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρύμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος· ἐν δέ οἱ ὅσσοι
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσεϊ σέλας, ἐξεφάνθαν·

15

τέρπετο δ', ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 20 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἱ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 ἵν' δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 25 μυῖται, καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς,
 εὐλάς ἐγγείνωνται, ἀεκίσσωσι δὲ νεκρόν -
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαιται - κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπῆη.

Τὸν δ' ἡμιβίβει' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
 μυῖας, αἱ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρός ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σὺγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' εἰς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἄλκην.

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκεν·
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρός ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἵπερ τοπάρους γε νεῶν ἐν Ἀγῶνι μένεσκον,
 οἱ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαιτ' ἀλεγεινῆς.

τῶ δὲ δύνω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά.
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες. 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὐτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
 Ἄτρεϊδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μετεΐναμεν εἴνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι κατακιάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· οὐδέ τί με χρῆ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν, 70
 αἶ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.

Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθροσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καί τέ με νεκρέσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινύς,
οἵτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἴται,
οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεὶ
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐν ἑτερόν γεπέδησεν.]

95 καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρῃ, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
Ἀλκμήνῃ τέξασθαι εὖστροφάνω ἐνὶ Θήβῃ.

100 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαναι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόωςδε μογοστόκος Εὐλείθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι παρικτιόνεσσιν ἀνάξει,

τῶν ἀνδρῶν γυνεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶν. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἥ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι, γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.

ἥ δ' ἐκύβει φίλον υἱόν· ὁ δ' ἑβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωςδε, καὶ ἡλιτόμηνον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθῃ δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἔν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· αὖ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βα- 125
 θεϊαν.

αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 χῳόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἥ πάντας ὑἄται.

Ὡς εἰπὼν ἔρράψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχουσ', οἷθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρωτο

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔουκεν

80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.

Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καὶ τέ με νεικέουσιν· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἐρινός,
οἷτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἵται,
οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδε
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐκ ἑτερόν γεπέδησεν.]

95 καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυσ ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἥματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἔϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

100 ἦτοι ὃγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·

Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείωναι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόωςδε μογοστόκος Εὐλείθυια
ἐκφανεῖ, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,

τῶν ἀνδρῶν γαυνῆς, οἳθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἣ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι, γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἔκετ' Ἀργὸς Ἀχαιϊκόν, ἔνθ' ἄρα ἤδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱόν· ὁ δ' ἑβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωςδε, καὶ ἡλιτόμηγον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἔν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· αὐτοὶ αἰεὶ ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρενὰ τύψε βα- 125
 θεΐαν.

αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀτὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 χῳόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀτὴν, ἣ πάντας ἰᾶται.

Ὡς εἰπὼν ἔρρόψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἔκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρώτῳ

- ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 135 Ἀργείους ὀλέσσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης, ἧ πρῶτον ἄασθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄασάμην, καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἅψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς!
 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέιν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὶ νηὸς ἐλόντες,
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἵ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικές,
 ἧτ' ἐχέμεν· πέρα σοί. νῦν δέ μνησώμεθα χίρμης
 αἵψα μάλ'· οὐ γὰρ χρή κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 150 οὐδέ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὠδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·
 155 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 νήστιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν,
 Τρῳσὶ μαχησομένους. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.

ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.

εἵπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινῶα πολεμίζειν,
ἀλλὰ τε λάθρη γυνὴ βαρύνεται, ἡδὲ κιχάνει 165

δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὅς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυνὴ
πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὀπλῆσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἡδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἥτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν·]
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν Ἰλαὸς ἔστω.
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πειρήν, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδενὲς ἔχῃσθαι. 180

Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσσαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητόν, βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιorkήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- μιμνέτο αὐθι τέως, ἐπιγιγόμενός περ Ἀρης·
 190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἥδ' ἐκελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηῆας Παναχαιῶν,
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνδικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 195 χθίζον ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκίς Ἀχιλ-
 λεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅπποτε τις μεταπανσωλή πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πρίαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον! ἦ τ' ἂν ἔγωγε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτωλεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' Ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὕτως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖν
 210 οὐ πόσις, οὐδὲ βρωῶσις, ἐταῖρου τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξεῖ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἵμα καὶ ἀργαλῆος στόνος ἀνδρῶν.
 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρετος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δὲ καὶ σείο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.

τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν.

220

αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλῆρσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅστι' ἀνθρώπων ταμῆς πολέμοιο τέτυκται.

γαστέρι δ' οὕτως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς·

225

λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτρομοι ἥματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;

ἀλλὰ χρή τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς καὶ θάνησιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·

ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπονται,
μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον

230

ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ' αἰεὶ,
ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὴν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω.

ἦδε γὰρ ὀτρυντὴς κακὸν ἔσσειται, ὅς καὶ λίπηται

235

νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,

Τρωαὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.

Ἢ, καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε,

καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.

240

βᾶν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

αὐτίκ' ἐπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·

ἐπτά μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,

αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἱππους·

- 245 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικάς, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 ἔπ' ἄτ' ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 ἱερχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἄγορῇ θέσαν. ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶ ἑναλγῆκιος ἀνδρῆν,
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἱφθίμου μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωριτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 255 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' ἀντόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 "Ἰστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἑρινύες, αἶψ' ὑπὸ γαῖαν
 260 ἀνθρώπους τίνονται, ὅτις κ' ἐπὶ ἴορκον ὁμόσση·
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπὶ ἴορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλως ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥήψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστήσας Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηΐδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι δίδοισθα!
 οὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὦρνε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμύχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς

ἦ θελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔην ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπέοντο,
βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 280
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὥς ἶδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
εἶπε δ' ἄρα κλαίονσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν·

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ!
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθην ἰοῦσα·
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἅψ ἄνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ! 290
ἄνδρα μὲν, ὃν ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
τρεις τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυνς Ἀχιλλεὺς 295
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλογον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ. 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο,
 λισσόμενοι δευτηῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

305 Ἀλίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιτείθεθ' ἐταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ· ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἡέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
 310 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε, γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δίμεναι αἵματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνεγείκατο, φώνησέν τε·

315 Ἥ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ'
 εἰταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθρκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοί,
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον Ἄρηα·
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 320 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ

325 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῳσὶν πολεμίζω·
 ἦε τὸν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος Θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
 οἷον ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο

330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι,

ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερσφές μέγα δῶμα.
 ἤδη γὰρ Πηλῆιά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάντα
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι, 335
 γήραϊ τε στυγερώϊ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλαιπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμόν, δὴ πάντα ἀποίχβαι ἀνδρὸς ἔηος.
 ἢ νῦν τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλει Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκημος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἵκηται.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῦιαν Ἀθήνην·
 ἣ δ', ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λυγφώνῳ, 350
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. ἀντάρ Ἀχαιοὶ
 ἀντίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐριςθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ὤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ριπῆς αἰθήρηγενέος Βορέας·
 ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,

- 360 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἄσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἵκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤροντο ποσσὲν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.
- 365 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην, ὥσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσσειτο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἰφαιστιος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
- 370 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥντε μήνης.
- 375 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπόθ' ὄρεσφιν,
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
- 380 καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τριφάλειαν αἰείρας
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ', ἀστήρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τριφάλεια· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσεαι, ἃς Ἰφαιστιος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πευρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
- 385 εἰ οἱ ἐφαρμόσσεις, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῖα·
 τῷ δ' αὖτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπίασάτ' ἔγχος,
 βριθύν, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

παύλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἱρώεσσιν.

ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἥνια τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μᾶστιγα φαινήν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν,
 Ἀντομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.

σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἑοῖο·
 Ξάνθε τε καὶ Βαλὶς, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400

ἄλλως δὲ φράζεσθαι σαωσέμεν ἥνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
 μηδ', ὥς Πατρόκλον, λῖπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα!

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῳ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος,
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη, 405
 ζεύγλης ἔξεριπουῖσα παρὰ ζυγόν, οὐδας ἔκανεν·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταίῃ. 410

οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὧμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θείοιμεν, 415
 ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

420   Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπτῃς
οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.

Ἢ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰόχων ἔχῃ μώνυχας ἵππους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Υ.

S U M M A R I U M.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit, ut quisque, utri velit, succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi; Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem, Hectori instantem; interim dii, suasu Neptuni, seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem, regno inter Troianos satis destinatum, Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector, Achillem aggressurus, revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum, tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congregitur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Υ.

Θ ε ο μ α χ ί α.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
ἄμφι σέ, Πηλεΐος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο πολυπτύχου· ἥ δ' ἄρα πάντῃ 5
φοιτήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσθα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
ξυστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ὃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεςσιν.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15

Τίπτι αὖτ', Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἥ τι περὶ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς
 20 ἔγνων, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 ἡμενος, ἔνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς·
 25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 30 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἄλλιαστον ἔχειρσεν.
 βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
 35 Ἑρμείας, ὅς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέκασται·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμῃ ὥοντο ἄραιαι.
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος Ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 40 Λητώ τε Ξάνθος τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 Εἰὼς μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κῦδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνῖα ἔκκλιτον,
 45 δειδιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὁμίλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὖτε δ' Ἀθήνη,
στᾶσ' ὅτι μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτει.
αὖτε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

50

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάχαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεῖαν.

55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντας δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

60

ἔδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Αἰδωνεύς,
δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἔρχε, μή οἱ ὑπερθεν
γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
σμερδαλέ', εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ.
τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.

65

ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
ἄντα δ' Ἐνναλίοιο θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος, κελαδαινή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο.

70

Λητοῖ δ' ἀντίστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

75

- Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἔθυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν·
 Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσύοος ὥρσεν Ἀπόλλων
 80 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ·
 υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἷσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ᾗς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
 85 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμιζέω;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα καλεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γάρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἦδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυκνησὸν καὶ Πήδασον· ἀντίρ' ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαημηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτατ', οὐδ' ἀπολήγει,
 100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διαλθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ μὲ μάλ' αἶψα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
 ἦρως, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺ θεοῖς αἰεγεγενέτησιν

εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κόρης Ἀφροδίτης 105
ἐκγεγάμεν, καῖνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἥ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἥ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
λευγαλίοις ἐπέσσω ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν· 110
βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
ἥ δ' ἄμυδις καλέσσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἶθροσι χαλκῷ,
ἀντία Πηλεΐωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπώμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν· ἥ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆϊ 120

παρσταίῃ, δολή δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμάλιοι, οἳ τοπάρους περ
Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
τῆςδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσιν
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ Αἴσα
γεινομένῳ ἐπένησε λῆναι, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
δείσει' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δ' ἡμάρβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαιτε παρέκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

- οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι·
 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·]
 ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτον ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἰσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφρϊ νεῖκος ὄρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀῶ
 ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγευρ' ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἱφὶ δαμέντας.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
 145 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλόν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιτο,
 ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρήκτον νεφέλῃν ὥμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσσε κάθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
 ἀμφὶ σέ, ἦῖε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὥπνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ' ἥμενος ἔνθι κέλευεν.

- Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδευσιν
 ὀρνυμένων ἄμνυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάνδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβαβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θούρην

πρόσθεν ἔχε στήρνοιο, τήνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὥς
 σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμιάσιν, 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἀρηϊθόων αἰζήκων
 δουρὶ βάλη, ἐάλη τε χανών, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ·
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίσται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 γλανκίωων δ' ἰδυς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆϊ ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστις; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξιν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξαναρίξης,
 οὗ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νῦ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἦδη μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
 σέυα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων 190
 ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

πέρσα, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ-
ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶς ἀπούρας,
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρύσασατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.

- 195 ἄλλ' οὐ νῦν σε ῥέεσθαι οἶομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
εἰς πληθύν ἵεναι, μῆδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τε κακὸν παθεῖν· ῥεχθέν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

- 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπιύτιον ὥς,
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἡδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπβα θνητῶν ἀνθρώπων·
- 205 ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμούς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίλαιο
εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
- 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιν
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσὶ γε νηπιυτίοισιν
ὥδε διακρινθέντε, μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι,
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
- 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὕπω Ἴλιος ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπαρείας ὤκεον πολυπλόδακος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
20 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

τοῦ τρισχίλαιοι ἵπποι ἔλος κατά βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν. —
 τᾶων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225

αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθεράκων καρπὸν θεόν, οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτα δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶπα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον. —

Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230

Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρεΐψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μστελῇ. 235

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳ τε,
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος·
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφείλλει τε, μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος. 245

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

- 250 ὅπποῖόν κ' εἵπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 255 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκ ἄλλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 ἄλκῃς δ' οὐ μ' ἐπέσσειν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν!
 Ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκεϊ ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,
 260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μῖνε δουρὸς ἀκασσῇ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχεῖη
 ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο·
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 ὥς οὐ ρῆϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποεῖκιν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ῥ' ἔσχετο μείλιον ἔγχος.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσσην,
 275 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἥ λεπτότατος θῆε χαλκός,
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἥ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λόκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν,

δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ γῶτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσση ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἄσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρόν,
 ἔσση, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 ἣ κόρυθ', ἥε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα· 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 "ὦ πόποι, ἣ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμεῖς Αἰδόςδε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο· 295
 νήπιος, οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μάψ' ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνει· μόρμιον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φιλάτο παίδων,
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθησε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
 Αἰνεΐαν, ἣ κεν μιν ἐρύσσει, ἣ κεν ἑάσει.
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα.]
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 315 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
 μηδ' ὅπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 320 ἔξε δ', ὃθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελλὴν εὐχαλκον
 ἄσπιδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν·
 325 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευσεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας.
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἔππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Κανέκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτίεοντα κελεύει
 ἄντια Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ,
 μή καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Αἴδος εἰσαφίκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θάῤυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδὲ τι φῶτα 345

λεύσσω, τῷ ἐφάηκα, κατακτάμεναι μενβαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.

ἐρρέτω! οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελύσας,
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.

Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο· κέλυσε δὲ φῶτὶ ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355

ἀργαλέον δέ μοι ἐστί, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφάπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·

ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε, 360

καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἥβαιόν·
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω

Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχος ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· 365

- Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδετε Πηλεΐωνα!
 καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτή·
 375 καὶ τότε ἄρ' Ἑκτορα εἶπε παρυστάς Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μήπως σ' ἡὲ βάλη, ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύπη.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμόν
 ἀνδρῶν,
 380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκήν,
 σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῇ πτολιπόρθῳ,
 385 Τρωῶν ὑπο νιφόεντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ διος Ἀχιλλεύς
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεπῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο διος Ἀχιλλεύς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 390 ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δαήμεντι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν·

τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ. ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημόλεοντα, 395
 ἔσθλὸν ἄλκιυτῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400

Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰζαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυνεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυνεν, ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,

κούρων ἐλκόντων· γάννται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.

αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεςσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410

δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἰὼς φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωσιτῆρος ὀχτῆς
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦν τετο θώρηξ· 415

ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ·
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφοεκάλυψεν
 κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτῶρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

ὄξυ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος. ἀντάρ Ἀχιλλεύς
ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·

125 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐξεμάσσατο θυμόν,
ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τιτιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσομεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

ἼΗ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορα δῖον·
ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι!

430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέσσι γε, νηπύτιον ὥς,
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.

435 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἱ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμόν ἔλωμαι,
δουρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροιθεν.

ἼΗ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐβι δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
πνοίῃ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαιλίμοιο,

440 ἦκα μάλα ψνύξασα· τὸ δ' ἄψ ἵκεθ' Ἑκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πῆσεν. ἀντάρ Ἀχιλλεύς
ἡμιμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.

445 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
ἔγχρῃ χαλκείῳ· τρὶς δ' ἥερα τίνψε βαθεῖαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον! ἦ τέ τοι ἄγχι
450 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὃ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἢ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρβητός ἐστιν.
νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιέσομαι, ὃν κε κηεῖω.

Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὐτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι· 455
ἤριπτε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧῶν τε μέγαν τε,
καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφει μεγάλην, ἐξαίνυτο θυμόν.

αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντος, 460
ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
εἵπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας· 465

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὃ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων,
ιέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὐτα καθ' ἥπαρ·
ἐκ δὲ οἱ ἥπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν,
θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὐς· εἶθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δ' Ἀγίνορος υἱὸν Ἐχεκλον
μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι· 475

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειραν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δὲ μιν μέγα χεῖρα βαρυνθείς, 480

- πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτῆ
 σφονδυλῶν ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ καίτο τανυσθεὶς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὃ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἦριπῃ δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετὰφρενον ὀξεῖ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κνκῆθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθεί' ἄγχεα θεσπιδαῆς πῦρ
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθείᾳ δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 ὥς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφάπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμτώπους,
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν εὐκτιμένην ἐν ἁλώῃ·
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 500 νέρθεσθ' ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄλγεος αἶ περι δῖφρον,
 ἅς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵστο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρου δὲ παλάσσειο χεῖρας ἀάπτους.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ.

S U M M A R I U M.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandram) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII iuvenes vinctos inferis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycanem, Priami filium, quamvis supplicem (84—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insillit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritatior etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammam cohibet, nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544—611).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐφρέϊος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἄθ' ἀνάτος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίοι' οὐδὲ δῖωκεν
πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀνυζόμενοι φοβέοντο
ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαιδῖμος Ἐκτωρ· 5
τῇ ῥ' οἶγ' αὖ προχέοντο παφυζότες· ἡέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἑς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην·
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ 10
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται,
φρυγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταῖ δὲ πτώσσουσιν κατ' ὕδωρ·
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Ἀντάρ' ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,

- κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔσθορε, δαίμονι ἴσος,
φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
- 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.
ὥς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες, πιμπλάσι μυχούς λιμένος εὐόρμου,
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
- 25 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωούς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεκα λέξατο κούρων,
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
τούς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἥντε νεβρούς,
- 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσιν,
τούς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄνρ ἐπόρουσε, δαϊζέμεκai μενεαίνων.
Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
- 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεῖ χαλκῷ
τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
- 40 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσεν,
νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.
κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρῷον ἵκετο δῶμα.
- 45 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυνάδεκάτη δὲ μιν αὖτις

χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὃς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἴδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος· 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἵππόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὗς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡρώεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ,
 Δῆμνον ἐς ἡγαθίην πεπεσσημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμυτέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσιζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

Ὡς ὠρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
 γούνων ἀψασθαι μεμαώς· πέρι δ' ἦθαλε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 κίψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθη, ἱσμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
 αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίλει·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπαυε πτερόεντα προσηύδα·

Γοννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον!
 ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, Διοτρεφές, αἰδοίολο. 75

παρ γὰρ σοὶ πρότῳ πασάμην Δημήτερος ἄκτῃν,
 ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἡγαθήν· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.

80 νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πορών· ἥδ' ἐμοὶ ἐστὶν
 ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,

πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Μοῖρ' ὅλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὃς μὲ σοι αὖτις ἔδωκε· μινυθᾶδιον δέ με μήτηρ

85 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλτῃος γέροντος,
 Ἄλτῃος, ὃς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆςδε δ' ἔγω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

90 ἦτοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξεῖ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε διαίμων·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

95 μή με κτεῖν· ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος ἔκτορός εἰμι,
 ὃς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνθάδε τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσήνδα φαίδιμος υἱός,
 λισσόμενος ἐπέσσειν· ἀμβίλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκῃς, μηδ' ἀγόρευε!

100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἥμαρ,
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζῶνους ἔλον, ἡδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅστις θάνατον φύγῃ, ὃν καὶ θεός γε
 Ἴλιον προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσιν,

καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
ἀλλά, φίλος, θάνατε καὶ σύ! τῇ ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

οὐχ ὀράας, οἷος καὶ γὰρ καλὸς τε μέγας τε;
πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή - 110

ἔσσεται ἢ ἡώς, ἢ δεῖλη, ἢ μέσον ἡμαρ -
ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἷστῳ.

Ὡς φέτο τοῦδ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ἔγχος μὲν ὃ ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 115

ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα· πᾶν δὲ οἱ εἴσω
δύ ξίφος ἀμφοτέρω· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
κῆτο τυθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦς δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἤκε φέρεσθαι, 120.
καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἔνταυθοῖ νῦν κῆσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέσσει γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
οἴσει δινῆεις εἴσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον. 125

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖν ὑπαίξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστνυ κιχέομεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κερααῖζων.
οὐδ' ὑμῖν Ποταμός περ εὐρύορος ἀργυροδίνης 130
ἀρκέσει, ὃ δὴ δηθὰ πολέας ἱερέετε τάυρους,
ζωὸν δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

τίσσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 ὠρμηnen δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 υἱεῖ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ Ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 ἔυτη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένῃ ἀντιόωσιν.

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνο· προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
 Πηλεΐδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρεβίνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
 155 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἴησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ, τὸν δ' ἐμὲ φασιν
 160 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

ἦρως Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 163
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελήν ἰδυπτιῶνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων. 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀράμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔσθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὁ δ' ἄρα μελήν Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χεῖρὶ παχείῃ. 175
 τρεῖς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρεῖς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἦθελε θυμῷ
 ἄξει ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντι· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Κεῖσ' οὕτω! χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐρίζεσθαι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος·
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλμυρηνέντων, 190
 κρείσσω δ' αὐτὲ Διὸς γενεῇ Ποταμοῖο τέτυκται.

- καὶ γὰρ σοὶ Ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 ἔξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεΐατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς σε δαΐδουκε Διὸς μέγ' αἰὼιο κεραυνόν,
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγγίσῃ.
 200 ἼΙ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαυε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσεν τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέποντο,
 δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς,
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χερσὶ ὑπὸ Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θεροῖλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυνύλόν τε,
 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελίστην·
 καὶ νῦν ἔτι πλεόνας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγετο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
 215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέγ' ἔρμερα ῥέζε.
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
 οὐδέ τί μ' ἐδύναντο προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 στεῖνόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδότηλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.

Τρώας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμός βαθυδίνης·

ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγχε βουλὰς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, 230
Τρῳσὶ παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Ἢ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθόρῳ μέεσσω,
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὥς τε δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τούς ἐκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς, ἥντε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωούς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δάησι βαθείησιν μεγάλῃσιν·

δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240
ᾧ θει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πταλέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα, μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα,

κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν, 245
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀγορούσας,
ἥϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἄκροκαλαινιόων, ἵνα μιν πάνσεις πόνοιο

- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰστοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ᾤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
- 255 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
 φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήτους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
- 260 τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὤκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὅσσάκι δ' ὀρμίσσεις ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 στήναι ἐναντίβιον, καὶ γνῶμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα Διῦπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὤμους καθ' ὑπερθεν· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπὶ δα,
- 270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἷτιος Οὐρανιῶνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
 λαιψηροῖς ὀλέσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.

ὥς μ' ὄφραλ' ἔκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἑξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παιῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκτην. 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρβόθῳ εἰμέν,
 Ζητὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 290
 ὥς οὐ τοι Ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
 αὐτάρ τοι πνικνῶς ὑποθησόμεθ', αἶψα κε πίθῃαι·
 μὴ πρὶν πάντῃς χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι. σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· ὀδόμεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
 αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή -
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον, καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥέον αἴσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδέ Σκάμανδρος ἔλῃγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶστο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλειτ' αὖψας·

- Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπέπληθι ῥέεθρα
ὔδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρωνε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
315 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
φημὶ γάρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λμνης
κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστι' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθ' ὑπερθε καλὴνφω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεώ
ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑπόσσε θύων,
325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διῦπτεός ποταμοῖο
ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεῖωνα.
Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
μή μιν ἀποέρσεις μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
330 ἀντίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷόν·
Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντια σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤϊσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταιο Νότοιο
335 εἶσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
ἧ καὶ ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,

φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί', ἐν δ' αὐτὸν ἱει πυρί· μηδὲ σε πάμπαν
 μευλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπανε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δῇ 340
 φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ!

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκροὺς
 πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ' ἀλωῇ
 αἰψ' ἀνξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρη·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανύωσαν.
 καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τεύροντ' ἐγχέλυνες τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἴς Ἰοταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἥφαιστ', οὔτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ ἀντίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360

Φῆ, πυρὶ καίόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκαινα κεῖται·
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
 Ἥφαιστοιο βίῃφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃγ' Ἥρην,
 πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρην, τίπτει σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδων
 370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι,
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃ κακὸν ἡμᾶρ,
 375 μηδ' ὅποτ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 καιομένη, καίωσι δ' Ἀρηῃοι υἱες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷον·

Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλές! οὐ γὰρ ἔοικεν
 380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θυσσιδαῆς πυρὸς
 ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 πανσάσθην· Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.

385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσσε βεβριθυῖα,
 ἀργαλή· δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς,
 ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
 390 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
 ἔνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν,
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδριον φάτο μῦθον·

Τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμνιαι, θεοὺς ἔριδι ξυνελάνθεις,

θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμός ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἷῳ ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν, 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι καραννός·
 τῇ μιν Ἀρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακροῷ.
 ἦ δ' ἀναχασσάμενῃ λίθον εἶλετο χειρὶ πιχέλῃ,
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 τὸν ὃ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βράζε θυῶρον Ἀρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυνῖα.
 ἐπτά δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καί μιν ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπιῦτί, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσσοκαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνεις,
 ἣ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγεῖρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἦ κινάμυια ἄγει βροτολογγὸν Ἀρηα
 δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσντο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

καί ῥ' ἐπιδραμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχεῖη
 425 ἤλασθ'· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
 ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Τοιοῖτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίητο θωρηκτῆσιν,
 430 ὧδέ τε Θαρσαλῆοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτῃ
 ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώωσα·
 τῷ κεν δὴ πάλοι ἄμμες ἐπανσάμεθ' ἀπτολέμοιο,
 Ἴλιου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μεῖδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ δίσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον; αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχεις! οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,
 μῶνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,
 445 μισθῷ ἐπὶ ῥήτῳ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα,
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἔν' ἀρρήκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκας
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλῆευσας.
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθὲς ὦραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

στοὶ μὲν ὄγ' ἤπειλ' ἔσθ' ἰπποδάμοιο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δῆσειν, καὶ περὰ ἄν' νήσων ἔπι τηλεδαπῶν·
 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὐατα χαλκῷ. 455

τῷ δέ τ' ἄπορ' ὅροι κίονεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χῶόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλ' εἰσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾷ, ὥς κα Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν! 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σάοφρονά μιν θήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ θηριαάσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νεῖκεσε, πότνια θηρῶν. 470
 [Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδείον φάτο μῦθον·]

Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἳ εὖχος ἔδωκας;
 νηπύτιε, τί νῦ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 μή σε νῦν ἔτι πατρός ἐν μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις·
 [νεῖκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντί' ἐμεῖο

στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφερέσθαι,
τοξοφόρῳ περ εἰούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλῃσθαι.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὐρεα θῆρας ἐναίρειν,
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἣ κρείσσοσιν ἱφί μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φαρτέρῃ εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερῖζεις.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἷστοί.
δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγχε ἀλώμεναι αἷσμον ἦεν·
ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' ἀντόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτιζέσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἥς. —
505 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
δακρυόεσσα δὲ πατὴρ ἐφῆξετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
εἶλε πατὴρ, Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἡδὺ γελάσσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων;
510 [μαυιδίως, ὥς τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῇ;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὖστέφανος Κελαδευή·
σὴ μ' ἄλοχος στυφείλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσσετο Ἴλιον ἱρήν· 515

μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτιοι πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἥματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δέ, μέγα κυδιόωντες·

καὶ δ' Ἴζον παρ Ζητὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ἄσπετος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν·

πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
ὥς Ἀχιλλεύς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

Ἔσθῃκει δ' ὁ γέρον Πριάμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστν πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἶω λόγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτίς ἐπανθήμεναι σανίδας πνικνῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδρια γάρ, μὴ οὐλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἄντιος ἐξέθορε, Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 δέψη καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαιω δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἐνθα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον νῆας Ἀχαιῶν,
 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα διὸν ἀνῆκεν,
 φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.

550 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ἦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 555 αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκιδ' ἀειροτομήσει
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι εἰάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ὑπὸ τείχεος ἄλλῃ
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδῆς τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δῖω·

560 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμῷο,
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
 καὶ με μεταίξας μάρπη ταχέεσσι πόδεσσιν·

565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γάρ κρατερός περὶ πάντων ἐστὶ ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάραιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεῖ χαλκῷ,

ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἄνθρωποι.
[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] 570

ὣς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἄλεις μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἥντε πόρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖ, οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
εἵπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἥε βάλλῃσιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρὶν γ' ἥε ξυμβλήμεναι, ἥε δαμῆναι·
ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυοῦ, δῖος Ἀγένηωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος· 580
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἵσῃν,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄντι·

Ἥ δὴ πού μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
νηπύτι, ἥ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
οἱ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφάπεις,
ὦδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἥ ῥα, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν· 590
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δὲ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρρησε· θεοῦ δ' ἠρώκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὥρμήσασθαι Ἀγένηωρος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,

- ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ.
 600 αὐτῷ γὰρ Ἑκάεργος, Ἀγήνορι πάντα εἰκώς,
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκεν.
 ἕως ὃ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδιήνεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ ἔλποιτο κινήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἐμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνῶμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 εἰς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σώωσαν.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

S U M M A R I U M.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a persequendo Apolline redeuntem, solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis fatorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc, maxima contentione pugnantem, Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ παφυζότες, ἥντε νεβροί,
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἴλιον προπάροιθε, πυλάων τε Σχαιῶν.
αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε μέ, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπαρχές μενεαίνεις.
ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτι μορσιμὸς εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ', Ἐκάσργε, θεῶν ὀλωάτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

5

10

15

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐυάσας
δηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.

20 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνამίς γε παρείη.

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιτανόμενος πεδίοιο·

ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

25 Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγὰι
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
ὄντε κύν' Ὀρῶντος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·

30 λαμπρότατος μὲν ὅδ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δαίλοισι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.

ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόπαστο χερσίν,
ὑπὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,

35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροισθε πυλάων
ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπης,

40 Πηλεΐωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.

σχέτλιος! αἶψα θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γύνες ἔδονται
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπιδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὐνὴν ἔθηκεν.

45 κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάρων.

καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων;
 τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνῶσι, καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μυννθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῆδος ὕρξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ', ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δῦσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλῇ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὤμῃσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεῖ χαλκῷ
 τύπας, ἧς βαλὼν, ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντας, ἀλύσσοντες πέρι θυμῷ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέω δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 Ἀρηϊκταμένω, δεδαῖγμένω ὀξεῖ χαλκῷ,
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὃ, τι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη, πολὺν τε γένειον,
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75

τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλαστο
χερσίν,

τῶλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,

80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ·

καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἑκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδσο, καί μ' ἐλέησον
αὐτήν! εἴποιέ τοι λαθικηθεῖα μαζὸν ἐπέσχον,

τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα,

85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·

σχέτιλος! εἴπερ γάρ σε κατακτάνη, οὗ σ' ἔτ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

90 Ὡς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον·

ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄυσσον ἰόντα.

ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέσσιμος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωπῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ·

ὥς Ἑκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,

πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαινήν ἄσπιδ' ἐρείσας.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

Ὡ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,

100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

ὃς μ' ἐκέλευε Τρῶσιν ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι

νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.

ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·

νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μήποτε τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο.
 Ἐκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣτ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν.
 Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 αὐτως, ὥστε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἡϊθέος τε,
 παρθένος ἡϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὠρμάνει μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 ἴσος Ἐνυαλίῳ, κορυθαῖκι πτολεμιστῇ,

- σείων Πηλιάδα μέλιν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡλίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦν τε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεινῶν,
 140 ῥήϊδιώς οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἦ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὤξυ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὃγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λακνηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῇν καὶ ἐρινεὸν ἠγεμόεντα
 τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 κρουνῶ δ' ἱκανὸν καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινῆεντος.
 ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὥσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἦ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκνυῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοί, λαῖννοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἰλίου.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 160 ἀρνύσθη, ἄ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορὸς ἵπποδάμοιο.

ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέφματα μώνυχες ἵπποι
 ὄϊμα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κέϊται ἄεθλον,
 ἣ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὥς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρῳντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ὦ πόποι, ἣ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρῳμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 "Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί" ἔκην, 170
 "Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἥ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν, ἥ μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς·

θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει. 185

ὦς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῦϊαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρήνων αἶξασα.

"Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὥκυνς Ἀχιλλεύς.
 αἷς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖληται,

- 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήστας·
 τὸν δ' εἵπερ τε λάθῃσι καταπιήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θεεὶ ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὥς "Εκτωρ οὐ λῆθε ποδάρεα Πηλείωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλίων Λαρδανιῶν
- 195 ἀντίον αἶξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν·
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἱποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
- 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὅς ἀλύξει.
 πῶς δέ κεν "Εκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντεϊ Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα·
- 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευσε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ "Εκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 μήτις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα·
- 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' "Εκτορος ἱπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβὼν· ῥέπε δ' "Εκτορος αἵσιμον ἦμαρ,
 ὄχρετο δ' εἰς Αἶδαο· λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 215 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπβα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,
 "Εκτορα δηρώσαντε, μάχης ἅτον περ ἔοντα.

οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων, 220
προπροκλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπινυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίσς χαλκογλῶχινος ἐρεισθείς. 225
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἑκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκνῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἄγχου δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥθεῖ, ἥ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκνς Ἀχιλλεύς,
ἄστιν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
Δηϊφοβ', ἥ μὲν μοι τοπάρος πολὺν φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὗς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
ὅς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἶδες ὀφθαλμοῖσιν,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντισθε μένουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥθεῖ, ἥ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσοντο, ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
νῆας ἔπι γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.

Ὡς φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

- οἱ δ' οἷε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τοπάρος περ.
 τρὶς παρὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν,
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἄλοίην.
 ἀλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικίῳ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε σιλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξεις.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

- Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρειε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσιν διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
 265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμέ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρην, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλιστα
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν πρόϊει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύετο φαιδῖμος Ἔκτωρ·
 25 ἔξετο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Ἴμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
 λεῦ,

ἐκ Διὸς ἠεΐδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε· 280

ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλεια 285

χάλκεον! ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,

σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἴη ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἐκτωρ,

ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·

σιτῇ δὲ κατηφύσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μελινον ἔγχος·

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἄσπας,
 ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώντισέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·

Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευθεν, 300

οὐδ' ἀλέη· ἥ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν

Ζηνὶ τε καὶ Διὸς νιεῖ, Ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε

πρόφρονες εἰρύνατο· νῦν ἀντί με Μοῖρα κηχάνει·

- μὴ μὰν ἄσπουδ' ἔγε καὶ ἀκλειῶς ἀπολομένην,
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πνυθέσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅστ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρβεινῶν,
 310 ἄρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν.
 ὥς Ἐκτωρ οἴμησε, τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μέντος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυπεν
 καλόν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 χρύσαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ·
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 320 πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δῖω,
 εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τείχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσιν,
 325 λαυκανίην, ἵνα γε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρὸς·
 τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς·
 ἀντικρὺ δ' ἐπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεα,
 ὅφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης, Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων,
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίσσω νόσφιν ἔοντα.

νήπιε! τοῖο δ' ἄνευθεν ἄοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη, 335
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἕα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλῃς χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

μή με, κύον, γούνων γονυάξω, μηδὲ τοκῆων! 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 ὥμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῷ ἐρίσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέγ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράξω νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ, ὅτε πέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ψυχὴ δ' ἐκ φρεσῶν πταμένη Ἰδίοσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·

365 Τέθναθι· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἣδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκῳ ἐγχος.
 καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔσθλ' ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,

370 οἳ καὶ θηήσαντο φυτὴν καὶ εἶδος ἀγχιόν

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουντητὶ γε παρέστη.

ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλῶ.

375 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπβα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

380 ὅς κακὰ πόλλ' ἐρῶρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι·

εἰ δ', ἄγχι, ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

ὅφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·

ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,

ἢ μένειν μεμάασι, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἄθραπτος,

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἵν' ἔγωγε

ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἶδαο,

ἀντάρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ', αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὧ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὧς, εὐχειόωντο.

Ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰκέα μήδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πειέσθην· 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πύλλαντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀνικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὧς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἦ δέ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε· κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὧς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιπάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἔασατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόλῃος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,

- ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσειται, ἥδ' ἐλεήσῃ
 420 γῆρας, καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεύς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγος ἔθηκεν.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὥς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὅξυ κατοιόσται Ἀΐδος εἶσω,
 Ἐκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν!
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαλοντέ τε, μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βεῖομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 435 δειδέχατ'· ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει.
 Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπνυτο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
 440 ἀλλ' ἦγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λωστρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λωστρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

τῆς δ' ἐλελίχθη γυνῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
ἢ δ' αὖτις δμῶῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

Δεῦτε, δύνω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
αἰδοίης ἐκνρῆς ὁπὸς ἔκλυνον· ἐν δ' ἔμοι' αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσιν.
αἶ γὰρ ἅπ' οὐάτος εἶη ἔμειν' ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς, 455
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς,
ἢ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένειν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδεὶς εἶκων.

Ὡς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ ταίχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν·
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεε δέσμοιτα σιγαλόεντα,
ἄμπνυκα, κεκρύφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτῃ, 470
ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἑκτωρ
ἐκ δόμου Ἡστίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.

ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρως ἄλις ἔστιαν,
αἶ δ' μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·

- "Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἵη ἄρα γεινόμεθ' αἶσθ
 ἀμφοότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 480 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτραφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι!
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰῖδαο δόμους, ὑπὸ καύθεσι γαίης,
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμέ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λαίπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὕτως,
 485 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 ἔσσεαι, "Ἐκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνης, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσسونτ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 490 ἡμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 495 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστιφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὄνειδείουσιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὔτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πλόνα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχέων,
 εὔδεσθ' ἐν λίκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 νῦν δ' ἄν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,

Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
οἷος γάρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφιν τοκήων,
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ καὶ κύνες κορέσονται,
γυμνόν· ἄτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάζοντο γυναῖκες. 515

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

S U M M A R I U M.

Myrmidones circa Patrocli fectum in armis decurrunt, praeeunte Achille, qui illdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli, iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogos, et mactatis ad eum multis victimis et XII iuvenibus Troianis accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proximo die leguntur e in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650); pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulysses (700—739); cursu Ulysses, Ajax minor, Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes, et Ajax Telamonius (798—825); disco Polypoetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemno et Meriones (884—897).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

5

Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἴοντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἔντριχας ἤλασαν ἵππους,
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,

15

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.

20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπείστην,
Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

Ἥ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,

25 πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκῃα, μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους·
καὶ δ' ἶξον παρὰ νηϊ' ποδώκεος Αἰακίδαο,
μυρῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.

30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οὔρες καὶ μηκάδες αἰγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεν αἷμα.

35 Αὐτὰρ τότε γὰρ ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἶξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυρθόγγοισι κέλευσαν,

40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην, λούσασθαι ἅπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο σιεμεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσεν·

Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοστρά καρήατος ἄσσον ἰέσθαι,

45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῖναι,
κεῖρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδ᾽

ἔξειτ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μεταίω.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἦωθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρὰ τε σχεῖν, ὥς ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα·
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θαῦσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωλται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
 ἐπὶθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος.

Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βυρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 γήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυνῖα
 Ἐκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο, 65
 πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῦα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.

75 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ εἴτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζῶοί γε φίλων ἀπάνευθεν εταίρων
βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥπερ λάχῃ γενόμενόν περ·

80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἵ κε πίθῃαι.

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ'ε, Ἀχιλλεῦ·
ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

85 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπóεντος
ἦγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,

90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκῶς, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
χρῦσεος ἀμφιφορεῖς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεὺς·

τίπτει μοι, ἡθρεῖη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας, ·

95 καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθεϊ· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,

100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
ᾧχετο τειριγιῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυνδόν ἔειπεν·

Ὡς πόποι, ἣ φά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἰδῶλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφέστίηκει γοοῶσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως
 ἄμφι νέκυν ἐλευινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 πάντοθεν ἐκ κλισιάων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν, ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης.
 ἀντίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί, 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πνικνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φειρούς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
 φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἥδὲ οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλές. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀντίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κάλυσεν,
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρνοντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον.

- ἄν δ' ἔβαν ἐν δῖφροισι παραιβάται, ἥνιοχοί τε·
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νῆφος εἵπετο πεδῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι
 135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, ἃς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἀγνύμενος· ἑταρὸν γὰρ ἀμύμονα πέμπι' Αἰδόςδε.
 Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
 140 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρατος διὸς Ἀχιλλεύς·
 στάς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκαίρατο χυίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Σπερχεῖ', ἄλλως σοίγε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 145 κεῖσά με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σοὶ τε κόμην κερσεῖν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θνήβεις.
 ὥς ἠρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οἶκ' ἐτέλεσσας.
 150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος Ἥελίοιο,
 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρεΐδῃ - σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι - γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφεπινησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μερόντων.

Ἀντάρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας·
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐτῷ μένον, καὶ νῆσον ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρῇ ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν' μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 ἐν δ' εἵθ' ἐμείλιτο καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐρικύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶγε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς, 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισιν!
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὔτι
 δώσω Ἥριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπέοντο·
 ἀλλὰ κύνες μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίοις, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἥελίοιο
σκήλει ἄμφι περὶ χροῶα ἵνυσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἡράτ' Ἀνέμοισιν,

195 Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖσιν νεκροί,
ὔλη τε σεύατο καήμεναι ὡκέα δ' Ἴρις
ἄράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.

200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο θυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τε μιν εἰς ἕκαστος·
ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·

205 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορρῇ ἠδὲ Ζεφύρον κελαδαινόν
ἐλθεῖν ἄρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,

210 ὄφρα πυρὴν ὄρηται καήμεναι, ἢ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάρχουσιν Ἀχαιοί.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
ἰχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.

αἶψα δὲ πόντον ἱκανον ἀήμεναι· ὥρτο δὲ κύμα

215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῖς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἄμυνδι φλόγ' ἔβαλλον,
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὡκύς Ἀχιλλεύς

χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 220
ψυχὴν κικλήσκων Πατρόκλῃος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὸν ἀκάχησε τοκῆας·
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἥμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φάος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὄντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπαῖρ ἄλλα κίδναται ἡώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν ἀντίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν, οἰδματι θύων. 230
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.

οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαι· αἵθ' οἱ οἶνω
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
εὖ διογιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται - 240
ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες -
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δέπλῃ δημῶ
θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Αἴδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπιαικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμῷ

δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθα.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο ποδάρεϊ Πηλεΐωνι.
 250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ,
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνείκεος ὅστέα λευκά
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
 ἐν κλισίῃσι δὲ θάπτες, εὐνῶ λιτὴ κάλυψαν·

255 τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο
 ἄμφω πυρὴν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵσανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
 260 ἵππους θ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
 ἣδὲ γυναικας εὐζώνους, πολίον τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδάρεσσιν ἀγλὰ ἄεθλα
 θῆκε γυναικα ἄγεσθαι, ἁμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα θυωκαιεικοσίμετρον,
 265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν εἴ' αὐτως
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύνω χρυσοῖο τάλαντα·

270 πέμπτῳ δ' ἁμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
 στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐπνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἵππησας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμέναι κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύομεν Ἀχαιοί,

τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην.

ε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἄθ' ἀνάτοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊί, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφῶϊν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτῶν κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῶγ' ἐσταότιες πενθεῖσιν, οὐδεὶ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγεσθην.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνην ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπήυρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγόν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶν·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγόν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκίποδες φέρον ἄρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστίς
 μυθεῖτ' εἰς ἄγαθὰ φρονέων, νοεῖοντι καὶ αὐτῷ· 305

- Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε, νῖον περ' ἐόντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 οἷσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵππα
 310 βάρδιστοι θάλειν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μήτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 315 μήτε τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἢ βίηφιν·
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἥνίοχος περιγίγνεται ἥνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ εἰ λήθει,
 ὅππως τοπρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λῆε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ,
 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς·
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺν μάλ' ἐγχρόμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἔϋπλέκτω ἐνὶ δῖφρῳ, 335
ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τὲ οἱ ἥνια χαρσίν.

ἐν νύσῃ δὲ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱέσθαι 340
κίκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,

μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων παφυλαγμένος εἶναι.

εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρέξ ἐλάσῃσθαι διώκων,
οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρελθῇ· 345

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρελέονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Ἰνελήϊος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ὦ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἔντριχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δῖφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·

πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαννέμεν· ὕστατος αὖτε

Τυδεΐδης, ὃχ' ἀριστος ἑὼν, λάχ' ἐλαννέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,

τηλόθεν ἐν λαίῳ παδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοῖνικα, ὅπασα πατρὸς ἐοῖο, 360

ὥς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμοκλήσάν τ' ἐπέεσσιν,

ἐσσυμένως· οἳ δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο,
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἴστατ' αἰρομένη, ὥς τε νέφος ἢ θύνελλα·
 χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 370 ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστων,
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἳ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὥκεις ἵπποι
 ἄψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γὰρ ἑκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὤκα δ' ἔπειτα
 αἰΐ ψηρητιάδαο ποδῶκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι οὐδὲ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴπτην,
 380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 θέρμετ'· ἐπ' ἀντιῷ γὰρ κεφαλᾷς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦ κεν ἦ παρέλασσ', ἦ ἀμφήριστον ἔσθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῦν κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαινήν.

385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
 οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺν μᾶλλον ἰούσας,
 οἳ δὲ οἳ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τηδεΐδην, μάλα δ' ὤκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 390 δῶκε δὲ οἳ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἳ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰδέοι δὲ οἳ ἵπποι

ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε ῥῖνάς τε· 395
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν· 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἑοῖο·

Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιστα!
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὥρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχείῃ
 Αἶθῃ, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείψασθε, φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὅμμε κατακτενεῖ ὀξεῖ χαλκῷ,
 αἱ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἡδὲ νοήσω, 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδαίσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στείνος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 ῥωχμός ἦν γαίης, ἧ χειμέριον ἅλὲν ἔδωρ 420
 ἐξέφρήξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·

τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιάς ἀλσεῖων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

425 Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἄλλ' ἄνεχ' ἵππους!
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις·
μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεις, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ' Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν,

430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἴοντι ἐοικώς.

ὅσσα δὲ δίσκου οὐρα καταμαδίοιο πέλονται,
ὄντ' αἰζὴς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

435 μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνσιτρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεακίων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροσιῶν ὀλοώτερος ἄλλος!

440 ἔρῳ· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλευε, φώνησέν τε·

μή μοι ἐρίκευθον, μηδ' ἔστατον ἀχνομέω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα,

445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδίσαντες ὁμοκλήν,
μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περικυπῇ.
 τοῖο δ', ἀνενθεν ἔοντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περὶ τροχόν, ἥντε μίγρη. 455
 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι, ἡὲ καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκεῖνσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδεῖν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἅμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθῃ 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·

ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω, σὺν θ' ἄρματα ἄξει·
 αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἀνενθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίῳ διένται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρεσται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἕασι παροῖτεραι, αἱ τοπάρους περ,
Εὐμήλον, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἄγος ἀντιὸν ἦνδα·
Αἶαν, νείκει ἄριστε, κακοφριδές! ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

485 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἢ ἐλέβητος·
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὅπποτέραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὤρηντο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχύς Αἴας,
χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

490 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένοιτ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἁγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε
ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε πάροινεν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὺν ἦλθε διώκων,

500 μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἳ δὲ οἳ ἵπποι
ὑπὸς ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἥριον χονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·

ἄρματα δέ, χρυσῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε,

ἵπποις ὠκνυόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν

ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπένδοντε πετέσθην.

στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἁγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκήμεν ἰδρῶς

ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν 510
 ἱφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα,
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλινεν ἵφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψάφουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδὲ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

τόσπον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἴψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἧν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἰΐθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθτηκεν.

αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἔρων·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαννέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.

τόν δὲ ἰδὼν ὦκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στῆς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535

Λοῖσθος ἀνὴρ ὦριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικές,

δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευεν.
 540 καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον - ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί -
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·

Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἵ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἔων· ἀλλ' ὥφραθεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πικνύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτιρεις, καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
 550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μῶνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω,
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μεΐδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 555 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κλέβεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἔσται.

Ἡ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταῖρον,
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὥχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.
 565 [Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχέων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιώπῃσαι τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετῆνδα ἰσόθεος φῶς·

Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας! 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σουκ πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μήποτε τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος,
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ', ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.

580

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,
στὰς ἵππων προπύροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τοπρόσθεν ἔλαυνες,
ἵππων ἀψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλωι ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·

ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἷσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.

590

τῷ τοι ἐπιπλήτῳ κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
βουλομένην, ἧ σοίγε, Διοτρεφές, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.

595

Ἡ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἰ τε περὶ σταχύνεσσιν ἔερση
 ληΐον ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεῖξομαι αὐτός,
 χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησθε νεοίη.
 605 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπνεύειν.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρῆπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας.
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λησσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἡδὲ καὶ ἵππον
 610 δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδς,
 ὥς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πνύξ γε μαχήσθαι, οὐδὲ παλαιΐσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσθαι, οὐδέ πόδεσσιν
 θεύσεαι· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγαι.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γάρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθυσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
οὐτ' ἀντῶν Πυλίων, οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πῦξ μὲν ἐνέκησα Κλυτομήδεα, Ἥνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἔοντα·
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' ἀντόφι λείπετ' ἄεθλα. 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγροῖ
πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνθέος, οὐδέ σε λήθω
τιμῆς ἥστ' ἐμοὶ εἴκε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650

Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὁμίλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὁ πύγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἄγωνι
 655 ἐξέτε', ἀδμήτην, ἣτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 σιῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δῖω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἄριστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. οἳ δὲ κ' Ἀπόλλων
 δῶή καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθω·
 ἀντάρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ'· ὤφροντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἦρς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·

Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπαὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 670 ἢ οὐχ ἄλῃς, ὅττι μάχης ἐπιδενόμεαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, σὺν τ' ὅστις ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἳ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπόιδος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπασιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.

ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας ἑυτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἄγῶνα·

685

ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
σὺν ᾧ ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν.

δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένει, ἔρῃε δ' ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,

κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπτε φαίδιμα γυῖα.

690

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθύς
θῖν' ἐν φουκίοντι, μέγα δὲ ἐκῦμα κάλυπεν·

ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἑπαιὸς
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,

695

οἳ μιν ἄγον δι' ἄγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·

καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύνελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·

τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τόν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·

ἄνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δὲ ἐτεσσαράβοιον.

705

στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!
ὥς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
ζωσαμένῳ δ' ἄρα τώγῃ βάτην ἐς μέσσον ἄγῶνα,

710

ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·

- ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
 πυκναὶ δὲ σμώδεγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὐδε τε πελάσσαι,
 720 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἷς Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἔμ' ἀνάειρ', ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθει' Ὀδυσσεὺς·
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖτε θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολὺτίλας υἱὸς Ὀδυσσεύς,
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθρὴν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρεν·
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μάνθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦν κε τοτρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·
 735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 νῆκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἰέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλῦον, ἦδ'
 ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Ἰατροκλῶ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἐτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λoiseθήῃ ἔθηκεν.
 τῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ὀρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 ὥς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλιάδος ταχὺς Αἴας,
 ἃν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 [σιάν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ'· ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὖζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖρ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεύς, 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱσμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς

- εὔχει' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 770 Κλυθή, θεά, ἀγαθή μοι ἐπιρρόθοτος ἔλθε ποδοῦν!
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεύ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τυχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν - βλάβην γὰρ Ἀθήνη -
 775 τῇ ῥα βοῶν κέχυντ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλοι πέφνην πόδας ὥκυν Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνός τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαιδίμος Αἴας.
 780 στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπῆρος περ,
 μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἡδ' ἐπαρήγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺν γέλασσον.
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
 μαιδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖν ἔρεω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
 790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 Ὡς φάτο· κύδησεν δὲ ποδῶκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 Ὡς εἰπὰν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύνω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστῳ,
τεύχεα ἐσσαμένῳ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
ὅππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν, 805
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα·
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλόν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.
τεύχεα δ' ἀμφοτέρωι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
καὶ σφιν δαῖτ' ἄγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένῳ· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες·

τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔειπεν
νύξ, οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 820
αἶεν ἐπ' ἀνχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολαῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σῶλον αὐτοχόωνον,

- ὃν πρὶν μὲν ῥέπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπαυρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγει ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 830 στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίνονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 πομῆν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
 ἄν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ διὸς Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε διὸς Ἐπειός,
 840 ἦκε δὲ δυνήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρης·
 τοτρίτον αὐτ' ἔρρύψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 [χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 ὅσσον τίς τ' ἔρρύψε καλαῦροπα βορκόλος ἀνὴρ·
 ἡ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
 ἰστόν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνάγει
 855 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλλη τρήρωνα πέλειαν,

πάντας αἰετάρμενος πελέκας, οἰκόνδε φερέσθω.
ὅς δέ κε μῆρινθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
ἦσσαν γάρ δῃ κεῖνος - ὁ δ' οἴσται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύχροιο ἀνακτος,
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὔς Ἰδομενεὺς. 860

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλῆρῳ λάχεν. ἀντίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.

ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγης γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865
αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.

ἥ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἥ δὲ παρείθη
μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
τόξον· ἀτὰρ δῇ οἰστόν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὑπὶ δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·

τῇ ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἔψ ἐπὶ γαίῃ

πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἥ ὄρνις
ἰστώ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίισθεν.

ὥκ' δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
κίππεσθ'· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκας δέκι πάντας αἰρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Iliad. II. T

- 885 καὶ δὲ λήβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
 θῆκ' ἐς ἰγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἑὺς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 890 Ἀτρεΐδῃ· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλεν ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχεαι, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σίγῃ σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
- 895 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· ἀντάρ ὃγ' ἦκευς
 Ταλθύβλῳ κήρυκε δίδου περικαλλές ἄεθλον.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ω.

S U M M A R I U M.

Ludis peractis coenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insolemem ducit, maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patroeli raptat (1—18). Eam contumelliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem, ab Iride arcessitam, imperat Achilli, ut a saevitia desistat, et corpus redimentibus tradere non recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Gerantur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeo praefecto ducendum; sibi alium parari iubet (187—282); tum libatione facta et dextro onine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331—467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777—804).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

Λύτο δ' ἄγών, λιοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἵεναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
κλαῖε, φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος
ἤρει πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐστρέφει ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτά τε καὶ μένος ἥ·
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πιάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἄλγεϊνά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευράς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θιν' ἁλός· οὐδέ μιν Ἥως
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν· 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηγέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικλίην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεείρων,

20 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
χρυσείῃ, ἵνα μί μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἑκτορα δίον ἀείκιζεν μενεαίνων.
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἔϋσκοπον Ἀργειφόντην.
25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἴηρ,
οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ·
ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή,
καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' αἵτης·
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσανυλον ἴκοντο,

30 τὴν δ' ἦρθε, ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλγεινήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμνες! οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἑκτωρ μηρί' ἔκῃς βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἔοντα, σαῶσαι,
ἣ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ὦ,
καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν·
ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,

40 ὥ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγῆνορι θυμῷ
εἷξας, εἷς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὥς Ἀχιλεὺς ἔλσον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδώς

45 γίγνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνετ' αἰ, ἢδ' ὀνίνησιν.
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἢ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν.

τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἔππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγῃ κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῶ περ ἐόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τῶν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλλῇ καὶ Ἑκτορι θήσαστε τιμὴν.
 Ἑκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς χόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν·
 πάντες δ' ἀντιάσθῃς, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε!

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν. 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὥς γὰρ ἔμοιγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδέυστο δαιτὸς εἵσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν εἴσομεν - οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος - θρασὺν Ἑκτορα· ἥ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμῆρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσῃς θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ θ' Ἑκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.

- μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρόν παιπαλοέσσης
 ἐνδορε μείλινι πόντι· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 80 ἢ δὲ, μολυβδαίνῃ ἱκέλῃ, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἦτε κατ' ἀγριύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβανῖα,
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρονσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 85 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
 φθίσσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 90 Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἀκριτα θυμῷ.
 εἴμι μὲν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ,τι κεν εἴπῃ.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 95 βῆ δ' ἰέναι, πρὸςθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 ἦγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' εἰσπταβάσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἶεν ἑόντες.
 100 ἢ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἷξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν,
 καί ῥ' εὐφρογν' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἥλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἑκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἔϋσκοπον Ἀργειφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω, 110

αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθέ, καὶ νιεῖ σῶ ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἑκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν· 115

αἶ' κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνῃ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.

ἵξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τόνγε
 εὖρ' ἀδινὰ στενέχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο. 125
 ἥ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδου κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαι σοὶ φησι θεούς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇ δ' εἶπ' ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπτα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴρι δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱήν.

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοι,
145 ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω,
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνῃ,
οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνῃ
150 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἔντροχον, ἥδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδὲ τί οἱ θάνατος μαλέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργεϊφόντην,
ὅς ἄξει, εἰώς κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσση.

155 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκῶς ἐκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
160 Ἰξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔγδοθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἵματ' ἔφρυον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ ἀνχένι τοῖο γέροντος,

τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν. 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηύδα,
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνία· 170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδὲ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ, ἀνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.
 λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175

δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
 οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἔντροχον, ἡδὲ καὶ αὐτίς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδὲ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσση.

αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
 αὐτὰρ ὅγ' ὕϊας ἅμαξαν ἔντροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πειριυνθὰ δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·

- Δαμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,
 195 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 κεῖσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὖρυν Ἀχαιῶν.
- 200 Ὡς φάτο· κούρην δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τοπάρους περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
 205 υἱέας ἐξενάριξε! σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὦμηστίης καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὄδῃ, οὗ σ' ἐλέησει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποῦτι Μοῖρα κραταιή
 210 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἑὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ! ἐπεὶ οὗ ἐ κακίζόμενόν γε κατέκτα.
 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωφῆς.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 220 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερεῖες,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

νῦν δ' - αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐξέδρακον ἄντην -
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· ἀντίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.

Ἥ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
 ἐκ δὲ δύ' αἶθωνας τρίποδας, πίνυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες,
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ 235
 φείσαςτ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· πέρι δ' ἦθαλε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον νιόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

Ἐρύετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες! οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσοντες; 240
 ἦ οὐνσεθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τον ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες!
 ῥῆῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνου τεθνηῶτος, ἐναιρέμεν! ἀντάρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε, 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀΐδος εἶσω.

Ἥ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' νιάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικεῖων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνα τε δῖον,
 Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε, βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην, 250
 Δηϊφοβόν τε καὶ Ἰηπόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·

ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες! αἴθ' ἅμα
πάντες

- Ἐκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!
255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτιν' ἀφημι λελεῖσθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵππιοχάρμην,
Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκει
ἀνδρὸς γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησται· τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,
ἀρνῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξάν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
265 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην,
καλήν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφει ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
πύξινον, ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζην ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον·
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν·
275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες, εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήσον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα·
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντισιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστη ἐπὶ φάτνῃ· 280

τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῦσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πνικνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντα κιοίτην· 285

σιτῇ δ' ἵππων προπάρουθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχσο, οἴκαδ' ἰκέσθαι
ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
ἄλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα καλαινεφεῖ Κρονίωνι, 290

Ἰδαίῳ, ὅστις Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
αἶτει δ' οἰωνόν, ταχύν ἄγγελον, ὅστις οἱ αὐτῷ
φίλιτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυνπῶλων. 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔδον ἄγγελον εὐρύοπι Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόιμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφειμένη ἀπιθήσω. 300
ἔσθλόν γάρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἵ κ' ἐλεήσῃ.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὥτρυν' ὁ γεραίός,
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἥ δὲ παρέστη,
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιγράμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305

εὖχετ' ἔπειτα στᾶς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤνυδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μαδῶν, κύδιστε, μέγιστε!

- δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἑλθεῖν ἥδ' ἐλεεινόν·
 310 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχύν ἄγγελον, ὅς τε σοι αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καί εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυνπῶλον.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 μόρφον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 Ὀσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἶσατο δέ σφω
 320 δεξιὸς αἶξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Σπερχόμενος δ' ὁ γεραίος ἐοῦ ἐπεβήσето δίφρου·
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 325 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥς τι θάνατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἄψοροί προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζή-
 ν', ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤνδα·
 Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ὃ κ' ἐθέλησθα·
 βᾶσκέ ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 340

ἄμβροσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῇν,
ἣδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὣν ἐφέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖα ὄντης. 345

αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν·

βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσνητῇρι ἐοικώς,

πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεστάτη ἦβη

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλιοι ἔλασσαν,
στιῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350

ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν.

τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ

Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.

ἄνδρ' ὁρώω· τάχα δ' ἅμμε διαρῥαίσεσθαι οἴω. 355

ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα

γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἳ κ' ἐλείψῃ.

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδὶε δ' αἰνῶς·

ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν·

στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἑριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360

χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις

νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

οὐδὲ σὺγ' ἔδδειςας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,

οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365

τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

τοσσάδ' ὄνειαί' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 370 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῦ ἀπαλεξήσασιν· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἵσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺν δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτός,
 πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 380 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μῖμνῃ;
 ἦ ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριςτος ὄλωλεν
 385 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 τίς δέ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων,
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 390 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον.
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιαννίῳ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαίζων ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἡμῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 5 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.

τοῦ γάρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νῆς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἔστι Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἔστί, γέρον δέ δή, ὥς σὺπερ ὦδε·
 ἔξ δέ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἔβδομός εἰμι.
 τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι· 400
 νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμέλβει' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής· 405
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἷς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἥέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης· 410
 ὦ γέρον, οὐπω τόγγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 ἀλλ' ἔτι κεῖνός κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χροῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἥως ὅτε δῖα φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
 οἶον ἐερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῆος ἑῆος,
 καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

425 ὦ τέκος, ἧ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοισι ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς παῖς, εἵ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλυσον·

430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραίέ, νεωτέρου, οὐδέ με παῖσεις·
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.

435 τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κέ κλυτὸν ἄργος ἱκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·

οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὀνοσάμενος, μαχέσαιο.

440 Ἥ, καὶ ἀναΐξας Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνία λάζετο χερσίν·
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἱκόντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·

445 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος, Ἀργεϊφόντης,
 πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὥϊξεν πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπῆνης
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,

450 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
 λαχνήεντ' ὄροφον λαιμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήης

εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·

ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν·
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρός καὶ μητέρος ἠΰκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἥρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄζος Ἄρης,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς, 475
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκβιτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στήθεσιν
 Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅστ' ἐνὶ τᾷ τρη 480
 φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·

ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.

485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Μνηῆσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τιλίχου, ὥσπερ ἐγών, ὅλοψ' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
καὶ μὲν πον κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἑόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
490 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκοίῳν,
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινὰ φημι λελεῖφθαι.
495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἱες Ἀχαιῶν·
ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴςυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
500 τὸν σὺ πρόωγν κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλπεινότερός περ,
505 ἔτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἄνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέχασθαι.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο
ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπάσαστο ἦκα γέροντα.
τῷ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
510 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἥμερος ἠδ' ἀπὸ γυνίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτείρων πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν γ' οἱ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρηεροῖο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἔισρος δέ, ἐάων·
 ὧ μὲν κ' ἀμμίζας δοίῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ὧ δέ κ' τῶν λυγρῶν δοίῃ, λωβητὸν ἔθηκεν·
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 φαιτᾶ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηληϊῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντα γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
 καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείόντων.
 ἀλλ' ἔνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νῦν τόγγε 540

- γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει,
 545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νύϊσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἥγαγον Οὐρανῖωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος νῆος ἑῆος,
 οἷδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μή μὲ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὅφρα κεν Ἐκτωρ
 κέῃται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἅποινα
 πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος Ἥελίοιο.]
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοῶω δὲ καὶ αὐτός·
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλλοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἥβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδέ γάρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
 ῥεῖα μετοχλίσσεις θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης·
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,

καὶ ἐκείτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἁλίωμαι ἐφετμάς. 570

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.

Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύνω θεράποντες ἔποντιο,
ἥρως Ἀντομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575

οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερσίσι ἄποινα.
καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννητόν τε χιτῶνα, 580

ὄφρα νέκυν πνικάσας δῶη οἰκόνδε φέρεσθαι.
δμῳάς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεῖναι,
νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι νύον·
μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρυθείῃ φίλον ἦτορ,
καὶ ἑ κατακτείνεις, Διὸς δ' ἁλίηται ἐφετμάς. 585

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον ἦδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρις,
σὺν δ' ἑταροὶ ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ᾧμῳξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·

Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ' κε πύθῃται
εἰν Αἰδὸς περ ἑών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦῖς δῖος Ἀχιλλεύς.
ἔζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μύθον·

- Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 600 κέϊται δ' ἐν λεχέσσ'· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένην
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησάμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβρώντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆν.
 φῇ δοιὼ τέκειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησεν Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρῶσαντο,
 ἐνθά, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτα κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυρον ὥκυσ Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὐκατὰ κόσμοι,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖρὰν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

ἀντάρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θάναμαζ' Ἀχιλλῆα,
ὅστος ἔην, οἴός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἑώκει. 630

ἀντάρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θάναμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

ἀντάρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Ζιοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδῃ 635

ἵπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον

λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν,

δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645

χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λῆχε' ἐγκονέουσαι.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ

βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·

τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

αὐτίκ' ἂν ἐξεΐποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

- Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 600 κέῖται δ' ἐν λαχέσσ'· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηην
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἡὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβῶντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆν.
 φῇ δοιὼ τεκέειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμει δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
 Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρύώσαντο,
 ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτα κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀνγίξας οἷν ἀργυρον ὥκυσ Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμοι,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖρ᾽ ἄν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένευε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειραθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θάύμαζ' Ἀχιλῆα,
 ὅστος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἔωκει. 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θάύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθήν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Λέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη 635
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον
 λυυκακῆς καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ἥ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν,
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφ' ὑπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθ' ὑπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἄτρεκέως κατάλεξον,

ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δίον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖω,
ὥδ' ἐκέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
οἴσθα γάρ, ὥς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἰξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐντῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοοῖμεν,
665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἵπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις.
670 σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου ἀντόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπύκτου·
τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ἵππος ἔμαρπτεν,
680 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκ πέμπυει, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
Ὡ γέρον, οὗ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνῶωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε. 690
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλανε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋρρέϊος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.
Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· 695

οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700
ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·

Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
εἴποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκ νοστήσαντι 705
χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπειτ' ἀνὴρ,
οὐδέ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
τιλλέσθην, ἐπ' ἅμαξαν ἐντροχὸν αἶξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
καὶ νῦ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715

Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἄσπεθε κλανυμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἷξαν ἀπὴν.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδούς.
θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.
τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
725 Ἄνερ, ἅπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτίως,
ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἥ γὰρ Ὀλῳας ἐπίσκοπος, ὅς τε μιν αὐτὴν
730 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
αἱ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἥ ἐμοὶ αὐτῇ
ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἥ τις Ἀχαιῶν
735 ῥάψει, χειρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὀλεθρον,
χωόμενος, ὥς δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
ἥ πατέρ', ἥς καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔσθης,
Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγος λυγρὰ.
οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρὸς ὄρεξας·
οὐδέ τί μοι εἵπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες.

τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·

Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
 ἦ μὲν μοι ζῳός περ ἑὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 πέρνασχ', ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴμνον ἀμικθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ὄυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῷ ἵκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.

Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσσων ὄρινεν. 760
 τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·

Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι!
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρή - ἐκυρὸς δέ, πατὴρ ὧς, ἦπιος αἰεὶ - 770
 ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρνες,
 σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
 τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
 οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἦπιος, οὐδέ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775

Ὡς ἔφατο κλαίονσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων

λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεύς
 780 πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ Ἡώς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμόνους τε
 ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστυος ἡγερέθοντο
 ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασσίμβροτος ἡώς,
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντα
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγχετο λαός·
 790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερέθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο.]

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα λευκά λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε,
 μυρόμενοι, θαλερόν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθε
 πυκνοῖσιν λάσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·

ῥίμφοι δὲ σῆμ' ἔχσαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.

χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγχιρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο Διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.

